

Elijah Michael Charles

© Örökkévaló evangélium kiadó 2014

Ezt a Biblia-értelmező tanulmányt szabad lemásolni, továbbadni, de változtatás nélkül. Nem volna szabad most, közvetlen Jézus visszajövele előtti időben, hogy valaki előtt is el lenne zárva az élet-útjának igazsága. Ezért készítettük ezt az írást, és lehetőségeinkhez mérten felkínáljuk.

Az örökélet diadala – feltételekkel II. rész

Isten Fia az ördög munkáit lerontja

I.János 3,8

Fontos tudnivalók az üdvösség eléréséhez

Sofóniás 2,3; II.Timótheus 3,15-17

Az ossztanításnak megfelelő Biblia-értelmező

*Vallásoktól független, korunkhoz szabott Biblia-igazságok
Ezek az írások mentőcsónakok a süllyedő élet-hajóból az örök életbe*

M o t t ó: Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert AZ ISTEN SZERETET.
Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson.
Ennek a könyvnek, tanulmánynak is ez a célja (I.János 4,8; I.Timótheus. 2,4).

Angyalok vannak elküldve az emberek utolsó figyelmeztetésére, hogy a föld lakosainak hirdessék az örökkévaló evangéliumot. Jelenések 14, 6-20

Sátán / ördög – valóság, vagy elképzelés?	4
Ragyogó angyalból ördög – miért volt szabad az embert becsapnia	5
Miért nem pusztította el Isten azonnal a lázadót, aki ördöggé vált?	7
Ellenállni az ördögnek, de hogyan győzhetünk felette? Nevei, őshazugsága, csapdái	9
Jézus a „kigyó” fejére tapos, de a „kigyó” szenvedést okoz Neki	15
Az ördög megköttötése és megbüntetése	17
Tiltott eledel az Édenkertben = egy kis gyümölcs miatt halál?	
Tiltott fa számunkra most – melyik isteni-parancsok lehetnek?	19
Tisztátalan ételek · Külső – belső fertőzés	20
<i>Nem az fertőzteti meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájból</i> (Máté 15,11)	22
Fertőzések, vérzések, szülés, havibaj, magömlés, közösülési szabályok	23
Y...ér. és faggyú-zsír evésének tilalma, betegségek elkerülése. Mi a „tiltott fa” számunkra?	27
<i>Akik disznóhúst esznek és férget és egeret, együtt pusztulnak el mind – mondja az Úr</i>	30
Szentek legyetek! Testi és lelki tisztátalanságok	32
Tiszta és tisztátalan állatok felsorolása	35
Pál leveleiben vannak némely nehezen érthető dolgok, amiket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnak-csavarnak – mint egyéb írásokat is – a maguk vesztére (II.Péter 3, 16).	37
Messiás – Próféta – Király – Főpap – Izrael Istene – Szabadító – Isten Báránya = Jézus	37
Az ó-szövetség kezdete és a körülmetélkedés	40
Számok, dátumok. Az ó-szövetség és a körülmetélkedés parancsa mettől- meddig tartott?	44
A Messiás Jézus körül forog az egész ó-szövetség, és ugyanúgy az új-szövetség is	46
Jézus a Messiás – és az Órá vonatkozó jövendölések	49
Jézus megfeszítése mikor volt? Nagypénteken? Húsvétkor? Vasárnap támadott fel?	53
Milyen dolgok történtek Jézus halála előtti utolsó hat napon, és melyik napok voltak azok?	55
Engedélyezte Pál a tisztátalan állatok megevését az új-szövetség idejében? Nehéz szövegek	62
<i>A hitben erőtelen zöldséget eszik. Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik</i>	64
Miért nem szólt Pál a disznóhúsról, vagy egyéb tisztátalan állatokról?	66
Hogyha muszáj lefogyni?	67
<i>Minden tiszta a tisztáknak, de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta</i> (Titus 1)	69
<i>Mindent, amit a mézsárszékekben árulnak, megegyetek, semmit sem tudakozván...</i> (I.Korinthus. 10, 25)	70
<i>Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal</i> (I.Tim.4,1-5).....	71
III. rész Mi dolog az, hogy ti magatoktól is meg nem ítéletek, mi az igaz?	4
Izrael népének az Istentől elrendelt ünnepei – a Jézusban hívőknek is ünnepei	5
Tized rendelete a Léviták részére volt, de a szegények, árvák, özvegyeké is – meddig volt érvényben?	11
7 Istentől elrendelt évenkénti ünnep Izraelben	13
<i>Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel; és aki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel</i> (Róm. 14,5-6)	20
<i>Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket. Hiába fáradoztam értetek?</i> (Gal.4,8-11.)... 21	
Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, vagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában, amelyek csak árnyékai a következő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé (Kolossé. 2,16-17)	23
Keresztelkedés vízben, az ember bűneinek eltörlésére. Így illik nekünk... Isten nevei 29	27
Úrvacsora, áldozás, lábmosás – a megigazulásért, a bűnbocsánatért végzik	32
Mi adja a bűnbocsánatot? Egyedül Jézus vére tisztít meg minden bűntől (I.János 1,8-tól)	34
Szombatok és az Isten áldásainak özöne. Irgalmasságot akarok és nem áldozatot	38
Hogyan szenteljük meg, hogyan ünnepeljük korszerű módon a szombatokat?	48
<i>Ne űzd kedvtelésedet szombaton, a szent napomon! Szentek legyetek, mert én az Úr szent vagyok</i>	52
Hetes számok és a hozzácsatolt ígéretetek. 7-ik nap, 7-ik hét, 7-ik év, 70x7 év, 7-ik ezer év	64
Kolossé. 2,18-23. Bálványáldozatok. <i>Ne fogd meg, meg se kóstold, amik elfogyasztásra vannak rendelve</i>	66

Isten Fia az ördög munkáit lerontja I.János 3,8

II.rész. Fontos tudnivalók az üdvösség eléréséhez Sofóniás 2,3

Az össztanításnak megfelelő Biblia-értelmező II.Timótheus. 3,15-17

Vallásoktól független, korunkhoz szabott Biblia-igazságok

Mottó: Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert AZ ISTEN SZERETET.

Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson.

Ennek a könyvnek, tanulmánynak is ez a célja (I.János 4,8; I.Timótheus. 2,4).

Azok számára készült, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, akik nem riadnak vissza Istennek – látszólag – kényelmetlen kívánalmaitól sem, hogyha azokat Isten az örökélet feltételeivé tette. Több elfelejtett igazságot újra helyre kell állítani, több igazságnak tűnő vallási tanítást pedig át kell értelmezni, mert a népek Isten rendeleteitől és több, igen fontos bibliai tanítástól el lettek térítve. Itt az idő, mindent a Biblia alapján megvizsgálni. Az örök boldog élet elnyerése, vagy elvesztése forog kockán. Ez olyan nagy tét, hogy érdemes időt szakítani, és ezeket a tanulmányokat kiértékelni – amíg lehetséges; hiszen az ember élete nagyon rövid, és az utolsóig kihasználta, lefoglalt. Földünk ideje is a világ óráján végére jár. Sokan teljesen váratlanul gyógyíthatatlan betegek lesznek, vagy azt veszik észre, hogy megöregedtek, és még csak el sem kezdték Isten akaratát kikutatni és teljesíteni. Bölcsen tesszük, hogyha az életünknek nemcsak az utolsó perceiben keressük az Istent, hanem már fiatalon kezdve, minden időben, friss, értelmes elmével keressük az Isten országának (uralmának) igazságát.

Sok hívő azt képzelem be, hogy a mennyországba kerül. Jézus azt tanította, hogy a sokak nem kerülnek oda: *Széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak; de kevesen vannak, akik megtalálják a keskeny utat.* Nem mindenki, aki azt mondja: „Uram, Uram”, megy be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az Isten akaratát. Minek mondjátok, hogy „Uram”, ha nem cselekszitek, amiket mondom? Aki ismeri az én parancsolataimat és megcselekszi, az szeret engem.

1: meg kell ismerni, 2: meg kell cselekedni Jézus parancsolatait.

Gondoljunk egy kicsit bele, és képzelődjünk: mit volnánk képesek megtenni, vagy miről volnánk képesek lemondani, csak hogy legalább 100 évvel meghosszabbíthatnánk életünket? Nem öregen, betegen hosszan élni, hanem fiatalon, minden vonatkozásban boldogan, anyagi gondok nélkül. Képzeljük el, hogy mégcsak dolgozni sem volna muszáj, hiszen a fáradságos munka csak a bűn büntetéseként lett adva. Vagy képzeljük el, ha legalább, úgy, mint NÓÉ, 950 évig élhetnénk, és pedig boldogan. NÓÉ-ról tudjuk, hogy 500 éves korában nemzette a három fiát. A hosszú boldog élet azonban számunkra feltételekhez volna szabva. Pl. nem ihatnánk szeszesitalt, vagy nem ehetnénk meg a vért, sem a véreshurkát, és némely állatot sem, mint a lovat, tevét, csigát, rákot, vagy disznós ételeket, sonkát, szalonnát. Ezzel szemben ehetnénk: a legízletesebb házi-állatokat, borjút, bárányt, baromfi-féléket, meg a növényevő vadakat, mint a szarvasfélék, és a legfinomabb pikkelyes halakat... Ki az az ember, akinek ilyen ígérek mellett még gondolkoznia kellene, hogy a feltételek betartását vállalja-e, vagy nem: egy hosszú életkor elérése érdekében?

Nos, Isten örök életet ígért, de feltételeket adott meg. Aki a feltételeket betölti, mindent megnyerhet; aki az örökéletben nem hisz, vagy azt nem akarja elhinni, hogy az örökéletnek feltételei vannak, az minden ígéretet elveszít, és még a végítéletben fel lesz támasztva és bűneiért felelősségre is lesz vonva. Ez biztosan be fog következni: **Gondom van az én ígémre, hogy beteljesítsem azt** – ezt állította Isten, és Ő eddig még minden állítását beteljesítette. Döntésre Isten senkit sem kényszerít, mert mindenkinek szabad akaratot adott. Ebből a tanulmányból megtudhatod a feltételek nagyrészét. Döntsél bölcsen, válaszd az életet!

Nagyon sokan nem hisznek az ördög (vagy) Sátán létezésében, de éppen ez tetszik legjobban az ördögnek, mert ezek a hitetlen emberek nem küzdenek őellene. Ha az ördög nem létezne, az azt jelentené, hogy minden rossz, amit csak tesz az ember, magából az emberből származna. Ha valóban önmagából ilyen rossz lenne az ember, akkor Isten senkit sem tudna közülük megmenteni, mint ahogy az ördög sem lesz soha megmentve, mert őbelőle fakad minden rossz. Ezt mondta Jézus azoknak, akik meg akarták Őt ölni: „*Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberől volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug és hazugság atyja*” (János 8, 40. 44).

Ezzel szemben Isten. Jézus Krisztus: az Igazság, a Szeretet és a Jóság. *Ő a töredelmes szívűeket meggyógyította, a vakok szemeit megnyitotta. Tudakoztak utána, hogy merre jár, és ágyaikon vitték Hozzá a fekvő betegeket. „Ahová hement a falvakba és városokba és majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték Őt, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék. És ahányan csak érintették, meggyógyultak.”* (Márk 6, 55-56.)

Egyszer megvádolva érezte magát Jézus a zsinagóga főtől (ez volt akkor a gyülekezet-vezető) és azoktól, akik vele együtt vádaskodtak, hogy szombat napon meggyógyított egy évek óta meggörbedt asszonyt, és Jézus ezt mondta nekik: „*Hát ezt, az Ábrahám leányát, akit...a...Sátán megkötözött, íme, ma 18 esztendeje, nem kellett-e feloldani e kötélből szombat-napon?*” (Lukács 3, 11-17.)

Szabad szombaton jót cselekedni! –mondta egy másik alkalommal (Máté 12,12). Jézus képnnyelven fejezte ki azt, ami ott történt; hiszen az ördög a valóságban nem kötöz meg senkit, de ő megteheti, hogy valaki beteg legyen – amennyiben Isten megengedi neki. Nem minden betegség van az ördögtől, de közvetve minden betegség a bűn következménye, és a bűn az ördögben fogant meg.

A meggörnyedt asszonyban a **betegség lelke volt, akit Sátán kötözött meg** – így mondta Jézus (Lukács 13,11.16). Akik nem tudják kontrol alatt tartani az elméjüket, sem cselekedetüket, azokat ma elzárják az elmeosztályra, pszichiátriára, vagy a börtönbe teszik. Akkoriban az ilyenek ott éltek az emberek között, és Jézus ezeket is meggyógyította; más szavakkal: kiűzte belőlük az ördögöket. Egy példa:

„*A zsinagógában volt egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, aki fennhangon kiáltott, mondván: Ah, mi közünk Hozzád, názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek Téged, ki vagy: az Istennek ama Szentje! És megdorgálta őt Jézus, mondván:*

*Némulj meg, és menj ki ez emberből! És az ördög azt a középre vetette, és kiment belőle, és nem ártott neki semmit. És mindegyikben félelem támadt, és egymással szóltak és beszéltek, mondván: Mi dolog ez, hogy nagy méltósággal és hatalommal parancsol a **tisztátalan lelkeknek**, és kimennek? És elterjedt a hír Őfelőle a környék minden helyén. Sokakból pedig **ördögök is mentek ki**, kiáltozván és mondván: **Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia!** De Ő megdorgálta, és nem engedte őket szólani, mivelhogy tudták, hogy Ő a Krisztus.”* (Lukács 4, 33-37. 41.) Munkássága kezdetén Jézus még örködött afelett, hogy az istensége takarva legyen –mint ahogy meg volt jövendölve (Ésaiás 45, 15).

Amikor Jézus, 30 évesen, elkezdte tanítói működését, elment abba a zsinagógába, ahova gyermekkorában járt, ott kezébe vette az Ésaiás könyvét, felolvasott egy szöveget, ami próféciai jövendölés volt az Ő fellépésére vonatkozóan, hogy miket fog tevékenykedni. A felolvasás végén ezt mondta:

Ma teljesedettbe ez az írás a ti hallástokra. A jövendölést többnyire lelki értelemben kell érteni:

„*Az Úrnak **Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét.***” (Lukács 4, 18-19.)

Jézus, amikor újra eljön, akkor minden igaz hívőt végképpen meggyógyít, sőt újjá-teremt, megfiatalít, egyszer minden embernek segíteni fog, aki enged magán segíteni, aki hisz Őbenne, és már most az Úr Jézus oldalán küzd a láthatatlan ördög, vagy ördögök ellen. „*Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a **fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak.***” (Efézus. 6, 12.)

Jézus a **“világ fejedelmének”** nevezte az ördögöt. **Eredetileg nem az ördögé volt a mi világunk, hanem Isten azt az ember birtokába adta** (I.Mózes 1, 28; 2, 5). Ádám és Éva azonban átjátszotta a Föld birtoklását Sátán kezébe. Amikor Jézust megkísértette az ördög, akkor felkínálta Neki a világleletti hatalmat: „**Nékem adatott, és annak adom, akinek akarom**” – mondta (Lukács 4, 6).

Isten tulajdonképpen próbára tette az emberpárt egy parancs, egy tilalom, **egyetlen fa gyümölcse evésének megtiltása által**: Kinek a szava fontosabb számukra, kinek akarnak önkéntesen engedelmessé válni, a Jónak, vagy a gonosznak? – a Teremtőnek, vagy a hazug ördögnek? Sátán szavának engedtek, sugallatára engedetlenek lettek az Úr parancsa iránt. Ezáltal elvágták magukat az élettől, és halált zúdítottak

magukra és utódaikra. Engedetlensége miatt elveszítette az ember azt az adottságát, hogy örökké élhessen. Akik engedetlenségben Isten parancsolatai iránt, azok a későbbiekben sem kaphatnak örökéletet. Isten biztos akar lenni abban, hogy teljesen megbízhat-e valakiben, vagy nem. Ezért néha próba alá teszi, megkísérti az embert – és az senkinek sem kívánatos. Ezért tanított minket Jézus a mintaimában: *Ne vígy minket a kísértésbe...* Isten nem tolerálhatja az engedetlenséget:

„Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és hálványozás és hálványimádás az ellenszegülés.” (I.Sámuel 15, 22-23.)

Sátán azt hazudta Évának, hogy Isten a legjobbat megvonta tőlük; **azt hazudta**, hogy ha másképpen csinálják, mint ahogy azt Isten parancsolta, **hogya esznek arról a bizonyos tiltott fáról, akkor okosabbak és hatalmasabbak lesznek, olyanná lesznek, mint Isten.** Az ember, az emberiség azonban nem lett olyanná, mint Isten, hanem inkább hasonlóbba lett ahhoz, aki becsapta őt. Sokszor megtapasztaljuk, hogy az emberek Sátán sugallatára hallgatnak, és gonoszokdognak egymással. Ádám és Éva első két fiának vallási gyakorlat-különbözősége már testvér-gyilkosságba torkollott. Az idősebb fiú, a kertész, gyümölcs-termelő Kain, megölte az állattenyésztő öccsét, Ábelt. Egyre vérengzőbb vallási háborúk tovább tomboltak az egész történelem folyamán – gyakran, a náluknál igazabbakat gyűlölték és megölték a saját hitüket erőszakkal másokra kényszerítő hamis emberek.

János I.levele 3, 10-12: „Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: **aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát (testvérét).** Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást! Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól volt, és meggyilkolta az ő testvérét. **És miért gyilkolta meg azt? Mert az ő cselekedetei gonoszok voltak, a testvéreié pedig igazak.”**

Jézus leleplezte az ördögöt: **ember-ölőnek** mondja és **hazugság atyjának** (János 8,44) – mégis emberek tömegei hisznek neki; a könyvesboltok hemzsegnek a halálról szóló hazug babonás és vallásos könyvektől. **Azt állítják általában, hogy a halál egy barát, és azt vélik, hogy ezzel megnyugtatják a haldoklókat. Ám az efféle „vígasz” igazság nélküli. A Biblia ellenségnek nevezi a halált, és csak megváltási tette által törte meg Jézus a halál hatalmát** (I.Korinthus. 15, 26. 54-57; Zsid.2,9.14). Ezt mondja Isten azoknak, akik pl. úgy az étkezéssel kapcsolatban, mint a halál állapotával kapcsolatban nem igazán tanítanak: **„Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és HAZUG ne légy!”** (Példabeszédek 30, 6.)

Hazugság volt, amit tanácsolt az embernek az Édenkertben az ördög is: **Csak nyugodtan egyetek abból, amit a Teremtő megtiltott; bizony nem haltok meg.** És az emberek mégis meghalnak az űs-ellenségnek hazug szava iránti engedelmesség miatt. **Az ördög azonban nem engedi leleplezni magát, hanem tovább hazudik.**

Ezt hazudja a halálról: Nézz csak oda, most, épp most teljesedik, amit ígértem! **A halál után olyan leszel, mint Isten! A lelked (a szellemed) most a test börtönéből felszabadul!** – **És éppen ezt a nagy hazugságot tanítják a vallások közül sokan** és prédikálják a temetéseken! Az elfogulatlan és a bibliai igazságot szerető embereknek nem nehéz eldönteni, hogy kit képviselnek ezek. Nem, nem, az ember sohasem lesz csak szellem, halála után sem, sőt feltámadása után sem! Hanem testben támad fel, ember lesz, megtapogatható, érző ember, azonban bizonyára sok és különleges képességekkel. Jézus a mintakép, hasonlók leszünk Őhöz (I.János 3,2; Filippi. 3,21).

Jézus pl. a feltámadása után a tanítványai előtt evett, a sebek helyeit megfoghatták, de „atomizálódni” is tudott, hol eltűnt, hol megjelent (Lukács 24, 30-43). Ádám és Éva nem csupán az örök életüket veszítették el, hanem bűnbeesésük után sok értékes tulajdonságukat is, pl.: fájdalmat kell elviselniük, fáradságot, fázást, szégyenérzetet, betegséget, öregedést, éhséget és egyéb kellemetlenségeket, amiktől azelőtt mentesek voltak. Az újjá-teremtett üdvözültek ilyen átkoktól ki lesznek kímélve, új, nagyszerű adottságokban részesülnek a mennyországban és majd az új Földön. Az ördög, azáltal, hogy az embert becsapta, elrabolta az ember Föld feletti uralmát. Jézus őt a „világ fejedelmének” mondja (János 12, 31; 14, 30).

Ragyogó angyalból ördög. Miért volt szabad az embert becsapnia?

Az ördögöt nem látjuk, mert ő nem földi test, és számunkra láthatatlan és észleléssel sem érzékelhető lény. Nem egyedül van, hanem sok angyal csatlakozott hozzá Isten elleni lázadásában, ezért többszámúban is beszélünk róluk: Ördögök, tisztátalan lelkek, démonok, vagy bukott angyalok. Még nem is olyan régen, de még sokan ma is, ha valami láthatatlan, vagy sejtelmes esemény történik, azt vagy isteni, vagy ördögi fenomenének mondják.

Többféle hullámról és sugárzásról tudunk, amik mellettünk, meg rajtunk keresztül átvonulnak, láthatatlanok, esetleg speciális készülékekkel észlelhetők, és jó, vagy romboló hatásukból.

(Pl. a Nap különböző sugarai, az infra-vörös, ibolyántúli sugarak – amik a bőrünket leégetik –, a gamma-sugarak, a röntgensugarak, rádió- és kép-hullámok, mikro-hullámok...), mindezek noha láthatatlanok,

mégis léteznek, nem kell hinni bennük, hatásukat régóta felhasználjuk. Így a Sátán is, noha láthatatlan, a sok rossz az ő hatására állt és áll elő világunkban.

Az ördög nem volt rossznak teremtve. Eredetileg egy ragyogó angyalfejedelem volt, egy szellemi teremtmény. **Szabad-akarátát** egyszer arra használta fel, hogy Isten ellen lázadt, valami olyan hazugságot terjeszthetett Róla, hogy nem tud az élőlényekhez leereszkedni, csak uralkodni tud, és parancsait egy lény sem tudja megtartani.

Képzeljük el azt a vakmerőséget, hogy Isten az egyik legelőkelőbb teremtményétől **meg lett vádolva**. Róm. 3, 4: **...az Isten legyen igaz... Hogy igaznak ítéltessél a Te beszédeidben, és győzedelmes légy, amikor vádolnak Téged.** Emiatt határozhatta el Isten, hogyha valamelyik planétán – az ördög kísértése nyomán – elbuknak, amelyiken valamilyen alacsonyabb rendű, de szabadakarattal rendelkező fizikai teremtmények laknak, azok közé Ő lemegy, megszületik, és egy ideig velük fog élni. Ott egy gyenge fizikumú létformában fogja bemutatni, hogy Sátán vádjai rágalom, a Teremtő szolgálni is tud, megalázkodni, fizikai fájdalmakat is elviselni, sőt még meghalni is kész azért, hogy az ördög kelepccéből annak a bolygónak elbukott lakóit kimentse. Akkor mindenki ráébred, mennyen és Földön, hogy Istennek minden parancsa nem önkényeskedésből eredt, hanem az Ő teremtményeinek előnyét és jólétét szolgálta.

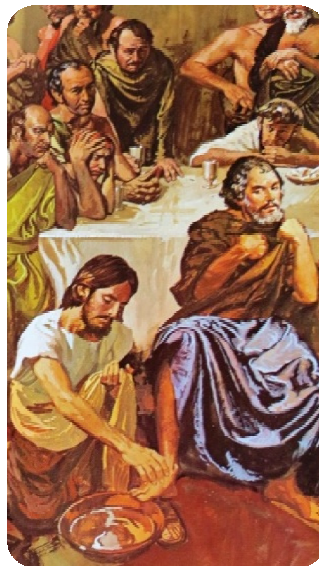
Azt is bebizonyítja, hogy a bűnbeesés előtti teremtményeinek bármelyike, a leggyengébb létformájú és szabad-akarattal rendelkező teremtménye is be tudja tartani a törvényt. Jézus valóban be is bizonyította ezt, és nem bűnözött soha. **„Kí vádol engem közületek bűnnel?”** – mondta. Egy másik alkalommal ezt jelentette ki: **„Jön a világ fejedelme, és énbennem nincsen semmije.”** (János 8, 46; 14, 30.) Ebből az is kitűnik, hogy Ádám nem volt a bűnbe-esésre predesztinálva (előre elrendelve) – ő engedelmes maradhatott volna.

Isten az alázatos és szeretettel-teljes szolgálatot tette az Univerzum összes teremtményeinek legmagasabb célpontjává.

Minden élőlénybe bele van ültetve a lemondás és önfeláldozás képessége, így hát az egocentrikuság az ördög jellemtulajdonsága, ami elítélendő és amiről Isten gondoskodik, hogy egyszer végérvényesen megszűnjön.

Jézus kívánalma ez: Szeresd felebarátodat, ember-társadat, úgy, mint önmagadat (Máté 19,19; III.Mózes 19,18). Tanítványaival is ezt tanította Jézus, még az utolsó vacsorán is, amikor lábaikat megmosta, hogy egymás iránti megbecsülésre és alázatosságra tanítsa őket. Lukács 22, 24-27: **„Támadt pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbak. Ő pedig mondta nekik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és akiknek azokon hatalmuk van,**

jóltevőknek hívatnak. De ti nem úgy! Hanem aki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál. Mert melyik nagyobb: az-e, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Nemde aki asztalnál ül? De én tiköztetek olyan vagyok, mint aki szolgál.” Ilyen nagyszerű módon tanított a Mester-Jézus.

Próbáljuk már magunkban tudatosítani: Jézus, a Messiás – az Univerzum tervezője, alkotója, irányítója, a mindenség fenntartója, a világegyetem Ura és a Királyok Királya – a kereszt áldozata előtti estén, az utolsó vacsorája közben felállt, levetette a felső ruháját, tehát félmeztelenre vetkőzött, mint egy szolga, törülközőt kötött a derekára, vizet öntött a lavórbá, letérdelt, és **12 embernek** piszkos poros lábait egymás után megmosta és megtörülte; a Júdás lábait is, aki nem sokkal később elárulta Őt. Óriási munka.

Mind ezt azért tette Jézus, hogy követőinek, tanítványainak, nekünk egyszer és mindenkorra megvilágosítsa az Isten uralkodásának elvét, amely az önzetlen szeretet és igazságosság. Hogyha a keresztények ezt a példamutató elvet kiélnék, akkor Jézus magasra volna emelve, a valóságos élő Istenben való hit minden ember számára kívánatos lenne, és a Földön már most boldogság, egység, testvériség, meglegedettség lenne. Az embereknél azonban, és minden vallásnál is, az számít, hogy ki a nagyobb, ki tudott a legtöbb pénzt és vagyont összeharácsolni, ki az okosabb, szebb, nagybefolyású, nagytehetségű. Ezek lesznek aztán a társadalom példaképei, a **gazdagok**, akiket kitüntetnek, minden jóval ellátnak, és sokmindent elnéznek nekik.

De az igazságos Jézus nekünk tudomásunkra adta, hogy aki üdvözülni akar, az tanuljon meg szolgálni: **Könnyebb a tevének a tű fokán átbújni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni** (Máté 19, 24). Jézus azért, hogy megmosta a tanítványai lábait, megmutatta, hogy Ő a legnagyobb az Univerzumban, Aki kész volt szenvedni is és engedelmeskedni, hogy ember-teremtményeit megmentse.

Milyen nagy erény: uralkodás helyett szolgálni, az erőket és a javakat megosztani. Ezért nem akarják sokan követni Jézust. Az öncélú, gazdag, tiszteletes uraknak, még ha palotákban laknak is, fényes, drága ruhákban járnak, és káprázatos templomokban is fogadják a köznépet, nincs sok közülük a Jézus szolgálata tanításához, Aki szegény, szelíd és alázatos volt.

„Mondta pedig mindenkinek: Ha valaki én utánam akar jönni, **tagadja meg magát**, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és **kövessen engem**.” (Lukács 9, 23.)

Isten házának nevezik manapság a drága gyülekezeti helységeket – sőt még a pogányokét is. Csakhogy: **„Az Isten, Aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek Ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.”** (Apcs.17, 24.) A köznép el van kápráztatva a hatalmasra épített, bámulatosan berendezett, kidíszített templomoktól; meg sem gondolják, hogy azokat az ő elődeiknek erejéből, nagy lemondásaik folytán, a szegény emberek nagy áldozatai árán építettek fel.

Hol lakik Isten, ha a kézzel csinált templomokban nem lakik? **„Felelt Jézus, és mondta neki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.”** (János 14,23.) Sok hívő azt gondolja, hogy Jézus majd minden rosszat elnéz neki, ha nem is cselekszi, amit Ő mond. Vigyázzunk, nagyon vigyázzunk! Jézus nemcsak szolgált, hanem igazságosan uralkodik is, és bíraskodása folytán büntet.

I. Péter 1,17-19: **„És ha Atyának hívjátok Őt, Aki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek a cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevényiségtek idejét: Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányán: a Krisztusén.”**

Folytassuk az ördög bukása esetét.

Az a fényes szellemi teremtmény, aki magából ördögöt csinált, megpróbált a többi teremtmények között is elégedetlenséget és Isten elleni bizalmatlanságot szítani. Isten fölé akart kerekedni. A Biblia a következőképpen közöl róla:

„Miként estél alá az égről, fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a Földre, aki népeken tapostál! Holott te ezt mondtad szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. Fölébe hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságozhoz.” (Ésaiás 14, 12-14.)

Az ördögnek egy másik leleplezését Ezékiel könyvében találjuk. Tírus királya, aki már olyan büszke lett, hogy istennek képzelte magát, hasonló lett az ördöghöz, és emiatt az ő nevének leple alatt beszél Isten az ördög bukásáról és a mennyből való kivettetéséről.

Nagyravágyása miatt benne született meg az első bűn, aztán az embereket is a maga oldalára csatolta; de végül Isten végérvényesen, örökre el fogja pusztítani őt.

Ezékiel 28,12-19: **„Embernek fia, kezdj gyászéneket Tírus királyáról, és mondd neki: Így szól az Úr Isten: Te voltál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességel, tökéletes szépségben.**

¹³ **Édenben, Isten kertjében voltál; rakva voltál mindenféle drágakövekkel...,** ama napon, amelyen teremtve lettél. ¹⁴ **Felkent oltalmazó Kérub voltál; és úgy állítottalak téged, hogy Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek között jártál.** ¹⁵ **Feddhettelen voltál utaidban attól a naptól fogva, amelyen teremtve lettél, míg gonoszság nem találtatott benned.**

¹⁶ **Kereskedésed bősége miatt belső erőszakossággal telt meg, és vétkeztél. Azért levettetelek téged az Isten hegyéről, és elvesztettelek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül.** ¹⁷ **Szíved felfuvalkodott szépséged miatt, megrontottad bölcsességedet fényességében. A Földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére.”**

(Hogy sok földi király gyönyörködik a földöntúli fényes lényben, ez azt jelentheti, hogy örömmel átvették az ördög jellemtulajdonságait, szerették a pompát, nagyzást, elnyomást, vádaskodást, igazságtalan ítélethozatalt, harcászatot, területek és kincsek eltulajdonítását, és hasonló elítélendő dolgokat.) Ez a nagyiszteletbeli Kérub, a bukása után, elveszítette tiszttségét. Ezután kijelenti Isten, hogy egyszer véget vet a gonosz angyal rémuralmának, ami azonban még a jövőben fog megtörténni.

¹⁸ **„Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertőztetted szent-helyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és hamuvá tettelek a Földön mindenki láttára, akik reád néznek.** ¹⁹ **Mindnyájan, akik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, és többé örökké nem leszel!”**

Miért nem pusztította el Isten azonnal a lázadót, aki ördöggé vált?

Isten nem akarta a gonoszt, és nem is felelős érte – **Máté 13, 37. 39:** **„Aki a jó magot veti, az az embernek Fia [Jézus]. Az ellenség pedig, aki a konkolyt vetette: az ördög.”** Isten azonban engedi, hogy megérjen a gonosz, és idő előtt **„nem tépi ki őket”,** hogy a jók vele együtt ki ne tépődjenek (Máté 13, 29). Felvetődik a kérdés: a jók hogyan tépődhetnének ki? Válasz ez: Hogyha látnák az emberek, hogy a rosszak mind idő előtt meghalnak, akkor csak félelemből szolgálnák Istent, és az nem volna igazi megtérés.

Az ördög, a sárkány, sok angyalt magával rántott a lázadásban. Célja az volt, hogy minden teremtményt a maga oldalára állítson az egész Univerzumban. Angyaltársainak kb. egyharmad részét és azután az embert is sikerült neki Isten elleni bizalmatlanságra juttatnia. Természetesen Isten azonnal elpusztíthatta volna a lázadó és a hazug Sátánt és csatlósait, **de azért talán sohasem irhatta volna ki a bizalmatlanságot Önmaga iránt.** Azáltal csak a többi élőlények is azt gondolhatták volna, hogy valami igazsága csak lehetett Sátánnak, hiszen Isten azonnal

elpusztította, elhallgattatta őt, anélkül, hogy bebizonyosodott volna a gonoszsága. Ezek után, ha engedelmeskedtek volna is Istennek, csupán félelemből tették volna, hogy őket is el ne pusztítsa – ez logikus.

Isten nem akart diktátor lenni, és egy félelemből való engedelmesség nem elégítette volna ki Őt. Gondoljuk át jól: félelemből sok állat is engedelmeskedik az embereknek. Erősen lekorlátozott szabad-akaratú teremtménye Istennek, mint az állatok, nagyon sokféle van.

Ezek lehetnek a maguk nemében hasznosak, szorgalmasak, viccesek, megbámulni valók, de ezekkel nem lehet magas nívón társalogni; fejlődésük korlátozva van. Hogyha néha az állatok valami rossz dolgot tesznek, ami meg-nem-engedhető, kárt vagy fájdalmat okoznak, a vadászok néha lelövik őket, azonban semmi esetre sem lehet őket bíróság előtt felelősségre vonni.

Önállóan gondolkozású emberek, **akik** fejlődésre nem hajlandók, különösen lelki - és szellemi téren, **akik**, egyrésztől, megelégszenek pl. valamilyen vallási dogmáknak gondolkozást nem igénylő gyakorlataival, vagy másrésztől, megelégszenek valamilyen tévedhetetlennek állított tudományos feltevések ismételtetésével (mint pl. a Teremtő nélküli evolúció hipotézise), **akik** a Bibliában kinyilatkoztatott Örökkévaló Istennek megismerésére és bölcs parancsainak felfedezésére mégcsak időt sem szakítanak, **azok**, lehetnek egyébként bármilyen intelligens emberek, a Magasságos, a bölcs Isten nemigen tudna mit kezdeni velük a mennyben. **Megmentő szeretettel áthatott**, állandó fejlődőképes, önálló és éles gondolkozású elméket keres Isten, **akik** méltókká tétetnek az Ő társaságába való felvételre, **akik** az Univerzum lakóinak **szeretet-kormányzásában** ügyeskedhetnek, és az elbukott fényes Kérubok helyének vákuumát méltóan tölthetik be (Lukács 22, 29-30; Jel. 20, 4).

Nos, Isten nem pusztította el a lázadó Kérubokat, hanem egy másik utat választott: egy bizonyos meghatározott időt adott a gonosz angyaloknak, hogy valódi jellemüket mindenki felismerhesse, és saját maga döntsön, hogy kinek az oldalára áll. Az elbukott Föld az a hely, ahol megengedte Isten Sátánnak és démonainak sok esetben, hogy azt tegyék, amit akarnak, míg gonoszságuk kiteljesedik és bűnös szándékuk teljesen világos lesz a világ-egyetem lakói előtt, míg minden jóindulatú lény belátja, hogy nincs más hátra, mint megsemmisíteni őket. A földi bíróság is az ártatlanokat védi.

(Erre az isteni elvre egy példát láthatunk I.Mózes 15,16-ban: Isten nem pusztította el az Emoreus népet előbb, csak amikor gonoszságuk mértéke betelt.) Sátán lénye és csúnya munkája **elrettentő példa gyanánt szolgál az egész örökkévalóságra.** Amikor nyilvánvaló lett Sátán eldeformált jelleme, mindenki láthatta, hogy a felelőség teljesen őrá hárul. Isten tehát nem felelős a gonoszság megjelenéséért és a sok szenvedésért. Még így is sokan, akik nem látnak tisztán,

Istent teszik felelőssé, és nem tudják, hogy ki az igazi ellenségük. Az ördög, aki Jézus keresztre-feszítéséért felelős, őket is és az egész emberiséget is gyötörni akarja és az embereket egymás ellen lázítani.

Sátán elvettetése több fázisban történik:

Először ki lett vetve a pozíciójából, aztán a mennyből a Földre, azután Jézus visszajövele után ezer évig, körülmények által, *meg lesz kötözve a Földön*, közben meg lesz ítélve, aztán végképpen megsemmisül.

Ezékiel 28,16: *„Kereskedésed bősége miatt belső erőszakossággal telt meg, és vétkeztél. Azért levettetelek téged az Isten hegyéről, és elvesztettelek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül”*; – ez volt a Naprendszerből való kitiltása, a pozíciójából való kivettetés. Röviddel Ádám és Éva teremtése után már mint bukott angyal, őskígyó, kísértőként lép fel velük szemben (I.Mózes 3, 13). Krisztusig azonban még bejárása volt a mennybe (lásd Jób 1,6; János 12, 31).

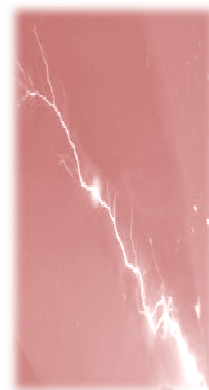
A sárkány-Sátánnak a mennyből való kivettetését – képnelyben – látjuk leírva a Jelenések könyve 12. részében, amit alább idézünk. Ott látjuk a gyermek-Jézus születését, akit a sárkány meg akar ölni; tudomásunk van a Betlehemben és a környékén történt gyermek-gyilkosságról, ahol Heródes király minden két éven aluli fiúgyermeket megöletett, gondolva, hogy köztük Jézust is megöli – de Jézus mégis élve maradt (Máté 2,16). Aztán látjuk az Isten-hívó, igazság-szerető embereket, akik miatt érdemes volt Jézusnak megszületnie, ezek – prófétikus képpel – *asszony-ként* vannak szemléltetve, *aki a Fiút szülte.*

A Fiú vasvesszővel legelteti a nemzeteket, nem hízeleg, Jézusban a legtöbben megbotránkoznak, mert az Ő tanítása és az embereknek adott parancsai másak, mint a papoké, és az egész történelem folyamán is csak kevesen fogadják el Őt Úr-nak, Megváltójuknak. Emiatt Jézus végül mint ítélő bíró fogja a nemzeteket elítélni (lásd Ésaías 66, 16). Jézus a feltámadása után a mennybe ragadtatott, és ezután a sárkány-ördög már nem árthat többé Jézusnak, ezután már csak Jézus követőinek tud szenvedéseket okozni; de kiirtani nem tudja őket, hanem egy kevés ember mindig hűséges marad (*maradék*) egészen Jézus visszajöveleig.

Jézus idejében megtörtént a Sátán teljes kivettetés a mennyből. Ezt mondta Jézus:

„Láttam a Sátánt, mint egy villámlást, lehullani az égből.”

„Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme.” (Lukács 10, 18; János 12, 31.)

Milyen képekben írja le ezeket az eseményeket a Jelenések könyve?

Jelenések 12, 1-13: „És láttatott nagy jel az égben: egy asszony, aki a Napba volt felöltözve, és lábai alatt volt a Hold, és az ő fején tizenkét csillagból korona; ²Aki terhes volt, és szülni akart, és kiáltott, és kínlódott a szülésben. ³Láttatott másik jel is az égben: és íme, volt egy nagy veres sárkány, akinek hét feje volt, és tíz szarva, és az ő fejein hét korona; ⁴És a farka után vont a ég csillagainak harmadrészét, és a Földre vetette azokat; és az a sárkány a szülő asszony elé állt, hogy amikor szül, annak fiát megegye.

⁵És ő fiú-magzatot szült, Aki vasvesszővel legeltet minden nemzetet; és elragadtatott annak Fia Istenhez és az Ő királyi székéhez. ⁶Az asszony pedig elfutott a pusztába, ahol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt ezerkétszáz hatvan napig.

(A próféciában, az isteni jövendölésekben minden nap egy évet jelent.)

⁷És az égben viaskodás lett: Mihály és az Ő angyalai viaskodtak a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodott és az ő angyalai, ⁸De nem vehettek diadalmat, és az ő helyük sem találtatott többé a mennyben. ⁹És levettetett a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki nevezetik ördögnek és Sátánnak, aki mind az egész Föld kerekességét elhitesi, levettetett a Földre, és az ő angyalai is ővele levettek. ¹⁰És hallottam nagy szózatot az égben, amely ezt mondta: Most lett meg az üdvösség és az erő, és a mi Istenünk országa, és az Ő Krisztusának hatalma: mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, aki vádolja őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. ¹¹És ők legyőzték azt a Bárány véréért, és bizonyágtételüknek beszédéért; és az életüket nem kímélték mind halálig.

¹²Annakokáért örüljetegek egék és akik lakotok azokban! Jaj a Föld és a tenger lakosainak! Mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgy, mint aki tudja, hogy kevés ideje van. ¹³Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a Földre, kergetni kezdte az asszonyt, aki a Fiút szülte.

Az asszonyt, azaz Jézus igaz követőit üldözte ezután.

Hová vettetett Sátán, és hol működik?

II. Péter 2,4 szerint a "mélység"-be vettetett (görögül: "tartarosz"-ba); ez nem pokol-tűz, hanem az Isten perspektívájából nézve: a mi bolygónk, a Föld, ahol a bűnös emberek laknak (Jel. 12, 9). Az ördög nincs a "hádesz"ben, mert a hádesz a halál, a sír, a halottak birodalma (Jel. 6,8; 20,13-14). A "gyehennában" sincs Sátán, ami a büntető helyet és a büntetés fajtáját jelzi, és az csak a végítéletben lesz bevetve (Máté 25, 41; Jel. 20, 10), hanem itt van a Földön, és az „engedetlenség fiaiban munkálkodik” (Efézus. 2, 2), és azon dolgozik, hogy az egész Föld kerekességét elhitesse (Jel.12, 9). Az ördög tudja, hogy már csak kevés ideje van hátra, ezért hát összeszedi minden erejét, hogy szolgálai által elhitesse, ha lehet, a választottakat is. Azokat is el akarja csábítani tehát, akik már Isten mellett döntöttek, akik elhatározták, hogy mindenben Jézusnak akarnak engedelmeskedni, akik már helyesen választottak. Az ördög az ő bizalmasai által hitet el, akik az Isten parancsolatai helyett a saját parancsolataikhoz, saját kiemelt tekintélyeikhez láncolták az embereket.

I. Péter 5, 8-9: „Józanok legyetek, vigyázzatok! Mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, és keresi, hogy kit nyeljen el; akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben.” Ki látott már ilyen ordító oroszlánhoz hasonló, az egész földkerekségén embereket elnyelni akaró ördögöt? Az ördög álcázza magát, tetszetős „maszkot” tesz fel, hogy a hívőknek bizalmuk legyen hozzá, ne féljenek tőle, hogy el tudja hitetni őket, és aztán „elnyeli” őket.

Kik tudnak ellene állni az ördögnek, és hogyan?

Először is fel kell ismerni őt. Csak azok ismerhetik fel, akik Bibliát kutató, Isten akaratát kedvelő hívők. Csak a Biblia-Istenének engedelmeskedők és hitben erősek tudnak az ördög csalafinta tanításainak ellenállni. Az ördögről itt azt olvastuk, hogy az egész Föld-kerekességét elhitesi. Mindenki könnyen rájöhet, hogyan lehetséges ez. Csak az egyházakon keresztül lehet ilyen nagykiterjedésű elhítetést véghezvinni. Más lehetőség nincsen. Szentírás tanításait kitekerő egyházak pedig az egész Föld-kerekességén léteznek.

Péter apostol figyelmeztetett, hogy a Pál írásait, ugyanúgy, mint a Szentírás egyéb írásait is, a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrik és elcsavarják, amelyek aztán vesztüket fogják okozni, vagyis az üdvösségükbe fog kerülni (II. Péter 3, 16).

Egyszer megkérdezték Jézust a tanítványai, hogy mi lesz az Ő visszajövetelének a jele. Többek között ezt mondta: „Hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhíttessék, ha lehet, a választottakat is.” (Máté 24, 24.)

Akikről itt Jézus beszél, azok a **Biblia nyelvén próféták**, vagyis vallásitanítók. **Hamis krisztusoknak** mondja ezeket a vallásokban található tanítói tekintélyeket. De miért? Mert ők a Krisztusnak járó tiszteletet és a néptől az anyagi áldozatokat maguknak tulajdonítják, meg a parancsjogot is: az emberektől az engedelmisséget elvárják, vagy még meg is követelik. *Akinek van füle a hallásra, hallja; akinek van szeme, az láthatja; akinek van értelme, megértheti, hogy milyen befolyásos emberektől óv minket az **egyedüli Tanító-Mester**, a Krisztus (Máté 23, 8).*

A következőképpen látta Jézus az akkori zsidók tömegeit, holott azok a hatalmas papi és tanítói hivatal közepette éltek:

„Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok.” (Máté 9, 36.) Jézus így látta őket, és tanította őket, mert a templomban és a zsinagógákban, a gyülekezetekben nem kaptak jó, megfelelő tanítást. Jézus megjelenésekor Izráel népe és tanítói **sötétségben és a halál árnyékában ültek** (Lukács 1,79).

„A nép, amely sötétségben járt, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttük!” (Ésaiás 9, 2.) Jézus tanítása által nagy és világos tanítást kapott Izráel népe.

Az embereket féltőn szeretve, többször ilyen kijelentésekkel figyelmeztette őket Jézus:

Vigyázzatok és őrizzétek a farizeusok és sadduceusok kovászatól – vagyis ezek tudományától, tanításaitól (Máté 16, 6-12).

„Őrizzétek az írástudóktól!”

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok!”

Ezek a **Szentírás tanítói** voltak akkoriban, és többféle vallásirányzatú csoportokat alkottak; mint pl. Farizeusok, Sadduceusok, Írástudók, Esszénusok, aztán a Heródes-pártiak... (Márk 12, 38; Máté 23. rész).

Ma hasonlóan: egyházak, felekezetek, meg vallási csoportosulások tanítói ezek, akiktől Jézus óva int. A hitetleneket nem kell elhíttetni, azok már el vannak hitetve.

Mennyi hipotézist, bizonyítatlan feltevést, elképzeléseket kell a hitetleneknek elhinni – amik újra és újra megdőlnek! Milyen logikátlanság! Tervező nélkül keletkezettnek hiszik azokat, amiket csodálnak: az ég csillagvilágában, a természet világában, az emberi lény szervezetének felépítésében, valamint fizikai és szellemi világában.

A legtöbb hívő embert azonban nem az ateizmus által, hanem saját vallása által hiteti el az ördög, aki valódi tervét álcázva, a szószékekről **„világosság angyalaként”** tanítja azokat, akik úgyis már tehernek érzik Isten utasításait, és akik nem akarják észrevenni, hogy hibás-rossz állításaikkal a Biblia össztanítását aláássák.

II.Tim. 4, 3-4: **„Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; és az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak.”**

Mesék azok, amik nem felelnek meg az igazságnak, de a hívők éppen ezeket szeretik hallani. Már az ószövetség idejében is megtalálható volt ez a tendencia, hogy azt tanították az embereknek, amiket ők hallani akartak. *„Akik ezt mondják a látóknak:*

Ne lássatok!; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nekünk igazat! Beszéljétek kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat! (Ésaiás 30,10.)

Ésaiás 30, 9: **„Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiak; fiak, akik nem akarják hallani az Úr törvényét.”** Ezekre éppen elég példát fogunk látni a tanulmány folyamán, hogy a prédikátorok Krisztusnak és Pál apostolnak a tanításait elferdítik, Isten törvényét és a prófétai írásokat elvetik, és úgy tanítanak. Azokat hiteti el az ördög legkönnyebben, akik el sem képzelik, hogy őket el lehet hitetni, akik nagyon bíznak és hisznek tradícióikban és hittanításaikban, mivel-hogy ugyanolyan vallású emberek ezreivel vannak körülvéve.

II.Korinthus. 11, 14-15: **„Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálivá; akiknek végük az ő cselekedeteik szerint lesz.”**

Máté 24, 24-26: **„Mert hamis krisztusok és hamis próféták [tanítók] támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhítség, ha lehet, a választottakat is. Íme, előre megmondtam nektek. Azért, ha azt mondják majd nektek: Íme, a pusztában van! - ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban! - ne higgyétek!”** Gondolkozzunk el: milyen jeleket és csodákat tesznek a Jézus visszajövetele előtti időben élő egyháztanítók? Felületesen szemlélve, szó szerint véve, semmilyen csodát nem tesznek.

Ezek a különböző vallási tanításaikkal azt vélik jeléül adni, hogy önáluk van a Krisztus, vagyis az ő egyházuk az, vagy csoportjuk az, ahol a Krisztusnak helyes tanítása van. Hogyha nem ezt állítanák, akkor a csoportok és egyházak nem volnának külön. Éppen ezért tartanak külön a vallási csoportosulások, mert azt állítják, hogy önáluk van az igazság, és nem másoknál. **Ne higgyétek!** – azt mondta Jézus. **Krisztust nem lehet kisajátítani. Jézus az igazság, és Ő minden hívő emberben szeretne „lakni”, őt tanácsolni, tanítani, és értelmét az igazságra és a jóra irányítani.**

Amiatt is *hamis krisztusok*, mert Krisztusnak a tisztségeit (mint a tanító, próféta, törvényadó, főpap, bíró) és a Krisztusnak járó tiszteletet veszik maguknak. Az őket nem-illető tisztségek és az azokkal járó hamis tanítások, ezek szörnyűségek –

és a csoda szó szörnyűséget is jelent. Hányszor mondja az anya a gyermekének: Mi a csodát csinálsz már megint? – azaz, milyen szörnyűséget művelsz?

Hogyan lehet még másképpen érteni, hogy jeleket és csodákat tesznek, amikkel elhitetni tudnak?

Ne képzeljünk olyan csodákra, mint amiket a varázslók tesznek a cirkuszban. Mindenki tudja, hogy azok trükkökkel működnek; és ha olyan csodákat tennének ezek is, akkor nem sokan hinnének nekik. Ha pedig semmiféle nyilvános csodajel nem tesznek a vallásvezetők, akkor a hitetés egy sokkal ravaszabb dolog, mint egy csoda-jel. Amit a Bibliában **jel**-nek fordítottak, görög szava **nem** muszterion, hanem itt **szémeion**; a jelentései: jel, ismertetőjel, tünet, bizonyíték, indikátor, jelző. Amit pedig **csodáknak** fordítottak, az görögül **terász**; a jelentése: **ómen** (latin eredetű szó), és **bámulatos** (pl. eseményre, tehetségre vonatkoztatva); az **ómen** jelentése: rossz előjel, baljóslatú, végzetes, átkos.

Nem cirkuszi bámulatos mutatványokat jelentenek tehát a csodák, hanem valami bámulatos dolgokat, éppen, amikkel el lehet hitetni a hívőket. Minden egyháznak van valami hitbeni specialitása, amikkel magukhoz kötik a hívőket, amikkel azt állítják, hogy náluk van a Krisztus, náluk van az igazság beszéde. Hogy csak egyet említsünk: elhitetik, hogy a pap szavára az úrvacsorai ostya és a bor valóságosan átlényegül Krisztus testévé és vérévé; és azt így jelenti be a pap: Hitünk szent titka.

Most, miután tárgyaltunk valamit az ördög munkájáról az emberek elhitetésével kapcsolatosan, folytassuk tovább kutatásunkat a Bibliában az ördög bukásáról.

Az Isten elleni lázadásnál az angyalok egy része Sátán mellé állt, később meg a Föld új lakói is: Ádám és Éva. De Isten ekkor Sátánnak és angyalainak számba vette életidejét.

Az embert azonban megszánta, mivelhogy be lett csapva –és mert utódaik öröklés útján szintén „a jó és gonosz tudói lesznek”, azaz bűnre való hajlammal születnek. Szeretetéből elhatározta Isten az ember megváltását, hogy mégse kelljen mindenkinek az ördög becsapása miatt elpusztulnia; és ezután **mindenki saját maga dönthesse el**, hogy Isten kegyelmét és törvényét fogadja-e el, azokat a szabályokat, amiktől az örök élete függ (lásd Gal.3,12), vagy pedig majd a lázadó ördöggel együtt, az Isten ítélet tüzében örökre megsemmisül. – A tűz lehet valóságos, de lehet szimbólikus is, képnyelv; mindenesetre igyekezzünk engedelmességgel az Isten végítéletét elkerülni!

Mi lett a ragyogó angyalfejedelem neve?

Már láttunk eddig is egy jónéhány nevét, de itt még kiegészítjük. Amilyen jellemtulajdonságokat és indulatokat kifejlesztett, és amilyen cselekedetre törekszik, azokat fejezik ki az ő nevei. Többek között: **Sátán** (héber szó = vádló); **Ördög** (görögül: Diábolosz = vádló, gyilkos); **Gonosz** (Máté 13, 19); **Ellenség** (13, 25); **Hazugság atyja** (János 8, 44); **Nagy sárkány, régi kígyó** (Jel. 20, 2 ; 12, 7-9); **Mélység angyala** (görögül: **Apollion**; zsidóul: **Abaddon = vesztő** - Jel. 9, 11). **Béliál** II.Kor. 6,15-ben: „**És mi egyessége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?**” Máté 12, 24: „**A farizeusok pedig ezt hallván, mondták: Ez nem úzi ki az ördögöket, hanem csak Belzebubbal, az ördögök fejedelmével.**” **Baalzebub**, vagy **Belzebub** = legyek-istene, akik repdesnek, az ördögök fejedelme. A közismert **Lucifer** nevet nem használja Sátánra a Biblia, sem Jézus, sem az apostolok, ezért mi is mellőzzük. (A Biblia első latin nyelvű fordításából, a Vulgatából ered a **Lucifer** szó – pl. Ésaías 14,12-ben.) Jelentése: hajnalcsillag (Vénusz). Sátánra ezt a nevet jogtalanul használják. Ez a név tulajdonképpen Jézusra vonatkozik:

„**Én vagyok Dávidnak ama Gyökere és Ága: ama Fényes és Hajnali Csillag**” (Jelenések 22, 16).

Milyen címet és milyen birodalmat bitorol Sátán? *E világ istene* (II.Kor. 4, 4);

világ fejedelme (János 12,31; János 14,30);

levegőbeli hatalmasságok fejedelme (Efézus. 2, 2).

„**Felvitte Őt [Jézust] az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta Neki e Föld minden országát egy szempillantásban, és mondta Neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adatot, és annak adom, akinek akarom.**” (Lukács 4,5-6.)

Milyen módszereket használ az ördög, hogy az embereket a saját nivójára lerántsa, mi a terve?

Sátán mind az egész Föld kerekességét **elhiteti**. (Jel.12,9.) **”Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől.”** (II.Kor. 11,3.) **”Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.”** (Efézus. 6,11.)

„És felocsúdjának az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket, hogy az ő akaratát teljesítsék.” (II.Tim. 2,26. Ökuménikus fordítás.) „Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, Aki az Isten képe.” (II.Korinthus. 4, 4.)

Mi volt Sátán őshazugsága?

„És mondta a kígyó az asszonynak: Bizony, nem haltok meg.” (I.Mózes 3, 4.) Hogy ezt az állítását bizonyítsa is, a „halhatatlanság” bizonyítására maga lép akcióba, és hazugságot cselekszik. Sátánnak és démonainak hatalmuk van, hogy elhunyt emberek kinézésében megjelenjenek és képességeiket utánozzák. Ezen a módon elhitetik az elhunytaknak a rokonait és barátait, hogy a meghalt emberek egyáltalán nem is halottak, hanem egy magasabb létezési formának örvendenek. Ez a képességük, hogy le tudják utánozni a halott emberek egykori tudásait, ügyességeit és tulajdonságait, ez a lélek halhatatlanságának Biblia-ellenes tanát honosította meg a keresztények között is, és a spiritizmus és okkultizmus meghonosulását tette lehetővé.

Halála után az ember a feltámadás napjáig nem él - ez az Isten kijelentése a prófétáin keresztül.

Prédikátor 9, 6-8:
„Mert akárkinek, valaki minden élők közé csatlakozik, van reménysége; mert jobb az élő eb, mintsem a meghalt oroszlán. Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmuk nincs többé, mivelhogy emlékezetük elfelejtett. Mind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedésük immár elveszett; és többé semmi részük nincs semmi dologban, ami a nap alatt történik.”

„Ne találtassék teközötted se ördögösöktől tudakozó, se halott-idéző, mert mind utálja az Úr, aki ezeket műveli. Ezek a nemzetek, akiket te elűzöl, igézökre és jövődö-mondókra hallgatnak; de neked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened.” (V.Mózes 18, 10-14.)

Miben csúcsosodik ki Sátán hazugsága?

„Maga a Sátán is átváltoztatja magát világgossággá angyalává.” (II.Kor. 11, 14.) Némelyek, akik „halálélményeiről” tudósítanak, azt gondolják, hogy tetszhalott állapotukban Jézust látták, vagy egy angyalt... de Isten Igéjéből tudható, hogy az a fénylő lény nem más, mint az ördög, csak világosság angyala képébe burkolózva. Egyesek azt mondják el, hogy amikor ők életük „lepergő filmjén” látták, hogy valami rosszat, tisztátalan vagy gonosz dolgot tettek, arra az a fényes lény csak mosolyogott, és az egészet humorosan vette. Akik azt képzelik be, hogy

ők a halottakkal kapcsolatot vesznek fel, és bármilyen üzenetet vesznek tőlük át, azokat mind az ördög csapja be. Vannak misztikus elképzelések, és vannak, akik el is hiszik. Ilyeneket állítanak pl. hogy némelyik halott

szelleme nem tudott még végérvényes helyére eljutni, valamilyen közbeeső helyen megrekedt, és különböző módon jelzi magáról, hogy ő még nem tűnt el teljesen ebből a világból. Kopogások, hangok, zajok, zenék, írások, megjelenések és médiumokon keresztüli beszélgetések stb., ezek nehezen magyarázható fizikai történések lehetnek (okozhatja pl. teljes kimerültség, sőt a magány, az unalom állapota, meg gyógyszerek), vagy az ördögök hazug játéka.

Meg tudnak-e térni valaha Sátán és gonosz démonai?

Hogyan történt, hogy egy olyan tökéletes lényben gonoszság keletkezzen, ez nehezen érthető dolog. Valószínű egy lassú folyamat volt, amit Sátán kezdetben önmagában le tudott volna állítani. Jakab írja le a kísértés bűnné fejlődését: „Senki se mondja, mikor kísértetik: Istentől kísértetem!, mert az Isten gonosszaggal nem kísérhető, Ő maga pedig senkit sem kísért. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván, halált nemz.” (Jakab 1,13-15.)

Sátán és angyalai számára nincs többé megtérésre lehetőség, mivelhogy ők Istent jól ismerték és közel álltak Hozzá, és mégis az egyedül Jót és egyedül Szentet igazságtalanul vádolták, és lázadást indítottak Ellene. Biztosak lehetünk abban, hogy Isten nekik is adott lehetőséget a megváltozásra, és megbocsátott volna nekik. Ők azonban teljesen megkeményedtek; így beszéltek Jézushoz: „Mi közünk veled, Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?” (Máté 8, 29.)

Ők teljesen érettek az ítéletre - Máté 25, 41: „Akkor szól majd a balkeze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készítettett.” Az ítélet végrehajtása csupán idő kérdése (II.Péter 2, 4.9). Aki az ördög hamisságaival megfertőzi magát, és az Isten parancsait mellőzi, és a felkínált üdvösséggel nem törődik, az csak az ördögöknek készült tűzbe kerülhet, ami a pokol. „És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek távába vettetett.” Így látta János. (Jel. 20,15.)

Meddig tart Sátán uralma?

A Jelenések könyvében az olvasható, hogy Sátán 1000 évig meg lesz kötözve (Jel. 20,1-3), közben meg lesz ítélve (I.Kor. 6,3); végül meg lesz semmisítve (Jel.20,9-10; Ezékiel 28,18; Máté 13,30). Sátán vége a pusztulás (Róm. 16,20). Az ördög munkájából végül egyetlen nyom sem marad (I.Ján. 3, 8; Máté 15, 13; Jel. 21, 5).

Sátán létezését és munkáját nem szabad jelentéktelennek venni. Aki ezt teszi, máris áldozatává lett. A küzdelem komoly (I.Péter 5, 8). Bukása óta Sátán minden igyekezetével arra törekszik, hogy a világ népeit Isten ellen lázítsa és a saját oldalára megnyerje. Jól tudja, hogy akik hozzá csatlakoznak, azok vele együtt pusztulnak el.

Zsoltár 145, 20: „Megőrzi az Úr mindazokat, akik Őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti.”

Sátán tudja, hogy minden bűn elveszi igazságos büntetését (Zsid. 2, 2). Amiket azonban az ember bűnbánattal és bocsánatért hittel Krisztushoz vitt, azokért Krisztus szenvedett meg; és Ő elvárja, sőt megköveteli, hogy többé ne vétkezzen (János 8, 11). Végül Sátánra hárul minden felelősség, az összes bűn, amit az emberek valaha is elkövettek, az ördög fejére lesz olvasva (III. Mózes 16, 5-10. 20-22). Amely bűnöket pedig nem törölt el Krisztus vére, mert a bűnös ember sohasem kért bocsánatot érte, és soha el nem hagyta, azokért maga a vétkes ember is meg fog bűnhődni, azután megsemmisül (Jelenések 20, 12-15).

Milyen hatalom áll rendelkezésünkre, hogyan és mivel győzhetünk az ördög ravaszságai ellen?

„Legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében! Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszág lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Mindezekhez vegyétek fel a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilat elolthatjátok.” Ez a hit-pajzs nem hiszékenységet jelent, hanem az Isten szavában való hitet, korszerű és állandóan fejlődő hitet.

„Az üdvösség sisakját is felvegyétek és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” (Eféz. 6, 10-12. 16-17; Zsid. 4, 12.) Az üdvösség sisakja a csüggedetlenség, amikor elhatározod, és azt mondod: én is üdvözülhetek! A Lélek kardja pedig Isten beszéde a Bibliában, ott kell megtalálni az érveket, amiket hiszünk és tanítunk. A világ szeretete és a vallások babonás követelményei helyett, az Isten összes parancsolataihoz kell szorosan ragaszkodni, és azt kell hinni, amit Jézus hitt és tett.

Pl. Jézus nem tartozott az akkori egyházi szórványok egyikéhez sem, sőt eltiltott azoktól: „Hagyjátok ott őket! – vakoknak vak vezetői ők.” (Máté 15, 14.) „Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet!” (Efézus. 4, 27.) „Engedelmeskedjétek azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jakab 4, 7.) „Ti az Istentől vagytok, fiacskáim, és legyőztétek azokat, mert nagyobb Az, Aki bennetek van, mint az [ördög], aki e világban van.” (I. János 4, 4.)

Mi az Isten vágya és terve az emberrel?

Hogy megnyíljanak a szemeik, hogy sötétségből világosságra és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát, és a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által. (Apcs. 26, 18.)

Nézzünk meg egy történetet a Bibliából az ördögökről.

Márk 5, 1-20: „És elmentek a tenger túlsó partjára, a Gadarenusok földére. És amint a hajóból kiment, azonnal elébe ment egy ember a sírboltokból, akiben

tisztátalan lélek volt, akinek lakása a sírboltokban volt; és már láncokkal sem bírta őt senki sem lekötni. Mert sokszor megkötözték békjokkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a békjokat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vagdosva. Mikor pedig Jézust távolról meglátta, oda futott, és Elébe borult, és fennhangon kiáltva mondta: Mi közöm neked Teveled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem! (Mert ezt mondta neki:

Eredj ki, tisztátalan lélek, ez emberből!) És megkérdezte tőle: Mi a neved? És az felelt, és mondta: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. És igen kérte Őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. Volt pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, amely legelt. És az ördögök kérték Őt mindnyájan: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be. És Jézus azonnal megengedte nekik.

A tisztátalan lelkek

pedig kijövén, bementek a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohant. Mintegy kétezren voltak, és belefutottak a tengerbe. Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. És kimentek, hogy lássák, mi az, ami történt. És odamentek Jézushoz, és látták, hogy az ördögös ott ült, fel van öltözködve, és eszénél van az, akiben a légió volt; és megfélemlettek. Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördögössel és a disznókkal. És kezdték kérni Őt, hogy távozzék el az ő határukból.

Mikor pedig a hajóba szállt, a volt ördögös kérte Őt, hogy Vele lehessen. De Jézus nem engedte meg neki, hanem azt mondta neki: Eredj haza a tiédhez, és jelentsd meg nekik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad. El is ment, és kezdte hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkoztak.” Ebből a szövegből sokat megtudhattunk az ördögökről és a megszállottságról.

Egyetlen ördögös emberben legalább kétezer ördög volt, hiszen 2000 disznóba mentek bele (egyébként, egy római légió 6000 katonából állt). Azt is láthatjuk, hogy Jézus ezt a kárt a pogányokra kivételesen megengedte, amiből arra is mindenki rájöhet, hogy a disznó megevése nem csak a Zsidóknak van megtiltva, hanem minden pogány népnek is, a keresztény hívőknek is. A disznó, különben egy értékes és eszes állat, Isten parancsa szerint azonban megevésre nem alkalmas, és azt szigorúan megtiltotta. Erről később még szó lesz.

Az ördög munkáját, csapdait hogyan kerülhetjük el?

I. János 3, 8-10: „**Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született,** mert benne marad Annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született. **Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő testvérét.**” Vannak, akik minden balsikert az ördögre fognak. Nem kell az ördöggel farkasszemet nézni; ő csak akkor kerülhet a közeledbe, ha te az ő területére lépsz – mint Éva az Éden-kertben. Isten a tiltott fához korlátozta le az ördög kísértési területét, csak ott kísérthette meg az embert. Éva ment oda az ördög területére, a tiltott fához, és ott bukott el. Éva jól tudta, mit tesz, hiszen a kígyónak ő mondta el, hogy neki a **tiltott fa gyümölcsét** még csak **érintenie sem szabad.** Az ördögnek nincs minden megengedve; aki engedelmes az Istennek, azon az ördögnek nincs hatalma – amint olvastuk (Jakab 4, 7).

Ma is a legtöbb ember az ördög területén esik el, odajár, **olyan területtel érintkezik, amit megtiltott a Mindenható Úr-Isten. A hívő emberek javára tiltotta meg, mert félti őket az elhíttéstől. Tudjuk, mert többször is ki van jelölve, hogy a vallások tekintélyesei elől a Biblia igazságai el vannak rejtve.** Ma mindenki elolvashatja, ezért lett nekünk feljegyezve. Jézus ezt tanította:

„Jaj néktek, törvénytudók! Mert elvettétek a tudomány kulcsát; ti magatok nem mentetek be [a tudományba], és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok.” (Lukács 11, 52.)

„Jaj néktek, képmutató Írás-tudók és farizeusok! [ezek ma a papok, prédikátorok és teológusok], Mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be [a mennybe], akik be akarnak menni, azokat sem bocsátjátok be [a mennybe].” (Máté 23, 13.)

Világos a tanítás: Az emberek azoktól akarják megtudni az örökéletre vezető utat, akik maguk sem tudják. **A hívők tehát a vallásuk miatt fognak elveszni. Csak egy megoldás van: Ott kell hagyni őket. Pontosan ezt parancsolta Jézus:**

„Hagyjátok ott őket! – vakoknak vak vezetői ők: ha pedig vak vezet a vakot, mind a ketten a verembe esnek.” (Máté 15,14.) Pál apostolt Jézus tanította, Őtöle vette, amit leírt: „**Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamiságnak? Vagy mi közössége a világosságnak a sötétség-gel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? [Ez Babilon istene.] Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal?**

Mert **ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nekik Istenük, és ők az én népem lesznek.**

Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne érintsetek! És én magamhoz fogadlak titeket, és **leszek** néktek Atyátok, és **ti lesztek** fiaimmá és leányaimmá, **azt mondja a Mindenható Úr.**” (II. Korinthus. 6, 14-18).

A feltételek érthetőek, tudatosíthatjuk magunknak, hogy mi a teendőnk, ha az **Isten fiai és leányai akarunk lenni.** Az Éden-kertben egy szép és jó gyümölcsfának még az **érintése is** meg volt tiltva. Ez volt az engedelmisségi próba; és ez lett a buktató. Sokan nem veszik komolyan Isten parancsát ma sem, és ezt gondolják: Miért tiltja meg Jézus a templomba vagy a gyülekezetbe járást, amikor nekem az egyházam tetszik? **Miért kell otthagyni?**

Nos, ha ez a Jézus parancsa csak egy engedelmisségi próba volna, mint az Édenben, akkor is meg kellene tenni. De **tisztátalannak** mondja, és „**lelki tisztátalan**” lesz, aki oda jár. Ha téged Jézus az **Isten templomának tart,** ahol Ő akar lakni, akkor annak a feltételét Ő határozza meg; akkor az általad tisztelt hely, amitől Isten eltiltott, az **bálvány lett** számodra. **És mi egyezése Isten templomának [=testednek] bálványokkal?**

„Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk” – az egyenkénti embereknek mondja. (János 14, 23.)

De miért lesz **tisztátalanná** az, aki Krisztushoz is és valamilyen egyházhoz is szeretne tartozni és odajár? Jézus a kijelentések könyvében leleplezte számunkra, és most az utolsó időkben mindenki elolvashatja. A kép-nyelven **babilonnak** (zűrzavarnak) nevezett egyházak mindegyike **„ördögöknek lakhelyévé lett, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé.”** (Jelenések 18,2.) Már a korabeli egyháznak ezt mondta Jézus:

Pusztán hagyatik a ti házatok, és latrok barlangjának nevezte (Máté 21,13; 23,38). A későbbi valláskorszakokra is lelki hanyatlást jövendölt: **hét gyülekezet szimbóluma alatt** (Jel. 2. és 3. rész).

Isten nem lakik „kézzel csinált templomokban” (Apcs. 7, 48). Aki oda-jár, vagy egyházhoz tartozik, az nem az Isten gyermeke, mert a **Mindenható Úr-Isten csak azokat fogadja gyermekeinek, akik kimennek és elszakadnak onnan – mint ahogy olvastuk. Isten szemében az egyházak úgy néznek ki, mint a romokban hevert Babilon városa.** Isten a következőket parancsolja, amit a Jelenések könyve 18, 4-5 – ben látunk:

„Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneiben és ne kapjatok az ő csapásaiból; Mert az ő bűnei az édig hatottak.” Csak azok tartoznak az Ő népéhez, akik teljesen megszabadulnak az ember-alkotta vallások kötelékéből. Isten jó parancsokat adott, tudja, hogy az embernek a legértékesebb minden tekintetben a teljes mértékű szabadság, **úgy a gondolkozási, a szólási, mint a sajtó-szabadság. De azt is tudja, hogy a lelkiismeretet is fogva lehet tartani, a szabadakaratot is manipulálni lehet. Egy ilyen felszabadító parancsnak a hívők örömmel kellene hogy engedelmeskedjenek – és ezt Isten el is várja.**

Istennek van egy népe, az Ő szemszögéből nézett egyház, akik az Ő kihívásának engedelmeskedtek, akiket elismer: „*Ismeri az Úr az övéit; és: álljon el a hamisságtól mindaz, aki Krisztus nevét vallja.*” (II.Timótheus. 2, 19.) Pontosan azért kell otthagyni az egyházakat, mert **hamisságokat hisznek és tesznek. Lelki tisztátalanná pedig azért lesznek, mert csak a Jézus vére törli el a bűnöket, és nem az egyházaktól felkínált ceremonális gyakorlatok.** *Jézus vére tisztít meg minket minden bűntől*, csak lélekben, gondolatban kérnünk kell.

Az egyházak azonban oda kötik magukhoz az embereket, azzal a magyarázattal, hogy ott a különböző ceremóniák által büntörlést végeznek, mint keresztvíz, úrvacsorák, fizetségek stb. De, mivelhogy cselekedetek által nincs megigazulás (bűnbocsánat), ezért a bűnök megmaradnak, *a bűnlistáik az eget érik.* Ha valaki odatartozik, a bűnei nincsenek elmosva, tehát **„tisztátalan”** marad. **Zsid. 9,14: „Krisztusnak a vére,** Aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek, megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.”

Hogyha a Jézus vérében találod a bűneid eltörlését, akkor megszűnik a *lelkiismeret-furdalásod*, **ha nem csinálod tovább az egyházbeli holt cselekedeteket.** *Ehelyett szolgálhatsz az élő Isten parancsának, pl. az örökkévaló evangélium hirdetése által: „Hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek!”* (Márk 16,15.)

Jézus a "kígyó" fejére tapos; a szeretet fegyverével győz, de a "kígyó" szenvedést okoz Neki

Isten elhatározta, és ki is jelentette Ádámnak és Évának, hogy a Föld és az ember krízisét megoldja: Ő, Isten, saját maga fog emberi formában megjelenni, és egy olyan különleges dologgal, amire senki sem számított, megmenti az embert, és az egész világkrízist megoldja, és *békességet szerez a mennyben és a Földön* (Kolossé. 1, 20). Mikor majd a keresztre szegezni engedi magát, azzal a többi teremtmények bizalmát visszaszerzi, és mind a mennyieikre, mind a földiekre

megoldást hoz: **„Ha felemeltetem, mindeneket magamhoz vonzok”** – mondta Jézus, az Isten, Aki 33 és ½ évig egyidejűleg Isten és ember is volt (János 12, 32).

Isten a „régí kígyóval” azonosította Sátánt, és hadat üzent ellene. Megígérte, hogy Ő **„a kígyó fejére tapos”**, ami azt jelenti, hogy egyszer meg fogja semmisíteni, de előtte még *a kígyó szenvedést fog okozni Neki* – a keresztalált ugyanis (I.Mózes 3,15). Isten, amikor emberi testet is öltött, „Ember Fiának és Isten Fiának” nevezte magát; ebben a formában a legmélyebbre alázkodott, és szenvedést, megkorbácsolást és keresztre szegeztetést vállalt. Ezen a furcsa és elképzelhetetlen módon az egész világegyetem lakosainak bemutatta, hogy mennyire fontosnak veszi a saját törvényeit: inkább kész volt saját maga szenvedni, minthogy a szeretet és igazságosság törvényét eltörölje. Önfeláldozása által azt is bemutatta, hogy mennyire szereti és tiszteli saját teremtményeit, az embert, a Föld-bolygó lakosait.

Amikor Sátán a legvallásosabb emberek által, a főpapok, vének (presbiterek), vallásvezetők, Szentírás tanítói (írástudók) által **Jézust a kőpadra tette**, közel kétezzer évvel ezelőtt, akkor mindenki előtt valójában kinyilvánult Sátán igazi jelleme, **valamint az is, hogy kik az ő gyilkos cinkostársai:** a szeretetlen, képmutató, hívőseget színlelő, elismerésre és hatalomra vágó, pénz-szerető, az emberek lelkiismeretét fogva tartó vallás-vezetők és vallás-tanítók (Lukács 24,20; Máté 26,3). Az igaz, hogy mindezeket tudatlanságból tették, de bűnös tudatlanság volt az, mert elzárták értelmüket az igazság előtt. Jézus idejében ezek a Zsidó vallás-tanítók voltak.

Ezt mondta egyszer Jézus nekik:

*„Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek. Ámde meg akartok engem ölni... **Ti az ördög atyától valók vagytok, az emberölő volt kezdettől fogva.**”* (János 8,39-44.) Az ember-ölők tehát, akik gyűlölni tudnak, bármilyen vallásosságot is színleljenek, nem Istennek a fiai, hanem az ördög-atyától vannak, akik őhöz hasonlóan. **A vallástörténelem Kaintól kezdve egy vérfolyam!** **Melyik nagy egyház történelme nem véres? Így hát Jézus szavai órájuk is szólnak.** Az emberek cselekedetei határozzák meg, hogy ki kinek a „fia”. **A vallások miatt már a családokban kezdődnek a viták, lenézik és gyűlölni kezdik azokat, akik másképpen hisznek, mint ők. A vallások is szívesen egymás fölé akarnának kerekedni. Híveik azt hiszik, hogy istentiszteletet cselekszenek, és majd még jutalmat is kapnak érte, mert gyűlölni tudták azokat, akik másképpen gondolkoznak, mint ahogy az ő vallásuk előírja. Ezért az **Igaz és szerető Istennel** ezek nincsenek közösségen.**

Aki gyűlöli testvérét, az sötétségben van, és a sötétségben jár. és nem tudja hová megy, mert a sötétség megvakította az ő szemeit. Ne csodálkozzatok testvéreim, ha gyűlöl titeket a világ! (I.János 2,11; 3,13.)

Ezt kérdezte valaki egyszer Jézustól: „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? Jézus pedig mondta neki: **Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.** Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: **Szeresd felebarátodat, úgy, mint te magadat!** E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.” (Máté 22,36-40.) **A legtöbb hívő a vallását szereti, de nem az Istent és nem az embertársait.** Nem tudja, hogy **„aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet... és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne”** (I.János 4,8.16).

Jézus szeretetből jött az emberiséget megmenteni, mégis, **tanításai miatt** sajnos a mai vallások irányítói sem fogadnák el Őt. Jézus követőit is, akik Neki akarnak engedelmessé válni, megvetik, és ezt sajnos, mindegyik vallásban megtapasztalhatod. **I.János 4,20: „Ha azt mondja valaki: Szeretem az Istent; és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az; mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, Akit nem lát?”**

Máté 7,12-21-ből kivonatolva idézünk Jézus tanításából. **„Amit akartok azért, hogy az emberek titeket cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal – mert ez a törvény és a próféták.”**

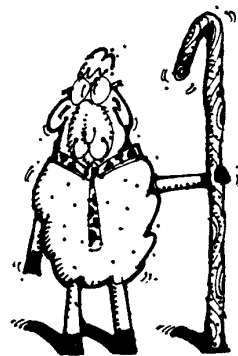
Tanulság: Ha komolyan vennék Jézusnak ezt a parancsát az emberek, mennyire óvatosan és humánusan bánnának egymással, a felettesek is az alattvalóikkal, a gazdagok a szegényekkel. Az arra hívatottak pedig olyan törvények beiktatásán fáradoznának, hogy ebben a fejlett, gazdag, gépesített világban a javak igazságosabban volnának elosztva. A szabadság pedig nem azt jelentené, hogy a gazdagoknak korlátok nélkül szabad növelni a vagyonukat, miközben sokan kihasználva, kifosztva érzik magukat, és a koporsó széléig dolgozniuk kell.

13. „Menjétek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.” Tanulság:

Nem biztos, hogy a vezető emberek és az azokat követő nagy tömegek jó úton vannak, hanem mindenki egyenként és kritikus értelemmel kellene hogy kutassa az igazságot, nehogy a veszedelemre vivő széles úton járjon. **„Ne indulj a sokaság után a gonoszra!”** (II.Mózes 23,2.) Kép: Kain leüti a testvérét, Ábelt.

Máté 7,15: „Őrizkedjétek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.”

A vallás-tanítók szeretnek olyan öltözeteket felvenni, amikből az emberek azonnal tudják, hogy övelük, mint tiszteletes-urakkal **kivétellesen** kell bánni. Papi palást, nagy nyaklánc keresztrel, nagy gyűrű, és ha nem ezekkel, de legalább a gallérjukkal, nyakkendőjükkel azt adják tudtul, hogy ők kivételes tiszteletet igénylő emberek. Amikor Izraelben Istennek kiválasztott papjai működtek, Isten megtiltotta nekik, hogy papi ruhájukban a nép közé menjenek. De találtak ki egyéb öltözet-beli megkülönböztetést, és Jézus fedtte a papokat köntöseik miatt, amikkel pozícióikat fölemelték (Ezékiel 42,14; 44,19; III.Mózes 6,11; Máté 23,5).

Máté 7, 21: „Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megy be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”

Tanulság: Az **Úr** szó jelentése itt: **parancs-adó**. Aki az Isten parancsolatait megváltoztatja és hiányosan tanítja, és nem akar annak engedelmessé válni (pl. a Tízparancsolatnak - II.Mózes 20), vagy Jézus parancsait tudatosan hamisan tanítja, annak nem Isten az **ura** (**parancsadója**), és az nem fog bemenni a mennyek országába, akármilyen vallás-nevet is visel – ezt hangsúlyozta itt Jézus.

Továbbá ezt tanította még: **„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a Földön!”** (Máté 6,19.) De az egyházak gyűjtenek!, és gazdagok! Egyházadót szednek be, és egyéb adományokat a híveiktől. Jézus ezt tanította: **„Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”** (Máté 19, 24.) **„Egy a ti Mesteretek [=Tanítótok]: a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se hívjatok senkit e Földön [vallási értelemben]; mert egy a ti Atyátok: Aki a mennyben van.”** (Máté 23,8-9.) E világos parancs ellenére, **atyáknak** hívják a legnagyobb keresztény vallás papjait, és vezető parancsoló urukat **szent atyának**. Apát-nak hívják az Apátság főpapját is (apátság: szerzetesi férfi kolostor).

„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok!” (János 14,15). **„Tanítsátok meg őket, hogy megtartsák mindazt, amit ÉN parancsoltam néktek; és íme, én titeket vagyok minden napon a világ végezetéig.”** (Máté 28, 20.) Megfigyeltük, hogy mit mondott? Hallott már valaki olyan vallásról – a vallások ezrei közül –, akik a Jézus-Isten összes parancsolatait is tanítják és a világ végezetét is hiszik és hirdetik? **Egy sincs ilyen.** Nos, Jézusnak több népszerűtlen és kényelmetlen parancsa van a vallások számára, a gazdagok felé és a keresztény pártok számára, amiket nekik figyelembe kellene venniük, sőt ők kellene hogy megtanítsák az emberekkel a Jézus-Isten igazságosságra és egyenjogúságra intő parancsait. Pl.

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” „Eltávoztasátok a tehetetlenséget!” (Márk 12,31; Lukács 12,15.) Jézus inkább hagyta magát, hogy megöljék, minthogy saját parancsait, elveit megváltoztassa. Tanításai pedig sem akkor, de még ma sem népszerűek; és ma is csak a bölcsőben csendben alvó baby-Jézust, vagy a keresztre függesztett, meg a keresztről éppen levett, és Mária ölében tehetetlenül fekvő halott-Jézust szeretik és nyilvánosan mutogatják, tehát aki hallgat, és nem parancsol. Jézust az akkori egyház-vezetők halálra adták, ma pedig a keresztény egyházaktól **Jézus a kereszten van hagyva. A feltámadt élő Jézusról nem tanítanak, Aki az egyedüli ÚR, Aki életükbe beleszól, Aki az embereknek az élet minden területére parancsokat adott, Aki hamarosan visszajön, és ítélni fog mint ítélő Bíró:**

„Egy a törvényhozó, aki hatalmas megtartani és elveszíteni.” „Íme, a **Bíró** az ajtó előtt áll.” „Aki megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint.” (Jakab 4, 12; 5, 9; Róm. 2, 6.)

Talán egy kevesen mégis csak lesznek, akik ismerik Isten parancsolatait, akik tisztelik és szeretik embertársaikat, akikért érdemes volt Jézusnak emberré válni és halált szenvedni. Megfigyeltük és megjegyeztük az eddig olvasottakból? Amíg a gonosz ördög az embereket elhitei, összeugratja és öli, addig Jézus az embereket szereti, és a megmentésükre szólít fel minket.

Jézus amikor ott a kereszten elszenvedte helyettünk és érettünk a csúfos és kínos halált, és feltámadásával megtörte a halál hatalmát, akkor igazságosan jogot szerzett arra, hogy Sátánt megsemmisítse. Az Édenben tett jóvendőlése szerint (I.Mózes 3,15) – képnnyelven – **a kígyó fejére taposott**. Időbelileg azonban ezt az ítéletet majd csak a 7-ik ezer év lejártával fogja megvalósítani. **Zsid. 2,14-15:** „Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a **halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt**, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.”

Az ördög megkötötetése és megbüntetése

Sátán utolsó küzdelmeit, szégyenét és elpusztítását több helyen olvashatjuk a Bibliában.

Végsorsába az angyaltársai is bele vannak foglalva, de még az egocentrikus emberek is, sőt az egyházak hívei is, akik *nincsenek beírva az élet könyvébe* (Jelenések 20,15). Jézus megígérte, hogy visszajön az övéiért és magához veszi őket, *hogy ahol Ő van, azok is ott legyenek*. Akik nem méltók Isten kegyelmére, mert törvényéhez és parancsolataihoz nem szabták életüket, azok Jézusnak isteni dicsőségében való megjelenésekor meghalnak – *mert nem láthatja Őt ember élvén* (II.Mózes 33,20). Az elkárhozott emberek holttesteit itt fognak

heverni a földön, és a vadak és madarak eledele lesznek (Jelenések 19,17-21). Az ördög kényszerszabadságon lesz a puszta földön, mert nincs több élő hívő ember, akit elhitezni tudna. A Jelenések prófécijának képnnyelvén úgy van ez lefestve, hogy láncokkal lesz megkötözve.

Jelenések 20, 1-3: „És láttam egy angyalt leszállani a mennyből, akinél a mélységnek kulcsa volt, és egy nagy lánc a kezében. És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és Sátán, és megkötözte azt ezer esztendőre. És vetette őt a mélységbe, és bezárta azt és bepecsételte őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell neki oldoztatni egy kevés időre.” Egy szellemi lényt, mint az ördögöt, kétféle módon lehet „megkötözni” a Földön: Egyrésztől, azáltal lesz „megkötözve”, hogy az eddigi kedvelt tevékenységét veszíti el, mert egy élő ember sem lesz a Földön, akit elhitezhet, vagy akire szenvedéseket hozhat, mint pl. Jóbra hozott (Jób 2,7).

Másrésztől, azáltal is „meg lehet kötni”, hogyha egy következő lefokozást tesz Isten, és pedig a lényén, ha **büntetésből talán emberi testet kap, és emiatt nem hagyhatja el a Földet**. Testben megízlelheti a fáradságos munkát, ha enni, inni akar. Átélni a legkülönbözőbb baleseteket, fájdalmakat, betegségeket, gyengeséget, tehetetlenséget, szégyent, megalázásokat stb.

A bukott angyalok meg egymást gyötörhetik, verhetik, gúnyolhatják, és olyasmiket szenvedhetnek el, amiket ők az embereknek okoztak, és szórakoztak rajta évezredek át. Valószínű, hogy mind a kétféleképpen megkapja a „megkötötetést”, társaival együtt.

Azt, hogy az ördög, büntetésből egyszer emberi testet kap, és a Föld leggonoszabbjai fel fognak támadni és gúnyolni fogják őt, ezt Isten diktálta le Ésaiás prófétának. A következő szövegekből már olvastunk a Sátán mennyből való kivettetésénél, de most lássuk meg összhangjában.

Ésaiás 14, 9-20: „Alant a sír megindul temiattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a Föld minden hatalmasait, felkölti székeikről a népek minden királyát; ¹⁰ Mind megszólalnak, és ezt mondják neked: **Erőtlené lettél te is, miként mi; hozzánk hasonlatos lettél!** ¹¹ Kevélységed és lantjaid zengése a sírba szállt; fekvő ágyad férgek, és takaró lepled pondrók! ¹² Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a Földre, aki népeken tapostál! ¹³ Holott te ezt mondtad szívedben; Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. ¹⁴ Fölébe hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságozhoz.

¹⁵ Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe! ¹⁶ Akik látnak rád tekintenek, és elgondolják: Ez a föld ama háborgatója, aki királyságokat rendített meg? ¹⁷ Aki a Föld kerekességét pusztasággá tette, városait lerontotta, és foglyait nem bocsátotta haza! ¹⁸ A népeknek minden királyai dicsőségben nyugszanak, ki-ki az ő sírjában, ¹⁹ Te pedig messze vetteted sírodtól, mint valami hitvány gally, takarva megölöttekkel, fegyverrel átverettekkel, sziklasírba leszállókkal, mint valami eltapodott holttest! ²⁰ Nem egyesülsz velük a sírban, mert elpusztítottad földedet, megölted népedet: **nem él sokáig a gonoszok magva sem!**”

A Jelenések könyve azt tárja elénk, hogy a mennyei Jeruzsálem az üdvözültekkel együtt leszáll a Földre, és akkor fogják meglátni az ördögöt, a föld háborgatóját. A Sátán, amikor látja a feltámadt gonoszokat, akik annyian vannak, mint a föld homokja, akkor új erőre kap, és felbuzdítja őket, hogy foglalják el a várost.

Jelenések 20, 7-10: „És amikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából. ⁸ És kimegy, hogy elhitesse a Föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fővénye. ⁹ És feljöttek a Föld szélességére, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szállt alá, és megemésztette azokat. ¹⁰ És az ördög, aki elhitette őket, vettetett a tűz és kénkö távába, ahol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.” Az örökkön-örökké időt úgy is fordíthatjuk, hogy újra és újra kínozva lesz, ennek az elvnek alapján: **amit te cselekedtél, visszazáll fejedre.**

Abdiás 1,15-16: „Mert közel van az Úrnak napja minden népek ellen. Amint cselekedtél, úgy cselekesznek veled; amit te fizettél, visszazáll fejedre. Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörpintgetnek, és **olyanok lesznek, mintha nem lettek volna.**” Végül teljesen megsemmisül minden gonosz, mintha sohasem lett volna. Ezékiel próféta is leírja ezt.

Ezékiel 28, 18-19: „Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertőztetted szent helyeidet; azért **tűzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged;** és hamuvá tettelek a Földön mindenki láttára, akik reád néznek. ¹⁹ Mindnyájan, akik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, és **többé örökké nem leszel!**”

Jézus egy elképzelhetetlen fegyver által, a szeretet fegyvere által, másokért hozott szenvedés és megaláztatás, sőt halál által győzött Sátán felett. Áldozata nyomán Jézus jogosan üdvözíthet mindenkit, aki az Általa tett feltételeket teljesíti, aki Neki engedelmeskedik. Engedetlensége miatt veszítette el az ember a halhatatlanságot; Jézusba vetett hite és engedelmissége által nyeri vissza azt. Jézus fogja feltámasztani a halottakat az utolsó napon (János 6, 54).

Jézus kereszt-fájdalma tehát nemcsak vereség volt, hanem a legnagyobb győzelem is Sátán felett.

János 15,12-13.16: „Az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért... Én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek...”

**Tiltott eledel az Édenkertben –
egy kis gyümölcs miatt halál?
Tiltott fa számunkra most –
melyik isteni parancsok lehetnek?**

„Minden szabad nékem, de nem minden használ;
minden szabad nékem, de nem minden épít.”
(I.Korinthus. 10, 23.) „Van olyan út, amely helyesnek
látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.”
(Példabeszédek 14, 12.) Ezek a kijelentések fontos
helyet foglalnak el az üdvösség útján, épp ezért nagyon
bölcс dolog, ha ezeket szemünk előtt tartjuk.

Ezennel az üdvösség elnyerésével kapcsolatban a
helyes étkezési tudnivalókról is beszélünk. Jogos
ezt megtennünk, mivelhogy az ember valamilyen
étkezési parancs áthágása miatt zúdította magára a
bűn szörnyű következményeit, amik alatt mind-
annyian nyögünk. Meg fogjuk látni, hogy az
étkezés, vagy jobban mondva, a Teremtő által
megtiltott ételek fogyasztása ma is lehet
minden ember számára buktató.

Mi, emberek, életünket azáltal tartjuk fenn és
azáltal hosszabbítjuk, hogy ételmet, tápanyagot
veszünk magunkhoz. Egy darabig élhetünk táplálék
nélkül is, de csakhamar elgyengülünk, és meghalunk.
Ha az ember engedelmes lett volna Alkotójához, és
nem evett volna a tiltott fáról, hanem csak azt
ette volna, amit a Teremtője neki rendelt és
engedélyezett, akkor nem kellett volna soha
megbetegednie, megöregednie és sohasem kellett
volna meghalnia.

A Biblia nem deríti ki, hogy az a tiltott fa gyümölcse
tulajdonképpen mi volt, alma volt-e, vagy valamilyen
más gyümölcs. Vannak olyan elképzelések, hogy a
tiltott fa képletes, és a valóságban nem más lehetett,
mint a nemi kapcsolat megtiltása. Ez azonban
alaptalan és nem komoly elképzelés, hiszen éppen egy
partner hiányának érzete miatt kapott Ádám egy leányt,
egy asszonyt.

Az ember látta az állatokat, ahogy azok udvaroltak,
ugrándoztak, énekeltek, szeretkeztek. Ő neveket
adott nekik, de magához illő társat nem talált – még
az ember-szabású majmok között sem! Isten várt,
hogy az embernek hiányérzete legyen és kíván-
kozzon egy partner után, hogy aztán annál inkább
szeresse, becsülje és ragaszkodjon hozzá. Isten
akkor mély álmot bocsátott Ádámra, operációt
végzett rajta, kivett egy bordáját, és asszonyt
formált belőle. Egy asszonnyal lepte meg az embert,
hogy ezzel a hozzá illő társsal érzelmeiket egymás
íránt kifejezhessék.

„Megáldotta Isten őket, és mondta nekik Isten:
Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a
földet és hajtsátok birodalmatok alá.” (I.Mózes 1,28.)

Isten teremtette beljünk a nemi vonzalmat, és Ő
tette boldoggá őket; így hát semmi félelme nem
adhatott nekik szexuális élet elleni tilalmat. Egy
nemi tilalom áthágása a bűn keletkezésére tehát
nem logikus magyarázat. A teremtéssel kapcsolatos
Biblia-szövegek összhangját figyelembe véve, rájö-
hetünk, hogy mit lehet belőlük képnnyelven érteni,
mit kell átértelmezni, vagy mit vagyunk kényte-
lenek szó-szerint venni. A jó és gonosz tudásának
fája valóban egy gyümölcsfa lehetett. A tiltott fáról
való evés pedig a gonosz megismerését hozta
magával.

A Teremtő Isten egy csodaszép kertet ültetett az
embernek **Édenben**, napkelet felől, ahová az
embert helyezte. Ezt nevezzük ma Édenkertnek
meg Paradicsomnak. Éden egy óriási terület lehe-
tett, több ezer méter magas hegységekkel, gleccse-
rekkel, ahonnan összefolytak a vizek egy óriási
folyót képezve, az Éden kertje megöntözésére. A
kert sok-száz kilométeres lehetett, ahol a folyó egy
nagy tavat képezett, vagy inkább egy édesvízű
földközi tengernek lehetne nevezni, hogyha négy
nagy folyó folyt ki belőle, amik különböző terüle-
teket öntöztek meg (hosszan van írva róla I.Mózes
2-ik fejezetében).

Nos, Ádám a kertnek minden fájáról ehetett, de
engedelmességi próba miatt **1** fáról megtiltotta
neki Isten, hogy egyen. Ez egy reális, nem túl nehéz
próba, amiből kivehető, hogy a bukás, a bűnözés
Istentől nem volt betervezve. Egy egyszerű, étke-
zéssel kapcsolatos engedelmességi parancs volt ez,
ami által próbára lett téve az ember. Ádámnak el
kellett hinnie, hogy Isten komolyan mondta, amit
mondott, Évának pedig el kellett hinnie azt, amit
neki Ádám elmondott (Éva ugyanis később lett
teremtve – lásd az esetet I.Mózes 2. részében).

Tisztátalan ételek. Külső-belső fertőzés

Nem az fertőzti meg az embert, ami a száján bemegy, hanem ami kijön a szájából

Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak

Nagyon sokan vannak, akik Istent tisztelő, Bibliaismerő embereknek tartják magukat, akiknek éppen arra kellene törekedniük, hogy Isten bölcs parancsaihoz ragaszkodjanak, mégis az Isten parancsainak ellenszegülői. Azt állítják – papjaikkal együtt – például, hogy az emberek minden állatot megehetnek, azokat is, amiket Isten megtiltott, tisztátalanoknak jelölt ki, mint a disznót, lovat, nyulat, tevét, tücsköt, bogarat, kukacokat, békát, csigát, rákot, kagylót, polipot stb., sőt még a vért is, a véres hurkát is, holott minden vér megevését Isten szigorúan megtiltotta. „Csak a húst az őt elevenítő vérrel meg ne egyétek!” – mondta Isten NOÉ-nak, amikor kijött a bárkából (közel 4 és ½ ezer évvel ezelőtt - I.Mózes 9,4). Állításukra még Jézus szavainak kiforgatása által akarnak alapot találni; pl. ezt a kijelentését alkalmazzák:

„Nem az fertőzti meg az embert, ami a száján bemegy, hanem ami kijön a szájából...” (Máté 15,11.)

Jézus ezt a kijelentést olyan rituális mosakodásokkal kapcsolatosan mondta, amik nem Isten rendeletei voltak, hanem csak egyházi tekintélyes embereknek, véneknek a rendeletei voltak, tradíciók, amiket Ő nem vett figyelembe, és nem kényszerítette rá tanítványaira sem, hogy azokhoz ragaszkodjanak. Abban biztosak lehetünk, hogy Jézus sohasem húzta át Isten parancsolatait, amit a *tiszta és tisztátalanra* vonatkozóan eleitől fogva meghatározott.

Iézus a következőképpen erősítette meg Isten fennálló törvényének érvényességét:

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább hogy betöltssem.” (Máté 5,17.) Tehát amit az ó-szövetségbeli próféták tanítottak, pl. Mózes, Jézus azokat mind tiszteletben tartotta, és bemutatta helyes alkalmazásukat. Ugyanez vonatkozik ránk is, Biblia-hívő emberekre – Jézus követőire (igaz keresztényekre) – a törvénnyel kapcsolatosan, hogy azt be kell töltenünk, vagyis tartani kell magunkat hozzá:

„Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem azok fogják megigazulni, akik a törvényt betöltik.” (Róm. 2, 13.)

„Valaki a bűnt cselekszi, az a törvényteleniséget is cselekszi; a bűn pedig a törvényteleniség. És tudjátok, hogy Ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és Őbenne nincsen bűn. Aki Őbenne marad, egy sem esik bűnbe; aki bűnbe esik, egy sem látta Őt, sem meg nem ismerte Őt. Fiacksáim, senki el ne hitessen benneteket: Aki az igazságot cselekszi, igaz az, amiként Ő is igaz.

Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van...
Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” (I.János 3, 4-8.)

Jézus sohasem evett semmi tisztátalant, sem tanítványai, sem a próféták.

Egy néhány félremagyarázott Biblia-szövegre – az evésre megtiltott dolgokkal kapcsolatosan – szükségessé válik majd világosságot deríteni a tanulmány folyamán.

Sok hívő az étkezés előtt így imádkozik: „Jövel Jézus, légy vendégünk, áldd meg, amit adtál nekünk”; – a disznós ételt áldja meg neki Jézus, amit megenni megtiltott? (Lásd pl. III.Mózes 11. részét.)

Most olvastuk éppen, amit Jézus mondott: nem jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére.

„Az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és velem vacsorálok, és ő énvelem” (Jelenések 3, 20).

Micsoda tudatlanság van valakiben, aki azt hiszi, hogy Jézus disznósültet fog vele enni vacsorára? Micsoda vakmerőség ez keresztény papoktól, akik elhallgatják, nem tanítják Isten rendeleteit, vagy érvénytelennek mondják. Isten ezt reklamálta már Izráel idejében:

Papjai erőszakot tettek törvényemen, a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak (Ezékiel 22, 26).

Istent ingerli az, aki disznóhúst eszik és fertelmes leves van tálaiban (lásd Ésaías 65, 3-4).

Ezékiel próféta így tiltakozott: „Ah, Uram Isten! Íme, az én lelkem soha meg nem fertőztetett, és dögöt és vadtól szagatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ezideig, és számon be nem ment tisztátalan hús.” (Ezékiel 4,14.)

Péter, Jézus tanítványa, szintén ezt mondta: „Sohasem ettem semmi közönségest vagy tisztátalant.” (Apostolok cselekedetei 10, 10-28). Péter sohasem szokott rá, később sem, a tisztátalan ételekre. Azonban egy látomásban kapott utasítás folytán, elment az akkori zsidók részéről tisztátalannak tartott pogány emberek közé és elkezdte nekik is hirdetni az evangéliumot – és ez időszámításunk után 34-ben volt. Ekkor érkezett el az az idő ugyanis, hogy a nemzsidóknak is hirdetni kellett az evangéliumot.

Azért, hogy a tanítványok figyelmét erre a megjövendőlt eseményre irányítsa (Apcs. 15, 7-17), **Isten egy drasztikus látomást mutatott Péternek:** Egy lepedőben mindenféle tiszta és tisztátalan állatok voltak, amely Péter elé háromszor leereszkedett az égből, és ezt hallotta: **Öljed és egyél! ...Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.**

Péter gondolkozni kezdett, hogy mit jelenthet ez a látomás, hiszen Jézus, amikor még közöttük volt, mindig képekben, példázatokban tanított (Máté 13,34). Ekkor idegenek keresték őt a kapuban, akik nem voltak zsidók. Kornéliushoz, egy pogány százados házához lett meghívva, akik a zsidók számára eddig tisztátalannak számítottak. **Ekkor megértette Péter e látomást.** Elérkezett a pogányok ideje; a zsidó nemzetnek pedig ezen túl nincsen különleges küldetése Istentől – ahogy azt Isten tudtul adta, amit Dániel könyvében mindjárt látni fogunk.

Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak tett ígérete óta Izráel volt az Istentől elhívott és arra kiválasztott nép, hogy Istent, az Ő megváltási művét és parancsolatait az egész Föld lakóival megismertesse:

„Ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép között az enyéim; mert enyém az egész Föld. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.” (II.Mózes 19, 5-6; V.Mózes 7, 6-9.)

A szent-sátorban végzett papi szolgálat a megváltás mozzanatait vetítette előre, Krisztus megváltási művét szimbolizálta. Az Egyiptomból való kiszabadulás után 1521 év múlva, Jézus Krisztus az Ő életével és bűnbocsánatot hozó, bűnöst helyettesítő áldozatával elvégezte a megváltást, és azzal a zsidók elhívatásának és templomi szolgálatának az ideje lejárt. **Jézus utolsó szava a kereszten ez volt: Elvégeztetett** (János 19,30).

Ekkor a templomban a szentek szentjét elválasztó kárpit kettészakadt, szemléltetve, hogy az ő-szövetségnek vége szakadt (Máté 27, 51). **Ezentúl úgy a templom, mint a papok közreműködése szükségtelen, minden ember egyenesen Istenhez, Krisztushoz, az egyedüli Főpaphoz mehet bűnbocsánatért és minden ügyeivel, gondjaival** (Zsid. 7, 26-28; I.Péter 5, 7).

A babiloni fogság ideje vége felé Dániel prófétának Istentől meg lett jelentve, hogy a zsidó nép ideje egyszer lejár: **„Hetven hét szabatott a te népedre Dániel. 70 x 7 = 490 nap-év** Dániel 9, 24-25. A zsidók **490 évi** idejét a Jeruzsálem újra-építése felől való szózat keletkezésétől kell számolni. A rendeletet Artaxerxes, Perzsia királya adta ki Krisztus előtt **457-ben.**

(Kr.e. 457-től számítva 490 év Kr. u. 34-hez vezetett.) Időszámításunk után **34-től** fogva tehát a pogányoknak is hirdetni kezdték Krisztus evangéliumát. A pogányok idejét Jézus és Pál apostol is említi (Lukács 21,24; Róm. 11,25).

Amikor a zsidó társai Pál beszédét nem vették be, ezt mondta nekik: **„Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten ígéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.”** (Apcs. 13, 46-48.)

Péter apostol is igazolta, hogy őt Isten a pogányok közé küldte (Apcs. 15, 7), és hogy amiatt kapta a tiszta és tisztátalan állatokról azt a drasztikus látomást. A jelentését Péter meg is értette:

„Ti tudjátok, hogy tilalmas zsidó embernek más nemzet-belivel barátokozni, vagy hozzá-menni; de nékem az Isten megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges vagy tisztátalan EMBERNEK. Bizonynal látom, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nemzetben kedves Őelötte, aki Őt féli és igazságot cselekszik.” (Apcs. 10, 28. 34-35.)

Tehát nem a tisztátalan állatok fogyasztásának tilalmát törölte el a látomás jelentése, hanem azt értette meg – Péter számára felejthetetlen és meg-rázó képpel –, **hogy ne tartsák a pogány embereket többé tisztátalanoknak, hanem hirdessék nekik is a Krisztus evangéliumát.**

Térjünk vissza Jézus kijelentéséhez, a szöveghez, amit elkezdünk:

„Nem az fertőzteti meg az embert, ami a szájon bemegy” – ezzel nem azt jelentette ki Jézus, hogy nem lesz tisztátalan az, aki tisztátalant eszik, sőt, egyáltalán nem is húsevéről beszélt, hanem fizikai **fertőzésről**. Azt magyarázza, hogy nem kap fertőzést, nem lesz beteg feltétlenül az ember, ha mosatlan kézzel eszik, ha esetleg nincs alkalma kezét mosni, hiszen a kórokozókat a gyomorsav úgyszólván megöli. Mégcsak nem is piszkos kézzel beszél, sem arról, ha valaki valamely tisztátalanságot érintett, hanem a vallási tekintélyek, a vének rituális mosakodási rendeleteiről.

Teljesen más a helyzet, amikor tudjuk, hogy járvány van, vagy amikor fertőző betegek között vagyunk. Ott már nagyon is vigyázni kell. Ilyen esetekre adtak az ó-szövetségben a higiéniai mosakodási - és tisztulási parancsok, pl. ha valaki halotthoz ért, fertőző sebhez, havi bajos asszony véres tisztátalanságához..., egy bizonyos ideig **el kellett magát különítenie**, vagy estig, vagy egy egész hétig kimennie a táboron kívül; azután természetesen meg kellett mosnia magát és a ruháját. Gondoljunk bele, hogy akkor még nem voltak gumi- vagy plasztik-kesztyűk, tampon, pelenka és biztonságos alsóneműk... Nem ismerték a baktériumokat és kórokozókat, sem nem voltak ilyen tisztálkodási szerek és fürdő-szobák... mint manapság. Ezért parancsolataival **védte Isten őket a betegségektől** (III.Mózes 15, 24. 27; IV.Mózes 19, 11).

V. Mózes 7, 12-15: *„Ha pedig engedelmességek a végzéseimnek, és megtartjátok és teljesítitek azokat, akkor... **távol tart az Úr tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, amelyet ismeresz, nem veti azokat tereád, hanem mindazokra, akik gyűlölnék téged.**”*

Három és fél ezer éve már, hogy Isten – Mózes által írásban is – kiadta ezeket a bölcs egészség-védelmi és tisztulási parancsokat, amik hatásukban felérték a modern fertőtlenítő szerek hatásával. Évszázadok után, különösen mielőtt fogságba vitték őket Babilonba (i.e. 606), ezek a parancsok feledésbe merültek, és a fertőzések szenvedést és sokak korai halálát okozták. Isten szemrehányást is tesz emiatt a papoknak, akiknek az Isten parancsolatai írásban megvolt –

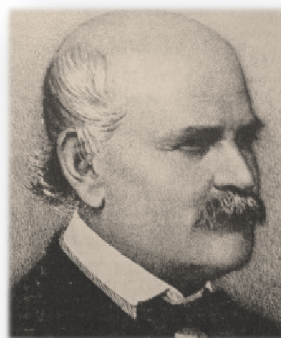
Ezékiel 22, 26:

*„Papjai erőszakot tettek törvényemen, és megfertőztették, ami nekem szenteltetett; **különbséget nem tettek aközött, ami szent és ami közönséges, a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak; és szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszenteltelenítettek engem.**”*

Ésaiás 3,13-15: *„**Népem, a te vezéridek hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled. Előállt perelni az Úr, és itt áll ítélni népeket. Az Úr törvénykezik népe véneivel és fejedelmeivel.**”*

Nemcsak a zsidók akkoriban, hanem a nagy keresztény egyház sem tanította a népet, sőt tűzzel-vassal akadályozta még a Biblia olvasását is, és terjesztőit, fordítóit és megtartóit a hosszú sötét középkorban üldözte és öldökölte. Így hát nem csoda, hogy az emberek, az orvosok is alig tudtak ilyen bölcs higiéniai rendeletekről.

Kétségbeejtő, hogy egészen az 1900-as évig is minden 11-ik asszony szüléskor halt meg, gyermekágyi lázban. Fertőző, véres kezekkel az orvosok, és akik tanulásként halottakat boncolgattak, közben hol az egyik, hol a másik szülő asszonynak segítettek. Egyik asszonytól mentek a másikhoz minden mosakodás, fertőtlenítés nélkül, és úgy átvitték a halálos kórokozókat.

Semmelweis Ignác

(1818-1865), magyar nőgyógyász, nem nyugodott bele, hogy a kórházakban szülő anyák (többségükben a szegények) ott lelték halálukat, és kutatni kezdte az okát. Felfedezte és megtapasztalta, hogy egyszerű kézmosás klórmész-

szel és az orvosi szerek, ruhák, kések, asztalok lemosásával elkerülhetők a vérmérgezések, halálesetek; és elrendelte a fertőtlenítést. De kollégáitól nemcsak nagy ellenállást, kinevetést és gúnyt kellett elviselnie, hanem nem voltak hajlandók az intézkedéseinek engedelmeskedni, még akkor sem, amikor bizonyításként az ő kórtermében nagyon lecsökkentek a halálozások. Kizárt dolognak tartották, hogy betegséget okozna olyasvalami, amit ők nem látnak. Ma már tudjuk, hogy a mikrobák, a baktériumok és a még azoknál is százszor kisebb vírusok, tehát a legpicibb élőlények az emberekben milyen sok betegséget okozhatnak, képesek lennének megtizedelni az emberiséget – ha nem volnának óvó intézkedéseink.

Vírusok ellen az antibiotikumok nem használnak, hanem csak a szervezet immunrendszere termeli ki a védő anyagot. A madárinfluenza ellen csupán kézmosást tudtak ajánlani, és **elkülönülést az ember-tömegektől**.

Ismeretes az is, hogy évszázadokon át a nemibetegségek mennyi halálos áldozatot, korai halált és szenvedést okoztak – az isteni óvintézkedéseknek mellőzése, nemismerése miatt. Sok híres ember lett áldozata a nemi betegségeknek – hallani és olvasni lehet róluk.

Fertőzések, vérzések, szülés, havibaj, magömlés, közösülési szabályok

Némelyeket zavar talán, hogy ilyen témáról is szó van a Bibliában. Mi köze ennek a privát intim ügyeknek az örökélet feltételeihez? Mit szól bele Isten ilyesmikbe? Isten teremtette az embert, és Ő ültette belénk a nemiséget; Ő fog elítélni, vagy megjutalmazni – így hát Neki joga van mindenbe beleszólni. Mindenki nyugodtan elhiheti, hogy Isten sok rossztól szeretne minket megkímélni, csak javunkat akarja – Ő az egyedül Jó (Márk 10, 18). Nos, éppen az előbbieken olvastuk Isten szemrehányását a papok felé, akik **„a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak”** (Ezékiel 22, 26).

„Népem, a te vezéreid hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled.” (Ésaiás 3, 13.) Isten elvárja azoktól, akik üdvözülni akarnak, hogy a tiszta és tisztátalan dolgok felől és az Örökkévaló Úr szombatjairól is tisztán lássanak, és a parancsoknak engedelmeskedjenek. Az üdvösség elérése érdekében tehát szükséges ezekről a kényes pontokról is felvilágosítást nyerni. Ha valaki azt merészelné állítani, hogy ezek a parancsok az új-szövetségben már nem mérvadók, az nagyon rossz úton van, és nem érti az Isten szavát. Ezzel azt állítaná, hogy amit Isten a Krisztus előtti időben fertelmesnek és utálatosnak mondott és szigorú halálbüntetés terhe mellett megtiltott (lásd Ésaiás 65,3-4; 66,17), azt a Krisztus utáni időben kedvelné, elnézné, és áthágóit örökélettel jutalmazná. Minden értelmes ember világosan megértheti, hogy ez nem realiztikus, mert Isten szilárd jellemű, és az üdvösség feltételein nem változtat: **„Mert én, az Úr, meg nem változom”** (Malakiás 3,6). **„Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik.”** (Máté 5, 18.)

Jézus nem törölte el sem a parancsolatokat, sem a próféták beszédeit, hanem csupán a templomi ceremóniáknak vetett véget, mert azok Őbenne beteljesedést leltek. A templom befejezte célját, Jézus a templom helyébe lépett, **ezt mondta magáról: nagyobb van itt a templomnál, és pusztán hagyatik a ti házatok, a templom** (Máté 12, 6; 23, 38). Az állati véres-áldozatok és étel-áldozatok helyett Jézus vére folyt, hogy azután Óáltala nyerjünk bűnbocsánatot, hogyha hiszünk Őbenne.

„És Ő megsebesítettett bűneinkért ...az Ő sebeivel gyógyultunk meg. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, ki-ki a maga útjára tért; de az Úr mindnyájunk vétkét Őreá vetette.” (Ésaiás 53, 5-6.)

A vallások többségének mégsem elég a Krisztus megváltási műve, Jézus büntörlő vére, hanem végzik a templomi gyakorlatokat, pl. a gyónást, a vízben való mosakodási ceremóniákat, amikkel a papokhoz vannak kötve, hogy **bűnbocsánatot kapjanak**. Erre a célra építették a nagy és káprázatos templomokat, és tartják fenn a költséges egyházi épületeket. A Biblia világosan írja, hogy **Isten a „kézzel csinált templomokban nem lakik, sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik”** (Apcs.17, 24-25). Istent templomi ceremóniákkal akarják kápráztatni és kiengesztelni, amiket Ő nem ismer el (ezt még világosan látni fogjuk), ellenben Isten parancsolatait, amiket Ő elkíván, azokat kerülik, vagy megcsonkítják.

Bizonyos tisztulási rendeletek után állatáldozatot is kellett vigyen az ember a szenthelyre, amivel nyilvánossá lett, hogy betegsége véget ért, ezután a szent áldozati húsból ő is ehet, és a szociális életben ismét résztvehet. Ilyen ceremóniák végképpen befejeződtek Jézus áldozatával. Senkinek sem kell ma már a papnál bemutatni, hogy meggyógyult. A parancsolatok áthágóit, amikor Isten közöttük lakott, **halálbüntetés** fenyegette. **Ez természetesen mostanra nem szól, hanem a végítélet napjára.**

„Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.” (Prédikátor 12, 16; Máté 16, 27; 13, 38-43.)

Nézzünk meg néhány – ma is – aktuális parancsot, amiket a hívők csak gyéren ismernek

Először lássuk azt, amiről a fiataloknak ma is tudni kell. Törvény szerint a lányoknak szűzen kellett férjhez menniük, a szülői háznál a szüzességüket nem volt szabad elveszteniük. Ez védelem volt a lányok számára elsősorban a nemi erőszak ellen, hogy sem a fiútestvérei, vagy féltestvérei, sem az apja, vagy mostoha apja, egyéb férfi rokonaik, ismerőseik vagy idegenek, sem a papok hozzá nem nyúlhattak egy leányhoz.

Védelem volt másodsorban egy botrány elkerülésére, és a család részére, hogy ne szüljenek oda gyerekeket, ne keveredjenek össze az anyának és a lányának gyerekei egymással.

És harmadsorban védelem volt a jövődöbéli férjének, hogy ne kelljen neki egy idegen apától nemzett gyereket felnevelnie. Ha egy lány az eljegyzés előtt egy férfivel mégis szexuális kontaktusba került, az a férfi a lányt köteles volt feleségül venni. Amelyik lány a mostani időben – ismeret hiányában – ehhez a parancshoz nem tartotta magát, kérjen bocsánatot emiatt Istentől, csak úgy magában; ez nem tartozik mások elé.

Manapság is elég bonyodalmat okoznak a családokban a gyerek-anyák, sok esetben a szülei segítenek az unokát felnevelni. Most azonban sokkal lehetségesebb és gyakoribb gyerek-anyának lenni, mint valaha. Gyenge felvilágosítás van, nincsen szigor, nagy a kísértés a képeken és modern médiumokon keresztül, azonkívül kényelmes lehetőségek is kínálkoznak rá, nagy a privát-szféra. Mindenesetre óriási megterhelést vállalnak magukra az egyedülálló anyák, megfelelő anyagi bázissal kell rendelkezniük, mivelhogy saját magukat is fenn kell tartaniuk, és fel kell nevelniük a gyermekeket (V. Mózes 22, 28-29).

Fiúknak, férfiaknak szóló parancsok is vannak ezzel kapcsolatosan, éspedig, hogy anyjukhoz és apjának másik feleségéhez is tilos szexuálisan közeledni, hogyha pl. az első felesége meghalt (30. vers). Azonkívül nagynénjükhöz és minden vérrokonukhoz is az ilyen irányú közeledés tilos.

Sokan tudatlanságban vannak afelől is, hogy a nemi közösülés a szombati napokon tilos. A szombatnap ugyanis szent, azaz el van különítve szent célokra. Ezt mondta Isten a 10 parancsolat negyedik parancsában:

„Megemlékezzél a szombatnapról, hogy meg-szenteljed azt” (II. Mózes 20, 8).

Egyéb tudnivalók. Szülés után bizonyos ideig, meg a havi tisztulás ideje alatt – szintén a fertőzések nagy lehetősége miatt is – tiltva van az asszonnyal a nemi közösülés (lásd III. Mózes 12. rész; 18,19; 20,18).

„Asszonyhoz ne közelíts az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét!” (III. Mózes 18, 19). „És ha valaki havi bajos asszonnyal hál, és felfedi annak szemérmét és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő vérenek forrását, mindketten irtassanak ki az ő népükből.” (20,18).

III. Mózes 15,19: „Mikor asszony lesz magfolyóssa, és véressé lesz az ő magfolyása a testén, hét napig legyen az ő havi bajában.” A nyolcadik naptól a pároknak szabad a közösülés. Ez a szigorú rendelet érvényes most, az új-szövetség idejében is. A periodikus havi-vérzés után nem kellett állatot áldozni; ebből azt lehet következtetni, hogy a 7 nap letelte után, nem kellett még 7 napot várni, mint a

betegségek utáni esetben. Vannak mégis nagy vallásos emberek, akik a havi vérzést mégis úgy magyarázzák, mintha az valóságos betegség volna. Hogyha ez a magyarázat a házások egyesülésének tilalmára igaz lenne, az azt jelentené, hogy minden hónapban 14 nap, plusz a következő nap, amikor amiatt áldozni kellett volna, ahhoz jönnek a szombatnapok, és az újhold napja, vagy egyéb ünnepek is közbejöhethetnek, ez olyan sok nap volna, hogy nem lehet realiztikus a magyarázatuk.

Ilyen hosszú önmegtartóztatás nagy frusztrációt eredményezne. Valószínű, külön szobában kellene aludniuk, hogy meg ne kívánják egymást, kerülniük kellene egymást, mint egy ragályos beteget, a házások elidegenülnének egymástól, ingerültekké válnának, a bűnözésnek nyitna kaput, és máshol, vagy más valamiben keresnének kielégülést, pl. túlzott evészetekben.

Isten nagyon szereti az embert – ez a Biblia tanítása. Épp ezért Teremtőnk az Ő nagy szeretetéből kifolyólag ajándékozta az emberek számára az egyesülés örömeit, és nem azért, hogy kínozzon vagy kísértsen vele. Isten jót akar, és teremtményeit boldognak szeretné látni. Az embereknek és a vallásoknak nem kell kiegyesítenie Isten parancsait, ezt Isten meg is tiltotta.

„A teremtés kezdete óta férfiúvá és asszonnyá teremtette őket az Isten... Amit az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza!” – ezt tanította Krisztus (Márk 10, 6. 9). Ennek ellenére vannak, akik megvetik Jézusnak ezt a figyelmeztetését, és a nemeket **külön-választják**, még a gyülekezési helyeiken is. Vannak, akik az Istennek a nemiségre szóló örömteli, vidámító ajándékát alacsonyrendűvé fokozzák le, akik vallásukhoz hozzátesznek szexuális önmegtartóztatást, vagy házassági tilalmat, mint pl. a katolikus papok, apácák és szerzetesek, a budhista szerzetesek szintúgy. Ezzel az önsanyargatással nem Istennek szolgálnak, hanem saját maguknak tetszelegnek, és esetleg egyházuknak, mint önkéntes szolgák; hiszen nekik vagyont sem szabad gyűjteni – és ki örökölné azt? Isten részéről mindenkinek megvan a szabadsága, hogy házasodik-e, családot alapít-e, és szeretetét, érzelmeit családjával megosztja, vagy nem; de vallási elkötelezettségeket nem volna szabad csinálni belőle.

Akik parancsolatok százait teszik hozzá vallásukhoz, csak hogy Istennek tetsződjének, azok maguknak csináltak vallást, éspedig hamis istenekkel, amik az egyedüli Teremtő igaz Istennek idegenek. Jézus nevének jelentése Szabadító – hagyjuk hát, hogy Jézus megszabadítson minden emberi köteléktől. **Isten parancsolatai elegendők, és nem szabad kiegyesítenie, megnehezítenie.** „Ha megismeritek az igazságot, az igazság szabadokká tesz titeket. Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.” (János 8, 32. 36.) Minden emberi rendeltől, amik az egyházakban fellelhetők, meg kell szabadulni. Minden olyan parancsnak rabszolgájává válhat az ember, amit nem lehet egyértelműen a Szentírás összességéből

bizonyítani. Ne csodálkozzanak az ilyen hívők, ha Isten elfordulását és feddését érzik – tanulniuk kellene belőle! Fel kellene ismerniük, hogy vallásos tanításaik elégtelenek. Az ilyenek Krisztus parancsait, tanításait nem ismerték meg, vagy megvetették. **„Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy!”** **„Aki a feddésekre is nyakas marad, egyszer csak összetörik, gyógyíthatatlanul.”** (Példabeszédek 30, 6; 29, 1.)

Visszajövünk a Mózesi szöveghez - **III.Mózes 15, 24:** **„Ha pedig vele hál valaki, és reá ragad arra az ő havi baja: tisztátalan legyen 7 napig, és minden ágy is, amin fekszik, tisztátalan legyen.”** Itt nem a szexuális együttjárásról van szó, hiszen a havi tisztulás ideje alatt a nemi kapcsolat szigorúan tilos, hanem pl. az asszony gyermekei, testvérei, akikkel – esetleg helyszűke miatt – egy ágyban kellett aludnia, és egy váratlanul elindult vérzés miatt a mellette fekvőre is rátapadt, akkorra szólt ez a parancs; de ilyesmi ma aligha létezik.

25.28. versek: **„Hogyha sok napig tart az asszonynak az ő vérfolyása – a havi bajának idején kívül – vagy ha a folyása havi baján túl tart, ameddig az ő tisztátalanságának folyása tart, úgy legyen, mint havi bajának idején: tisztátalan az... Ha pedig megtisztul az ő folyásából, számoljon hét napot, és azután tiszta legyen.”** **7 napig tart a havi-tisztulás.** Ezt a 7 napot ki kell várni, még akkor is, hogyha csak egészen rövid ideig, pl. 1-2 napot tart a vérzés. De ha a vérzés 7 nap alatt sem szűnik meg, hanem tovább tart, az már betegségnek számít, és a gyógyulás után még számolnia kell 7 napot, és csak azután szabad vele újra közöskölni. Az ó-szövetség idején, egy ilyen betegség után két galambfiat kellett áldozni, amivel tudtul adta, hogy a betegségéből valóban meggyógyult, és minden rendben van. Egy egészséges havi-periódus után semmit sem kellett áldozni, és nem kellett még 7 napot várni a közösköléssel.

III.Mózes 12. részéből:

„Ha az asszony lebetegszik, és fiút szül, tisztátalan legyen hét napig; az ő havi betegségének ideje szerint legyen tisztátalan. Azután 33 napig maradjon otthon, a vértől való tisztulás miatt – semmi szent dolgot ne érintsen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai... Ha lányt szül, két hétig legyen tisztátalan, mint havi betegségekor, és 66 napig maradjon otthon.” Ezután véres-áldozatot kellett vinnie, és tisztának nyilvánították. Nincs megokolva, hogy miért van különbség, ha fiút, vagy lányt szült. Lehetett ez egy engedelmisségi parancs is, mint az Éden-kertben az ember-pár próbája.

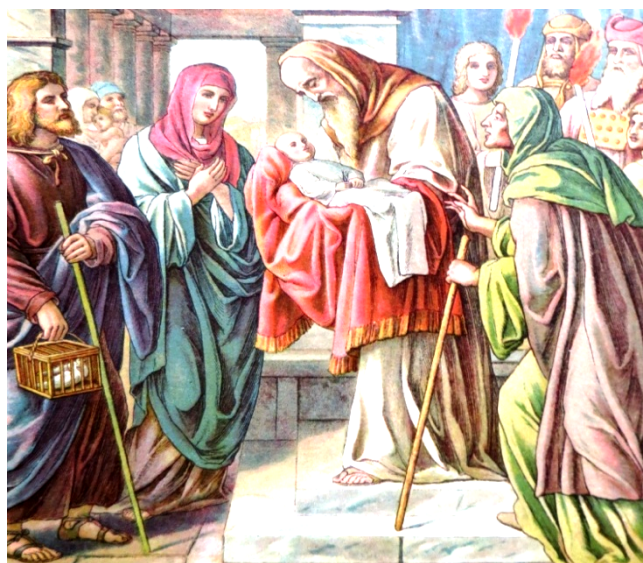
Mindenképpen egy ilyen fájdalmas esemény után úgy az asszony, mint a baby ki lett kímélve azáltal, hogy nem kellett az emberek közé menni. Egy logikus védelmi parancs ez, és minden ilyen esetben aktuális.

Az orvosi lexikon megadja, hogy szülés után az asszonyok – több és különböző okok miatt – legalább 4 hétig még vérezhetnek, amíg gyógyulnak.

Isten szereti a számokat, a szimmetriát és a szisztémákat. Itt látunk valamit ezekből, hogy figyeljünk máshol is rájuk. **A fiú születése után 1 hét és 33 nap a tisztulási idő: 7 + 33 = 40 nap.**

A lány születése után a szimmetria miatt a duplája: 2 hét + 2 x 33 nap. 14 + 66 = 2 x 40 nap.

Mária, aki Jézust szülte, ő is kivárta az egy hetet, a 8-ik napon Jézust körümetéltette, aztán 33 napig várt a tisztulásra. Tehát szülés után 40 napra, Mária és József felvitték a kisgyermek-Jézust a Jeruzsálemi templomba, **a parancsolat szerint áldoztak két galambfiat, és kifizették az elsőszülöttekért járó megváltási árat, 5 ezüst Siklust, ami 100 Géra** (Lukács 2, 21-27; IV.Mózes 3, 47).

Férfiakra vonatkozó tisztátalanságok.

Férfiak részéről két dologra kell kitérni. Az egyik, amit magfolyásnak neveztek, a másik pedig a magömlés. Magfolyás betegsége esetén a tisztátalanságra szóló rendelet jön érvénybe. III.Mózes 15,13: **„Mikor pedig megtisztul a magfolyós az ő folyásából, akkor számláljon hét napot az ő tisztulására, és mossa meg ruháit és a testét is, és tiszta lesz.”** A másik dolog a magömlés, ami éjszaka álomban is előfordulhat (V.Mózes 23, 10-11); leginkább azonban általános közösköléskor történik:

„És az asszony is, akivel a férfiú hál magömléssel, mosakodjanak meg vízben, és tisztátalanok legyenek estig.” (III.Mózes 15,16.18.) Ilyen esetekben a tisztátalanság arra szól, hogy ne menjenek a szent helyre, és nehogy egyenek az áldozati húsokból. **Ma csupán arra szól, hogy a testüket mossák meg jól, és a ruhafélék, amiket magömlés ért, legyen szigorúan megmosva.** Kondom használata által, valamint állandó hideg-meleg csapi vizek, mosdószeres és kényelmes fürdőszobák által, ma már ezek a parancsok egyszerűvé váltak. Sok esetben elég az altest lemosása is.

Szabad ezekről a parancsokról a gyermekeknek is tudni? Szabad nekik egyáltalán a Bibliát olvasni?

Vannak talán némelyek, akik azt gondolják – még ebben a nagy szabadsághoz szokott világban is –, hogy a gyerekeknek nem volna szabad hallani Istennek minden parancsolatáról. A Biblia azonban sehol nem adja meg, hogy valami abból csak a 18 éven felülieknek szól. Sokan gyerekkorunk óta olvastuk a Bibliát, és nem fogtunk fel mindent, csak amennyit az Isten jónak látott, de folyamatosan aztán egyre többet és többet megértettünk. Isten úgy a felnőttek, mint a gyermekek értelmét is megnyithatja, és elzárhatja (Lukács 24,45). Isten sohasem tett különbséget, a gyermekek is hallhatták, ha a próféták által valamire figyelmeztette a népet. Jézus sem takart el a gyermekek elől semmit, még akkor sem, amikor nagy csodákat művelt, pl. kihívta a megkötözött Lázárt a sírjából, aki már 4 napja halott volt és már szaga volt – ez elég hátborzongató esemény lehetett (János 11. rész).

Amikor Jézusnak jelentették, hogy keresztelő Jánost lefejezték és a testét a tanítványai eltemették, egyedül kiment hajóval egy puszta vidékre. De az emberek megtudták, és kimentek utána gyalog. Jézus megszánta őket és betegeiket meggyógyította. Estefelé nem akarta elengedni őket éhen, hogy össze ne essenek az úton, mert némelyek igen messziről jöttek. Azt mondta tanítványainak: *adjatok nekik ti enniük*. Ők meg kérdezték, hogy kinek van valami ennivalója, és csak egy gyermeket találtak, akinél volt 5 árpakenyérlepiény, meg 2 hal. A gyermeket annyira lenyűgözték, amiket hallott és látott, hogy még az uzonnáját sem ette meg. Odaadta Jézusnak, Jézus meg osztogatta a kenyereket és a halakat anélkül, hogy elfogytak volna.

„És mindnyájan ettek, és megelégedtek. És felszedték a maradék darabokat, tizenkét tele kosárral. Akik pedig ettek, mintegy öt ezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermeken kívül.” (Máté 14, 20-21 és 15, 32-38.) Egy másik alkalommal Jézus 3 napig éhezni hagyta az emberek ezreit, a gyereket is, és azután csoda által ugyancsak megvendégelte őket. A felnőtt férfiakat megszámlálták, és 4 ezren voltak, az asszonyokon és a gyermekeken kívül. Mindenütt voltak gyermekek, akkor is, amikor Jézus figyelmeztette a főembereket.

A betegségek, balesetek, fájdalmak, szülők elválása, természeti katasztrófák és egyebek a gyermekeket is egyformán érik, tehát mindenkinek kell ismereteket kapni, amiről csak lehet – a képességeikhez mérten. Felvilágosítás helyett gyakran el akarnak takarni valamit a gyermekek elől, ez csak ritka esetben lehet helyes. Sok esetben hátrányukat okozhatja, ha nincs elegendő ismeretük. Tudatlanságból bizalmasok lehetnek olyan tekintélyes személyek iránt, akiktől tartózkodniuk kellene.

Aki Isten parancsát nem veszi figyelembe az intim dolgokra vonatkozóan is, az tisztátalanná válik, az nem szent; aki pedig nem szent, annak nincs helye a mennyben – ez a Biblia egyértelmű és félreérthetetlen, sokszorosan ismételt tanítása (Ésaiás 35,8; Jel. 21,27).

Akik ezekről az ismeretekről, amiket átnéztünk, eddig nem tudtak, pl. hogyha havi tisztulás idején is intim kapcsolatot tartottak fenn, akik csak most jönnek rá, hogy ilyesmikben vétkeztek, azoknak a tudatlanságból eredő vétkeiket meg kell bánni, abba kell hagyni vétkezni, és magukban bocsánatot kell kérni Istentől, Akit megbántottak (Ezékiel 18,5-6.21-23; Ésaiás 1,16-18).

Az Isten parancsolatai nem nehezek (I. János 5, 3).

Hogyha valaki úgy érezné, hogy túl terhesek az Isten parancsolatai, akkor gondoljon mindig bele, hogy mi mindent meg nem tesznek az emberek azért, hogy pl. szebbek legyenek, soványabbak, egészségesebbek, kulturáltabbak, egy kicsit többet keressenek, szép ruhákért, szép és jó partnert találhassanak, több idejük legyen az üdülésre, utazgatásra, jókat ehessenek, sportolhassanak, és hogy egy kicsit tovább élhessenek. Az Isten minden jót felkínál nekünk, és azon felül, amiket álmunkban sem tudnánk elképzelni. De ígéreteihez képest Isten milyen keveset kíván meg tőlünk, sőt engedelmisségünk áldásait már most élvezhetjük; nincs miért méltatlankodni! Akarni kell az üdvösséget, és minden erőnkkel meg kell ragadni a felkínált örök életet.

Az ó-szövetségbeli, a babiloni fogság utáni vallásvezetők talán jobban akarták Istent szolgálni, mint ahogy Ő azt elrendelte, vagy inkább azért, hogy fontos személyeknek lássák őket az emberek, sok emberi parancsolattal terhelték a hívőket. Jézus idejében is az írástudók emberi rendeleteket találtak ki, és ráerőltették a népre (Máté 23, 4), a kárhozatra vezető veszélyes dolgokat tanítani azonban elhanyagolták. Jézus ezt mondta nekik: **Ti pedig miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által?** (Máté 15,3.) Most hasonló a helyzet: a hívők saját egyháztanítóik elképzelései szerint akarják szolgálni Istent. A vallás-tanítók, ami nekik a Bibliából nem passzol, azokat átugorják, vagy átértelmezik, és helyébe más rendeletekkel terhelik híveiket, tehát amiket Isten nem parancsolt, sőt világosan megtiltott, mert nem feltételei az üdvözülésnek:

„Semmit se tegyetek az Ígéhez, amelyet Én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait.” (V.Mózes 4,2; 12,32.)

A kézmosáshoz szóló magyarázatával ezt tanította nekik Jézus: „Halljátok és értsétek meg: Nem az fertőzteti meg az embert, ami a szájon bemeget, hanem ami kijön a szájból... Ezek fertőztetik meg az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem fertőzteti meg az embert” – így fejezte be ezt a témát Jézus (Máté 15,10-20).

A gondolataitokat tisztítsátok meg, és gonoszságok, igazságtalanságok ki ne jöjjenek a szátokon, és nehogy tettekké váljanak, mert azokkal „fertőztötté” teszitek magatokat, valamint a körülöttetek élőket is „megfertőzitek” és lelküket „betegg” teszitek. Fel is sorol egy néhány bűnt, amire gondolt, *ami az agyban fogan meg: gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörés, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások.* Ezek teszik **fertőztötté azt az embert** (természetesen átvitt értelemben, lelki vonatkozásban), **aki engedi magában a bűnöket és igazságtalanságokat kifejlődni, és azzal másoknak is kárt és fájdalmakat okoz.**

Különben, hogyha valaki fertőző beteg lesz, amiatt még nem veszíti el az üdvösséget, hiszen az csak testi ügy, de ha valakinek a gondolkozása és a beszéde **fertőztött** (pl. hazugságokat terjeszt másokról, vagy pedig készakarva, meg felületességből **az üdvözülésre vonatkozóan hamisságokat tanít**), arra Isten büntetése vár (Jakab 3,1-2). A Biblia végén megerősítve találjuk, hogy a mennybe nem mennek be **hazugok, tehát nem üdvözülnek azok, akik hamis vallási tanításaikkal az embereket „megfertőzik”, félrevezetik. „Boldogok, akik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az élet fájához, és bemegehessenek a kapukon a városba. De kint maradnak az ebek és a bűbájosok, és a paráznák és gyilkosok és a bálványimádók, és mind, aki szereti és szólja a hazugságot.”** (Jel. 21, 8; 22, 14-15.)

Vér és faggyú-zsír evésének tilalma; betegségek elkerülése.

Mi a „tiltott fa” számunkra?

Ádámnak és Évának az engedelmességük bizonyítására egy gyümölcsfáról nem volt szabad enniük. A későbbi embereknek pedig, mint nekünk is, különféle állatokat tiltott meg Isten, hogy iránta való engedelmisségünket bizonyítsuk.

Írva találjuk ezeket pl. **III.Mózes 11.** részében és **V. Mózes 14.** részében, ahol fel vannak sorolva a **tiszta és tisztátalan állatok, vagyis a megehető és meg-nem-ehető állatok.**

A marha, bárány és kecske zsírjának evése, valamint minden állat vére megevésének tilalma, halálbüntetés terhe mellett van kihangsúlyozva (I.Mózes 9, 4; III.Mózes 17, 14).

„Az ökörnek, a báránynak és a kecskének semmi kövérjét meg ne egyétek!

És semmi vért se egyetek meg bármely lakhelyeken: sem madárnak, sem baromnak vérért.” Az az ember, aki ilyeneket megeszik, gyomláltassék ki [irtassék ki] az ő népe közül. (III.Mózes 7, 22-27.)

Egy növényt azért gyomlálnak ki, hogy elpusztuljon, nehogy továbbéljen, nehogy elterjedjen, tehát hogy az végképpen ki legyen irtva. III.Mózes 17,10-ből világos lesz, hogy a „kigyomlálás” kép alatt „kiirtást” kellett érteniük, tehát hogy meg kellett halnia: **Izraelita, vagy idegen, ha valami-féle vért megeszik, kiirtom azt az ő népei közül.** Az Isteni rendeletek, amiknek áthágásáért Izraelben Isten halálbüntetéssel fenyegetett, **ugyanolyan komoly következményekkel járnak a keresztények részére is – akik elolvashatnák a Bibliából – de természetesen azt csak Isten fogja majd végrehajtani, és pedig az ítélet napján** (lásd Zsid.10,26-28; Máté 23,2-3). **Azért, hogy ne érje büntetés és nagy csalódás az ítélet napján a hívőket, szükséges mindezekre a fontos parancsokra most ráirányítani a figyelmüket.**

Vannak, akik szégyellik, hogy Isten ilyen szigorú rendeleteket adott, és megpróbálják enyhíteni Istennek ezt a fenyegetését, és úgy magyarázzák, hogy a zsírt és vért evő embernek nem kellett meghalnia, hanem kizárták az ilyet az ő népei közül a közösségből. Azonban hogy lehet kizárni valakit maguk közül, aki velük együtt él és tisztátalanná lett? **Amikor Izrael nem volt más népek igája alatt, akkor Istennek a polgári törvénye is érvényben volt, a halálbüntetés is** (János 18, 31). Bizonyára nem is volt olyan sok bűncselekmény, és nem terjedt olyan nagymértékben, mint manapság. Azt azonban nagyon el lehet képzelni a Biblia alapján, hogy ők a legtöbb esetben mégsem végezték ki az ilyen embereket. Különben az új-szövetségben Pál apostol is megerősíti a halálbüntetést, abban az esetben, ha valaki a Mózes törvényét megveti. Pál az István diakónus megkövezésénél jelen volt, ő vigyázott a megkövezők ruháira. Később őt magát is megkövezték – mert Jézus követője lett –, de nem halt meg (Zsid. 10, 28; II. Kor. 11, 4).

Elgondolkoztató, hogy ennyire fontos volt Istennek eme parancsait megtartani. Mindenesetre azt már tudnunk kell, hogy amit Isten kimond, azt komolyan gondolja; és nem kell, hogy mindent elmagyarázzon. Ő engedelmisséget vár el gyermekeitől, úgy, mint egy szülő is a kisgyermekétől.

Ádám és Éva egy gyümölcs érintése és megevése miatt, ami nekik meg volt tiltva, amiatt zúdíttak halált magukra és utódaikra.

A mostani emberek pedig Istennek egyéb más parancsai áthágása miatt fognak halált zúdíttani magukra és kint maradni a mennyből! Jézus utolsó szavai, mielőtt feltámadott testében elhagyta a Földet, ilyenféleképpen hangzottak: **Nékem adatott minden hatalom mennyen és Földön.** Ezzel a **legfelsőbb hatalommal parancsolom most néktek:**

Menjete el tehát és tegyetek tanítványokká minden népeket. Hirdessétek az evangéliumot minden embernek. Merítsétek el őket Isten neveiben, mert a nevei által ismeritek meg Őt, hiszen a sok különböző neve által ismerteti meg magát Isten (lásd pl. Ésaías 9, 6).

Tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amiket én parancsoltam néktek; és íme, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig - mint az Igazságnak Lelke vagyok veletek (Máté 28,18-20; János 14, 17-18). **Ez azt jelenti, hogy egyidejűleg minden ember gondolatába, indulatába, érzelmi világába belelátok és működni tudok, tanítani és tanácsolni tudok** (lásd Zsid. 4, 12-13: „megítéli a szívnek indulatait”).

A keresztény egyházak nagy része a zsír, a vér, a tisztátalan ételek és italok tilalmát, sem a bálvány-szobrok tisztelésének tilalmát nem tanítja – ezáltal megpróbálják Isten parancsolatainak szigorúságát lefokozni. A szerető Isten ilyen szigorú parancsokat csak nem követelhet meg? Miközben ugyanezek a hívők azt állítják Istenről, hogy ha valakik az egyházuk dogmáit, parancsait mellőzik, amiatt azokra az emberekre Isten olyan büntetést ró, hogy örökké fogja őket a pokol tüzében pörkölni. Egy ilyen állítás természetesen a Biblia ösztönzésének nem felel meg. Jöjjünk vissza a témánkhoz.

Itt meg kell még említeni a rendeletet az állatok helyes levágására is. tudni-illik a vér teljesen ki kell folyjon belőlük. Ezt sajnos a modern vágóhidak sem tartják be mindig pontosan – de erre nem térünk ki!

Vághatsz barmot, és ehetsz húst minden te kapuidon belül... Barmaidból, juhaidból, őzből, szarvasból, egyél azokból kívánságod szerint. „Csakhogy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér az a lélek. Azért a lelket a hússal együtt meg ne egyed! Meg ne egyed azt! A földre öntsd azt, mint a vizet! Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhogy azt cselekszed, ami igaz az Úr szemei előtt.” (V.Mózes 12, 15-16. 21-25.) Amint látjuk, a vér megevése tilalmához való engedelmesség az Isten jó adományainak a feltétele. Az Édenkertben a tiltott fa meg-nem-érintése szintén az emberpár jó dolga és szép élete megtartásának feltétele volt (I.Mózes 3, 3).

VÉRÁTÖMLESZTÉS.

Ez nem vér-megevése, hanem életmentés. A mi modern időnkben a **vérátömlesztés** ember-életet menthet. Egy nagyra becsülendő, fontos orvostudományi vívmány ez, sok-sok kísérletezésnek az eredménye, amit szükség esetén be lehet vetni. Jézusnak a vére folyt, hogy nekünk az életet biztosítsa. Ezt tanította: **„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.”** (János 15, 13.) Tehát nem csupán a vérünket, de időnket, erőnket, és ha szükséges, még a legdrágábbat is: az életünket is szabad feláldozni mások megmentésére. Gondoljunk az életmentő tűzoltókra, vagy természeti katasztrófába kerülőkre (földrengés, árvíz, viharok, balesetek sérültjei), akiken a mentést végzők néha életük árán segítenek. A rendőrök, meg a katonák is veszélyes helyzetbe kerülhetnek, amikor bajba került emberek segítségére sietnek és szolgálnak.

A felebaráti szeretethez tartozik a **szerv-adomány** is, amikor – halálos balesete, vagy bármilyen elhalálózása esetére – valaki egészséges szerveit rendelkezésre bocsátja, másoknak szervátültetéssel való gyógyítására. Van olyan vallás, amelyik a vér-adást és a vérvételt, vérátömlesztést tiltja. A német jogi törvény azonban nem tartja magát az ő tilalmukhoz, nem hagyja, hogy azzal a gyermekeik életét is kockáztassák, hogyha életveszéllyel a kórházba kerülnek.

Saját-vér a legmegfelelőbb az elkerülhetetlen operációk esetében. A nem sürgős op. előtt lehet saját vért gyűjteni, hogy szükség esetében legyen mihez nyúlni. Eddig az volt gyakorlatban, hogy a páciens az op. után annyi idegen vért kapott, amennyire szükség volt, azonban észrevették, hogy ez a szokás sok rizikóval jár. Jó, hogyha a beteg gondoskodik arról, hogy az op. előtt meg legyen vizsgálva, hogy nem-e vérszegény, mert különben jóval kevesebb a sansza, hogy túléli. Előtte vas-gyógyszert kap, és ha elegendő vérrrel rendelkezik, akkor végzik az operációt, és akkor jóval nagyobb lehetősége van a felgyógyulásra. Ez 2015-től a legújabb óvó intézkedés. Minél kevesebb idegen vért kap, annál nagyobb a gyógyulási lehetőség. Legújabban még azt is megteszik, hogy az op. közben kifolyt vért felszívják, megtisztítják és újra visszaadják.

Mielőtt Mózes **(i.e. 1491-ben)** Izráel népét Egyiptomból kivezette, azelőtt 857 évvel a vér megevése tilalmának parancsát Isten NOÉ-nak már elmondta, amikor a vízözön után családjával a bárkából kijött: **„Csak a húst az őt elevenítő vérral meg ne egyétek!”** (I.Mózes 9,4.) A vér megevése tilalma ezek szerint mindig érvényes volt, és annyira fontos parancs, hogy Noénak és fiainak Isten a tilalmat kihangsúlyozta, de azért is, hogy a következő nemzedékek számára, még nekünk is megmaradjon.

III. Mózes 17, 10-14: „Ha valaki Izrael házából, vagy a köztük tartózkodó jövevények [idegenek, más nemzet-beliek] közül valamiféle vért megeszik, kiontom haragomat az ellen, aki a vért megette, és kiirtom azt az ő népei közül. Mert a testnek élete a vérben van; én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért; mert a vér a benne levő élet által szerez engesztelést. Azért mondtam Izrael fiainak: **Egy lélek se egyen vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egye meg a vért!** Ha valaki vadászásban vadat vagy madarat fog, **amely megehető:** ontsa ki annak véré, és fedje be azt földdel. **Mert minden testnek élete az ő vére, a benne levő étellel... Valaki megeszi azt, irtassék ki!**” **Látjuk, a parancs minden emberre vonatkozik.**

Az új-szövetségben is fennáll teljes mértékben ez a parancs, hiszen gyűlésükön a tanítványok – amit ma az első apostoli zsinatnak tartanak – ezt a rendeletet a pogányokból megtért Krisztus követői számára is megerősítették.

„Írjuk meg nekik, hogy **tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fullva-holt állattól és a vértől!**” **A többi rendeleteket, amiket Mózes írt le, városokként a zsinagógákban minden szombaton olvassák.** (Ez kb. 51-ben volt; Apcs. 15, 19-21.)

Ezt a néhány rendeletet nagyon fontosnak találták a tanítványok kihangsúlyozni, hiszen ezentúl kapcsolatban kellett lenniük a pogányok közül megtértekkel is. Hogy tudtak volna egy asztalhoz leülni azokkal, akik továbbra is paráználkodnak, akik képek-szobrok bálvány-tisztelők, akik tisztátalan állatokat, vagy vért ettek volna, vagy fullvaholt állatokat, amelyeknek nem teljesen folyt ki a vérük? Elképzelhetetlennek tűnt számukra, hogy ilyen emberekkel együtt egyenek.

Micsoda szégyen most, hogy akik Jézus tanítványainak tartják magukat, mégsem tartják meg ezeket az életbevágó fontos parancsokat. Vallásaikban a hívőket annyira hamisan tanítják, hogy Isten kénytelen megvonni tőlük az örökéletet.

Az isteni parancsok írásban való kiadása éppen **3 és fél ezer évvel ezelőtt volt, i.e. 1491-ben,** közvetlen Izraelnek az Egyiptomból való kivonulása után. A Tízparancsolat kiadása a Sínai-hegyen az Egyiptomból való kivonulás után **50** napra történt. Azután Mózes még két alkalommal is tárgyalt az Istennel a Sínai-hegyen: **2 x 40** napon át. Ott kapott még egyéb parancsokat, higiéniai, ceremóniális és polgári törvényeket és rendeleteket. **„Mózes pedig felírta az Úrnak minden beszédét.”** (II.Mózes 24, 4.)

Ezekből a parancsolatokból említjük meg a legfontosabbakat a tanulmány folyamán.

Isten a mi Alkotónk, Ő csak jót akar az embernek, Ő tudja, hogy mit miért parancsolt. **Láthatjuk, hogy az Isten parancsai áthágása következményeként**

milyen beteges lett az emberiség – a nagy orvostudomány mellett és annak ellenére, hogy a technikai vívmányok által jóval könnyebbé vált a munkavégzés, igen jó lett az élelmiszer ellátás, a ruha és a lakáskomfort stb. A betegbiztosítások ára magas, a gyógyszerek ezreinek száma növekszik, de ennek ellenére az emberek szenvednek, egyre betegebbek, és a végén, engedetlenségük miatt, még az Isten büntetését is viselniük kell.

Ésaiás 24, 4-6: „**Gyászol és megromol a Föld, elhervad és megromol a Földnek kereksege, elhervadnak a Föld népének nagyjai. A Föld megfertőztetett lakosai alatt, mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az örök szövetséget. Ezért átok emészti meg a Földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a Földnek lakói, és kevés ember marad meg.**”

Látjuk, hogy mennyire életbevágóan fontos Istennek mindenben engedelmeskedni, és azt is látjuk, hogy mi fogja előidézni az emberek pusztulását a Földön: az, hogy **áthágnak az Isten törvényeit és rendelkezéseit.**

Isten szövetséget kötött az emberekkel, egyezményt kötött velük, azt határozta el, hogy az engedelmeseket megmenti, és parancsolatainak ellenszegülőit örökre elpusztítja. Ebben a határozatában is kegyelmét láthatjuk, mert ezáltal egykor örökre kiirtja a szenvedést a Földről. Isten szeretne minden embert megmenteni, de az emberek sokan Istennel dacolnak, **megtörik az örök szövetséget,** és ezért az ítélet napján **csak kevés ember marad meg.**

A parancsolatok megtartása által az emberek az Isten iránti szeretetüket bizonyítják. Jézus mondta: **„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok!”** (János 14, 15.)

Istennek összes parancsolata valahogy az örök szövetséghez tartozik. Az ó- és új-szövetség közötti változásokat éppen ebben a tanulmányban tárgyaljuk. Az ó-szövetséghez tartozó **papi szolgálatot – az összes áldozatokkal, amik bűnbocsánatot eszközöltek ki –, felváltotta Jézusnak az áldozata.** Jézus az áldozati ceremóniális parancsokat betöltötte, és ezzel további cselekvésüket hatálytalanította. A Jézus vérének kiontása **lett** – a Benne hívőknek – **az új-szövetség a bűnöknek bocsánatára** (Lukács 22, 20).

A férfiaknak – Ábrahám óta elrendelt – véres körülméltetés parancsa is az ó-szövetséghez tartozott, amit Jézus áldozata szintén betöltött; és akik ezt továbbra is végzik, az Isten előtt érvénytelen. Az áldozati törvényt Jézus áldozata felváltotta, és Jézus áldozatának kihatása örökérvényű marad **(Zsid. 9. 12: 10. 10).**

A vér – mint testünk folyékony szerve

Szó volt most arról, hogy a vért megenni tilos, és Isten azzal indokolja meg, hogy *a vér az a lélek*. Akkoriban Isten nem mondhatott többet róla, úgysem értették volna meg. Ma már tudományosan boncolgathatjuk, és tudhatjuk, hogy az a testünk életető anyaga. 1 liter vérvesztés már halálos lehet. A vörös vörösvérsejtek szállítják ugyanis az oxigént a sejteinkbe, ami szükséges ott az égéshez, energia előállításához, a test melegének megtartásához, az izmok működéséhez... Többször találjuk írva a Bibliában, hogy *Isten a szívnek és veséknek vizsgálója* (pl. Jeremiás 17, 10); ezek mindeddig nagyon misztikus szervek voltak. Mindkettőnek a vérrel van feladata: a szív a vér pumpája, a vese pedig a vért tisztítja, 25 percenként átszűri, a vérnyomást is szabályozza, és egyéb fontos munkát végez!

A vér valóban egy különlegesség, egy csodaszerv a testünkben. Az oxigénnel frissen dúsított vér 20%-át az agyunk használja, holott az testünknek csak egy kicsi része – kb. másfél kg. Átlagban 6 liter vér kering bennünk. Minden szívverésnél 1 dl vért pumpál át a szív – ez akár 10 ezer liter is lehet naponként (különösen nagy fizikai megerőltetés esetén); évente csaknem 3 millió liter.

Az embriónak 4-hetes korában (amikor még csak 5 mm-es csomócska) kezd el működni a szíve, és pedig nagy sebességgel; születésig már 50 milliószor ver; aztán lelassul, csak 72-t ver percenként – de azt élethossziglan! Egy ember-élet alatt kb. 3 milliárd a szívverések száma. A szív feladata a vér elszállítása a test

minden sejtjébe. A vér az ereinkben folyik, artériában, vénában. Aztán a hajszálerekben (kapillárisokban) folyik; a számuk 40 milliárd – ezek ugyanis sokszorosán vékonyabbak a hajszálnál. A vérerek össz-hossza bennünk 100 ezer km – 2 és félszer körül érné a Földet.

A vörösvérsejtek a piros csontvelőben képződnek; másodpercenként kb. 3 millió, percenként 180 millió, naponként pedig már 260 milliárd képződik. Ez a vérképzés-mennyiség, egy bizonyos hormon által, még a tízszeresére is növelhető. **4 hónaponként szervezetünkben az egész vér kicserélődik.** Csak csodálni tudjuk Teremtőnk alkotását, és hogy milyen hatalmas teljesítményű a mi szervezetünk.

Sokan képesek elfogadni azt az állítást, hogy mindezen csodák csupán a véletlenek játéka. Az ilyen hívőknek rettenetes sokat kell hinniük, hogyha egy intelligens földön-túli Lényt, az Alkotót kizárják. Sem az evolucionistáknak, sem a kreacionistáknak nincsen ezen a téren teljesen igazuk, mindegyiknek van még bőven mit megtanulnia. A Biblia és a valódi tudomány kéz a kézben kell hogy haladjon.

De most térjünk vissza témánkhoz.

Akik disznóhúst esznek és férget és egeret, együtt pusztulnak el mind – mondja az Úr

Az étvágy erős érzés, de amit mégis uralni tud az ember. Isten nemcsak az Éden-kertben tette próbára az emberpár engedelmességét, hanem azóta is minden ember Isten iránt való hűségét az étvágyon keresztül is megpróbálja. Még Jézusnak is kijutott ez a próba (Máté 4, 3-4).

A Teremtő nem engedte meg, hogy az ember mindent megegyen. A tiszta és tisztátalan állatok különválasztása már mindig létezett, tehát már Izraelnek mint népnek a létezése előtt is megvolt, ahogy **Noé idejéből** olvashatunk róla. **Noénak a tiszta állatokból hetet-hetet kellett bevinni bárkába, 7 hímet és 7 nőtényt, a tisztátalan állatokból pedig kettőt-kettőt, 2 hímet és 2 nőtényt** (1.Mózes 7,1-3). Logikus, hogy a tisztátalan állatokból nem ehettek, mert azokból a 2-2 pár az egészséges továbbszaporodásukhoz szükséges volt. A vízözön története Ádám és Éva teremtése után 1656-ban volt; a mi időszámításunk előtt (Kr.e.) 2348-ban.

Isten a mai ember számára sem változtatta meg az **étkezési parancsokat**, ezek ugyanis **nem ceremoniális parancsok**, hogy Jézus áldozatával beteljesedést leltek volna. A templomi papi-szolgálat, valamint az ezekkel kapcsolatos rendeletek, állatáldozatok, étel és ital-áldozatok, amik Jézus valódi áldozatára utaltak, tehát a ceremoniális törvény, ezek Jézus áldozata után szükségtelenné váltak, mert Jézusban beteljesedtek. Ez már Dániel könyvében meg volt jövendölve, hogy élete feláldozásával a Messiás „véget vet a véres-áldozatnak és az étel-áldozatnak” (Dániel 9, 25-27). Azzal együtt tehát a templomszolgálati szertartások is érvényüket veszítették. Az egészségügyi rendeletek, az étkezésre vonatkozó parancsok azonban mindig érvényben maradtak, azoknak nem volt mit beteljesedniük Jézusban, azok az **örök szövetséghez** tartoznak.

Mielőtt Isten szövetséget kötött volna Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal, ezek a parancsok már léteztek; tudjuk, hogy Ábel nem disznó-kondás volt, hanem juhok pásztora; Jákób is juhokat és kecskéket tenyésztett; Ábrahámról tudjuk, hogy borjút vágott le a vándorok részére, és nem disznót, szamarat, vagy tevé.

Egyébként, ma már bizonyított tény, hogy pl. a disznóhús mennyire telve van betegség-okozó vírusokkal és baktériumokkal, mennyire hamar romlandó, és sok betegség okozója. Különlegessége, hogy nemcsak zsírsejtjei vannak (amik normálisan a kötőszövetekben raktározódnak le), hanem minden egyéb sejtjében is van zsír (a sovány húsból is annyi zsír olvad ki, hogy megsülhet a saját zsírjában). A disznózsír közvetlenül az ember minden kötőszövetébe leraktározódik, a hájréteg slejmessé, nyákossá válhat, elpuhul, eldeformálódik; ugyanez történik az ízületekkel, a porcokkal, az inakkal és szalagokkal, és ezekben még a disznóhúsban levő nagy kénsvartartalom tetézi a károsodást, elvesztik rugalmasságukat, megsérülnek, köszvény, reuma, arthritisz, gyulladások lehetnek a következményei. Ha a zsírok a véredények falára lerakódnak, attól magas lehet a vérnyomás; és sok más következmény-betegség állhat elő (szívben, epében, májban, vesében).

A növekedési hormont kapott malacok húsból még áthat a hormon az emberekre is (a csontok eldeformálódását okozza, a ráksejtek növekedését serkenti).

A rengeteg antibiotikum is, amiket a malacoknak betegségek megelőzésére adagolnak (6 hónap hizlalási idő alatt legalább négyszer, de néha még többször is), végzetes hatással lett az emberre: a legtöbb baktérium rezisztenssé vált, sok betegségre nincs már hatása az eddig használt antibiotikumoknak (penicillin gyógyszereknek).

Gazdag országokban, ahol nagy profit van kilátásban, úgy terjed a disznó tenyésztése és fogyasztása, mint a futótűz. Van olyan híres keresztény város, ahol több disznót tartanak, mint amennyi a város lakosa. Rettenetes látni, ahogy az emberek beteggé válnak, pl. a magas húsfogyasztás miatt. Ausztriában 2011-ben 60 kg disznóhúst ettek meg fejenként átlagban.

Németországban 50 kg-ot, 11 kg szárnyast, 9 kg marhahúst, azon kívül egyéb állatokat és halakat, de még rengeteg tengeri tisztátalan állatokat, amiket, hogy szimpatikusá tegyenek, tengeri gyümölcsnek tituláltak. Ott naponta legalább 270 ezer disznót vágnak le, havonta 8 millió felül. USA-ban 2010-ben 90 millió tonna disznóhúst ettek meg.

Sokakat tönkretett a disznóhús fogyasztása; sokan már fiatalon köszvényesek lettek, és orvosok utasítására abba kellett hagyniuk a disznóhús evését, mirefől gyógyulást vagy javulást tapasztaltak. A környezetében szinte mindenki ismer a disznóhúsevéstől beteggé vált embereket, akik még több károsodást el tudnának mondani. Sokan túl korán halnak meg emiatt, és nagyon sokan túlsúlyban vannak miatta. Csak kevesen ismerik fel a disznóhús veszélyét, és még kevesebben vannak, akik nem hagyják magukat ebben a vonatkozásban üzleti trükkökkel manipulálni. Az Isten bölcs utasításai segíteni tudnának nyitva tartani a szemünket.

Ha Isten kikorrigálná az egészségünkre vonatkozó parancsait a mai ember számára, az azt jelentené, hogy Ő tévedett volna régen, a parancs kiadásakor, és az nem lehetséges, mert „az egyedül bölcs Isten” bölcs parancsokat adott az embereknek (V.Mózes 4, 6-8), és „amely ember cselekszi azokat, élni fog azok által”, méghozzá egészségesebben fog élni azok által – az Új-Testamentumban szintén olvashatjuk ezt (Gal. 3, 12).

Annyira lényeges volt ez a téma Istennek – valószínű abból az okból, hogy ne kelljen Neki látnia azt a sok szenvedő embert, akik saját engedetlenségük miatt, valamint a profit-kapzsóság miatt annyi szenvedést okoznak maguknak és másoknak –, hogy újra és újra figyelmeztet, hogy pusztulás éri mindazt, aki étel által tisztátalanná válik, „aki disznóhúst eszik és fertelmes leves van tálaiban” (Ésaiás 65, 4).

Ésaiás 66, 15-17: Amikor Jézus visszajön és ítélni fog tűzzel, többek között ezeket fogja elégetni: „Mert íme, az Úr eljön tűzben, és mint forgószeplő az ő szekerei, hogy megfizesse búsulásában az Ő haragját, és megfeddését sebesen égő lánggal. Mert az Úr tűzzel ítélt, és kardjával minden testet, és sokan lesznek az Úrtól megöltek.

Amikor disznóhúst esznek és férget és egeret, együtt pusztulnak el mind – mondja az Úr.

Még a férgeket is megemlíti Isten, hiszen ma is az emberek nagy része a rovarokat, kukacokat is eszi, sőt vannak, akik patkányokat, majmokat, még a kutyát, macskát is, és egyebeket is.

II. Mózes 20, 20-ban és Jelenések 14, 7-ben azt olvassuk, hogy féljünk Isten parancsolatait áthúzni, vagy nem-törődömségből megtartását elmulasztani, mert a Teremtő azt állítja, hogy ez az ember megsemmisítését okozza. **Ha valaki a Biblia-tanításban foglalatossá, és letagadja, vagy elhallgatja azt a tényt, hogy Isten a tisztátalanokat, vagyis utálatosokat nem viheti be a mennybe, sem az új Földre** (lásd Ésaiás 35, 8; Jelenések 21, 27), **az csupán a hamis tanító szerepét végzi, akiket az emberek keresnek maguknak, hogy azt tanítsák nekik, amiket ők hallani szeretnek.**

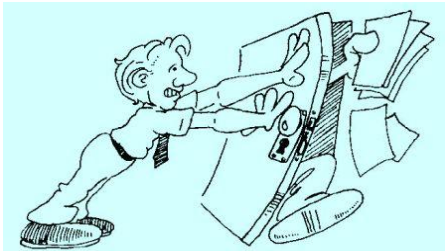
II. Timótheus. 4, 3-4: „Mert lesz idő, amikor az **egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük; és az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez [hazugságokhoz] odafordulnak.**”

Akik nem az igazságot tanítják az embereknek, hanem hízelegnek nekik olyan beszédekkel, amik az embereknek tetszenek, vagy csupán egyházi hagyományokon alapulnak, olyan az, mintha egy szerpentin úton a halálkanyar előtt levennék a figyelmeztető táblát, és az autós, aki az utat nem ismeri, miattuk a halálba rohanna. *A papok a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak... És prófétái [tanítói] mázsolnak nekik mázzal: hiábavalóságot látnak és jövendölnek [tanítanak] hazugságot...* (Ezékiel 22,26-28). A papok tehát eltakarják híveik elől az igazság útját. **Iézus az ilyen ferdén tanítókról ezt jelenti ki:**

„Jaj néktek, törvénytudók! Mert elvettétek a tudomány kulcsát; ti magatok nem mentetek be [a tudományba], és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok.” (Lukács 11, 52.)

„Jaj néktek, képmutató Írás-tudók és farizeusok! [kb. ezek ma a papok, prédikátorok és teológusok], **Mert... a mennyeknek országát bezárjátok... az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be [a mennybe], akik be akarnak menni, azokat sem bocsátjátok be [a mennybe].”** (Máté 23, 13.)

Sokan ezek a vallástanítók, a Szentírás tudói – akarva, vagy akaratlanul – elzárják az emberektől ma is a bibliai igazságokat; és ezek vannak **hazugoknak nevezve, akik kint maradnak a mennyből.** Erre figyelmeztet minket Isten többször is, hogy óvakodjunk tőlük, nehogy miattuk elveszünk (lásd pl. Jelenések 22,15; Példabeszédek 30,6).

Jelenések 21, 27: „És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beírtak az élet könyvébe, amely a Bárányé.”

Jelenések 22, 15: „De kinn maradnak az ebek és a bűbájósok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind, aki szereti és szólja a hazugságot.”

Úgy a hazugoknak nevezett egyházi tanítók, mint a hazugságokat hallgató és **cselekvő** hívők, nemcsak hogy nem mennek be a mennybe és a szent városba, hanem belemennek a büntető tüzes tóba, **ami a második halál.**

Jelenések 21, 8: „A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájósoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.”

Ilyen dramatikus szavakkal, amik életre, vagy halálra mennek, ezekkel záródik be a Biblia.

Jézus utolsó szavai a Földön, mielőtt testben a mennybe ragadtatott, a tanítványai felé kb. ezek voltak: *Menjetek, tegyetek tanítványokká minden embert, merítsétek el őket Isten-ismerettel, amiket a nevei bemutatnak, és tanítsátok meg őket, hogy megtartsák mindazt, amiket ÉN parancsoltam néktek. Amennyiben ezt teszitek, ÉN tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.* A világnak, a mi időnkben, hamarosan végezte lesz. Vágyakozunk utána: *Jöjjön el a Te országod! Legyen meg a Te akaratod!... Érdemes Jézus parancsait megismerni és mindet betartani.* Nem vagyunk egyedül, Jézus velünk van. Ezt mondta: *Nem hagylak titeket árvakul, eljövök tihozzátok. Ő velünk van minden napon mint az Igazságnak Lelke, és ha kérjük, és jól odafigyelünk, Ő kész elvezetni minden igazságra.*

Szentek legyetek!

Testi – lelki tisztátalanságok

Péter apostol írja I. levele 1, 15-17-ig:

„Hanem amiképpen szent Az. Aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben, mert meg van írva: Szentek legyetek, mert ÉN szent vagyok.”

Ki ez az ÉN, aki szent? Isten saját szavait idézi Péter a Mózes könyvéből, ahol Isten többek között a megehető, *tiszta* és a nem-megehető, *tisztátalan* állatokat határozza meg és sorolja fel (III.Mózes 11, 44; és 20, 7. és 20, 25-26). A **szent** szó főleg **elkülönítést** jelent. Az nem lehet szent, aki el nem különíti a tisztát a tisztátalantól, aki nem óvakodik a tisztátalanságoktól, valamint el nem különíti magát a tisztátalan ételektől.

Istennek csak egyetlen szavába kerülne, és úgy organizálná át az agyunkat, hogy minden ember automatikusan szent lenne. Igen ám, csak hogy akkor elveszítenénk a szabad-akaratunkat, és az már minket csak állati nivóra sodorna. Akik az Isten közelségében élnek, mint az angyalok, a Teremtő ezeket is szabad-akarattal ruházta fel, még akkor is, ha fennállt az a veszély, hogy közülük valaki a szabad-akaratát majd Isten ellen használja fel. Éppen ezt tette az ördög; azonban szabad-akaratával túl messzire ment, megvádolta Istent, lázadást indított Ellene, így hát ennek az állapotnak muszáj végetvetni.

Magas képességű, nagy befolyású *mennyei fejedelmiségek és hatalmasságok* léteznek, akik olyan formát vesznek fel, amilyenre éppen szükségük van ahhoz, hogy feltűnés nélkül kapcsolatot tudjanak felvenni bármely teremtménnyel. Többször olvashatjuk, hogy Isten angyalokat küldött üzenettel az emberekhez.

Pál írja egyszer, hogy *legyünk vendégszeretők, mert ezáltal némelyek, tudtukon kívül, angyalokat vendégelték meg* (Zsid. 13,2). A természet-tudósok legtöbbször elképzelik, hogy vannak Földön-túli értelmes élőlények

- hiszen az ember erre egy mintakép. De éppen ott, ahol olvasni lehetne róluk és képességeikről többet megtudni, ott nem kutatnak - a Bibliában leírtakat mesének tartják. „Alien”-ek, akiket látni nem lehet, akik a fény sebességénél is gyorsabbak, akiknek képességeit ők elképzelhetetlennek tartják, hogyan volnának lehetségesek?

A legtöbb űrrakétának a fő célja lényegében annak megállapítására szolgál, hogy a Földön kívül létezik-e valamilyen élet. Nagy szenzációt keltene és örülnének még annak is, ha egy baktériumot, vagy egy kihalt életnyomot találnának, de a Földön kívüli és eddig megvizsgált égitestek teljesen életellenesek. Ezzel szemben a Földünk tele van a legcsodálatraméltóbb, a legszenzációsabb képességű életfészekkel. Sajnos az ember, akinek a Teremtő a Földön a legnagyobb képességet adta, akit felelősséggel látott el és a földet hatalmába helyezte, hogy vigyázzon rá, teljes erővel azon van, hogy néhány-száz év alatt úgy a természet kincseit, mint a tengereket, őserdőket, növényeket, állatokat megtizedelje, megcsonkítsa, elpusztítsa. Saját fájának, embertársainak kifosztásán, elnyomásán ügyeskedik, annak ellenére, hogy istenhívőnek tartja magát. Egyre gyakoribbak a vallásüldözések is, ahol megölik a más-vallásúakat. Ezek Isten-hívók?

Az Isten szeretet, és azt kell látnia, hogy az emberek közül csak néhányat talál, akik önzetlenül embertársaik megbecsülésén és megmentésén fáradoznak. A vallások irányítóinak az embereken való felülkerekedés a célja, de ez úgy az ő, mint híveik megsemmisítését eredményezi, mint ahogy már Jézus szavaiból olvastuk (Máté 23, 13). A szerető Isten ellenségének, az ördögnek is az a célja, hogy, mint ahogy ő a mennyből ki lett zárva, a hívők is a mennyből ki legyenek rekesztve. Végül Jézus mint ítélő Bíró az igaz hívők ellenségeit fogja eltüntetni. A Biblia szerint tehát nincs más hátra, minthogy mindezek a gonoszok a megsemmisülés tüzes távában kössenek ki (Jelenések 20, 10. 15). *Isten pedig egy új eget és új Földet készít az Őt szerető emberek számára* (II. Péter 3, 13; Ésaías 66, 22).

Itt vannak a bizonyítékok a Bibliában a földöntúli lények létezésére. Sőt mi több, az egész világegyetem Tervezője és Létrehozója egy ideig emberi testben itt élt közöttünk, de az emberek a sok bizonyíték ellenére sem ismerték fel Őt. Jézus megígérte, hogy visszajön azokért a hívőkért, akik ismerik Őt és engedelmesek Neki - parancsait, feltételeit éppen most tárgyaljuk.

Nos, Isten az emberek között, az Ő fizikai teremtményei között is szeretne értelmes gondolkodókat találni, akikkel közvetlen kapcsolatot akar fenntartani, akik saját nézeteiket megtárgyalhatják Vele, és méltók az Ő társaságára. Ennek azonban feltételei vannak, hiszen nem akar úgy járni megint, mint ahogy az ördöggel járt, aki egykor egy magas pozíciót töltött be, aki az *Isten szent hegyén, tüzes kövek (Napok-Csillagok) között járó oltalmazó Kérub volt, de megromlott.*

Isten ezt várja el tőlünk: **„Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”** Aztán azt állítja Péter -a megkezdett szövegben (17. vers) -, hogy Isten személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedetei szerint; tehát félelemmel töltjük a mi jövővénységünk idejét! - Azaz féljünk Isten büntetésétől, ha nem vesszük figyelembe rendeleteit a tiszta és tisztátalanra, a szent és a fertelmesre vonatkozóan is. **„A Seregek Urát: Őt szenteljétek meg, Őt féljétek és Őt rettegjétek!”** (Ésaías 8,13.)

Ha Isten a vétkeket megbüntetheti, akkor jó, ha van Isten-félelme az embernek, azaz féljen vétkezni. Azonban az Isten vágya az, hogy szeretetből ne ártsunk embertársainknak, szeretetből engedelmeskedjünk Neki, és az Ő érettünk tett sok jóságáért tiszteljük Őt. **„Az Úr, a mi Istenünk egy Úr. Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.”** És milyen gondoskodó az Úr, hogy még ezt is hozzátette: **Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!** (Márk 12, 29-31.)

De ha már erről van szó, mitől függ még az örök-élet, ami elsődleges? Az Isten megismerésétől, az Ő nevében való elmerüléstől függ (lásd János 17, 3). Az Istenismeret később egy külön téma lesz, sok mondanivaló van róla, mivelhogy túl nagy az ismeretbeli elhajlás, amit helyre kell állítani.

Nemcsak testi, hanem lelki tisztátalanságok is vannak, amik az emberek gondolataiban fogannak meg, mint a bűnös kívánságok és indulatok. „...Szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden TESTI- és LELKI tisztátalanságtól. Isten félelmében vigyük véghez a mi megszentelésünket”, azaz különítsük el magunkat a tisztátalanságoktól (II.Korinthus. 7, 1).

A képek, szobrok, bálványok tisztelete és imádata is a lelki tisztátalanságokhoz tartoznak, és még más egyebek is, pl. **jövendőmondóktól és halott-idézőktől való tudakozódás.** **„Ne menjetek igézők-höz, és a jövendőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azzal megfertőztessétek.”** (III.Mózes 19,31.)

„És mondtam nekik: Ki-ki az ő szemei utálatosságait elvesse, és Egyiptom bálványaival meg ne fertőztesétek magatokat!; én vagyok az Úr a ti Istenetek! De pártot ütöttek ellenem, és nem akartak hallgatni reám. Senki az ő szeme utálatosságait el nem vetette, és **Egyiptom bálványait el nem hagyta.**” (Ezékiel 20, 7-8.)

„És ha valaki igaz lesz, és törvény szerint igazságot cselekszik; ha a hegyeken nem eszik, és szemeit föl

nem emeli Izráel házána**k** bálványaira, és felebarátja feleségét meg nem fertőzteti, és asszonyhoz tisztátalanságában nem közeledik; és senkit nem nyomorgat... Uzsorára nem ad, kamatot nem vesz... **Az én parancsolataimban jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjen: ez az igaz, ő élvén él – ezt mondja az ÚR ISTEN.**” (Ezékiel 18, 5-9.)

„És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor sebesültjeik ott lesznek bálványaik között az ő oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegyeknek tetein, minden zöld fa alatt és minden lombos terpentinfá alatt, ahol csak kedves illatot adtak minden bálványaiknak.” (Ezékiel 6, 13.)

Bárki bemehet most is az általában magaslatokon, dombok oldalán, hegyeken épült keresztény templomokba, és láthatja azt a temérdek bálvány-szobrot, amiket felgyűjtöttek, és ott tisztelnek.

„**Szente**k legyetek, mert én, az Úr, a ti Istenetek, **s**zent vagyok. Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje, és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az ÚR, a ti Istenetek. **N**e hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött isteneket! – én vagyok az ÚR, a ti Istenetek.” (III.Mózes 19, 1-4.)

„**N**e egyetek vérről való! Ne varázsoljatok és ne bűvészkedjete**k!**” (19,26.) Babonák, hiedelmek, tenyérvonalaiból-olvasás, kávézacc, csont-vetés, madárfütytől-olvasás, és hasonló dolgok, mint a horoszkóp, kártyavetés, ezek mind bűvészkedések. Akik hisznek ilyesmikben, azt állítják, hogy ezek az eszközök az emberek jövőjét megmondják. Akik a jósokban bíznak és a kártyát beszélni hagyják... ezeket, a parancsolatai iránt engedetleneket, Isten elveszti.

A TV adók beleveszik ezeket műsoraikba és propagálják őket. Az egyszerű kézügyességi gyakorlatok nemigen tartoznak a bűvészkedésekhez.

III. Mózes 18-ból: ⁵„**Tartsátok meg azért az én rendeleteimet és az én végzéseimet, amelyeket, ha megcselekszik az ember, él azok által – Én vagyok az Úr!**” (=Én vagyok a parancsdó.) Amint látjuk, az Úr rendeletei, végzései, parancsai nem csak az Izraelitáknak szólnak, hanem **minden ember örök élete ezektől a hitből fakadó cselekvésektől is függ.** A hit magában láthatatlan – csakis a cselekedetek által válik élővé, teljessé. „**A hit cselekedetek nélkül meghalt**” – írta levelében Jakab apostol (Jakab 2, 20).

⁶Senki se közeledjen valamely **vér-szerint való rokonához**, hogy felfedje annak szemérmét! –Én vagyok az Úr! (Lásd 7-18. verset.) Vér-rokon pl.: anyád, apád, akármilyen testvéreid, unokáid, nagynénéd és nagybátyád, azonkívül menyed, sógornőd stb.; a vér-rokonok közötti nemi kapcsolatból született gyermekek nagyrésze sok esetben nyomorék, fogyatékos, egész életében szenvedő lesz... és a társadalom szociális terhére válik.

¹⁹**Asszonyhoz ne közeledj az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét.**

²⁰És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közöszlésre, hogy azzal magadat megfertőztessed.

²²**Férfiúval ne hálj úgy, mint asszonnal hálnak! – utálatosság az** (férfi-fertőztetők - I.Tim. 1, 10; Róm. 1, 27. 32; Kolossé. 3, 5-6).

Az ilyenre azt mondják, hogy homoszexuális, és hogy azt teljesen akceptálni kell. Sok országban az ilyen bűnben élőket már hivatalosan összeházasítják. Teremtőnk jobban tudja, hogy ez természet-ellenesség. Lehetnek ezek az emberek itt a földön kedvesek, jóindulatú, nagy tekintélyű, megbízható emberek, sőt partnerükhöz hűségesek, de nem lehetnek a mennyországban kandidátusai. Ez egy ferde-hajlam, ami bűnnek számít, és ezt a bűnt az örökélet elérése érdekében megéri abbahagyni (Róm.1,26-32). Nagy lemondást vállalt értünk Jézus – és mi nem vállalhatunk?

²³És semmiféle **barommal se közöszl**, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom előtt, hogy meghágja őt! – **fertelmesség az.**

²⁴Egyikkel se **fertőztessétek meg magatokat** ezek közül, mert mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magukat, akiket én kiűzök előletek. ²⁵És fertőzötté lett az a föld, de meglátogatom azon az ő gonoszságát, mert **kiokádja az a föld az ő lakosait.** ²⁶**Tartsátok meg azért ti az én rendeleteimet és végzéseimet!; és ez utálatosságok közül semmit meg ne cselekedjete**k, **se a benszü**lött, **se a közöttetek lakó jövevény [idegen].**” (III.Mózes 18, 5-6.19-26.)

Erre fel kell figyelniünk, hogy minden ember számára érvényesek ezek a parancsok, és nemcsak az Izraeliták, vagy a zsidó nép számára, hanem az idegenek, a jövevények számára is.

V.Mózes 18, 10-14: „Ne találtassék teközötted... se jövendő-mondó, se igéző, se jegy-magyarázó, se varázsló, se bűbájos [asztrológus, csillag-jós], se ördögösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző. **Mert mind utálja az Úr, aki ezeket műveli. És ez ilyen utálatosságokért úzi ki őket az Úr, a te Istened teelőled. Tökéletes légy az Úrral, a te Istenedd, mert ezek a nemzetek, akiket te elűzöl, igézőkre és jövendő-mondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened.**”

És legyetek nekem **szente**k, mert én, az Úr, **s**zent vagyok, aki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek. **És akár férfi, akár asszony, ha igéző, vagy... jövendő-mondó lesz közöttük, halállal lakoljanak.**” (III. Mózes 20, 26-27.) A büntetést Isten fogja az ítélet napján végrehajtani (lásd Zsid. 13,4; Ésaías 66, 15-18. 24).

Úgy a testi, mint a lelki paráznáktól eltávozik az Isten Lelke (Ezékiel 23,17-18). A megtérés lehetősége még nyitva van: meg kell bánni és abbahagyni a bűnös életet, és Jézus megbocsát és üdvözít.

Akik a tisztátalantól tartózkodnak, azokat fiaivá és leányaivá teszi, magához fogadja Jézus, a Mindenható Úr, és Ő atyaként gondoskodik róluk. És ha ilyen ígéretünk van, szereteteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi-lelki tisztátalanságtól! (II.Korinthus. 6, 7-18; 7, 1.)

Jézus az egész világ életéért adta testét áldozatul (János 6, 51), de nem fog mégsem mindenki örökéletre jutni; Isten senkit sem erőltet olyan életmódra, hogy üdvözíthesse. Ezt mondta Jézus: **„Széles az az út, amely a kárhozatra visz, és sokan vannak, akik azon járnak”** (Máté 7,13).

Az embereknek szabad választása van. Az élet oly rövid, és kevés örömmel fűszerezett, Isten pedig minden jót megígér az Őt szeretőknak. Csupán egy kis engedelmességet vár el tőled, hogy lássa meg készségedet és megbízhatóságodat. Az emberek öregszenek, bukdácsolnak, betegségektől szenvednek, szegyenkeznek, egész életükben güriznek, gyűjtögetnek, hogy valami kis megélhetésük meglegyen.

Érthetetlen, hogy miért vonakodnak, vagy miért utasítják el az Istentől felkínált örömet, minden jóban bőséges életet! Csupán azért, mert Sátánt választották uruknak, és bűneiket nem akarják elhagyni. Micsoda tragédiája ez az embernek! Maga-választotta dráma ez! Ne tartozzál a sokakhoz, akik Isten parancsolatait megvetik!

Te akarjál üdvözülni!

Tiszta és tisztátalan állatok felsorolása

„Tegyetek különbséget a tiszta és a tisztátalan barmok között, a tiszta és tisztátalan szárnyas állatok között, és ne fertőztessétek meg magatokat barommal, vagy szárnyas állattal, sem semmiféle földön csúszó állattal, amelyeket megkülönböztettem előttem mint **tisztátalanokat**. És **legyetek nékem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok...**” (III.Mózes 20, 25-26.)

Aki azt állítja, hogy mindent megehet, az sem eszik meg mindent; gondoljon már csak jól utána, mert pl. a mérges gombákat, mint a gyilkos galócát, nem eszi meg; mert ha megenné, belehalna. A kutyát, macskát, majmot, kukacokat és bogarakat... sem eszi meg, sőt inkább rosszul lesz még annak hallatára is, hogyha meg kellene ennie. Néha mégis kiderül, hogy itt-ott még ezeket is megeszik, de az általában szenzációt és undort kelt. Épp **azért, hogy undort keltsen, nevezte, jelölte** Isten a nem-eledelre szánt állatokat **tisztátalannak**; **„legyenek is utálatosak néktek”** – mondta Ő.

Emlékszem: ebéd alatt egyszer az egyik munkatársam felkínált a másíknak egy szelet kolbászt, amit az elvett, és megette. Na, jó volt? – kérdezte tőle –, és elkezdett nyeríteni. Erre a másik arrébb rohant, és mindent kihányt, amit csak megevett, és sápadt lett. Ennyire undort keltő volt neki a lókolbász. Egy másik fiúval meg nyúlhúst etettek meg, és az is hasonlóan járt.

III. Mózes 11. és V. Mózes 14, 4-6 részében találjuk felsorolva az evésre engedélyezett és a megtiltott állatokat.

„Ezek azok az állatok, amelyeket megehettek:

az ökör, juh, kecske, szarvas, őz, bivaly, vadkecske, zerge, vadbika és jávorszarvas. És mindazt az állatot, amelyiknek hasadt a körme, és egészen kettéhasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek.” (V.Mózes 14, 4-6.)

III.Mózes 11. részéből – kivonatossan:

„De a kérődző és a hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket:

A **tevét**, mert az kérődző ugyan, de nincs hasadt-körme – tisztátalan ez néktek!

A **hőrcsögőt**, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme – tisztátalan ez néktek!

A **nyulat**, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme – tisztátalan ez néktek!

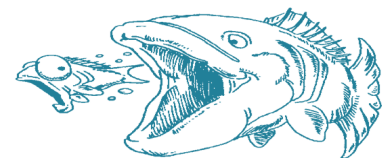

A **disznót**, mert hasadt körmű ugyan, és egészen hasadt körme van, de nem kérődzik; – tisztátalan ez néktek! Ezeknek húsából ne egyétek, és holttestüket se érintsétek! – tisztátalanok ezek néktek!

Mindazokból, amelyek a vizekben élnek, ezeket ehetitek meg:

Aminek úszó-szárnya és pikkelye van a vizekben, tengerekben és folyóvizekben, azokat mind megehetitek. Aminek pedig nincsen úszó-szárnya és pikkelye a tengerekben és folyóvizekben, legyen az akármely vízben nyüzsgő és akármely vízben élő állat, mind utálatos az néktek. (10. vers.)

De legyenek is utálatosak néktek, azoknak húsából ne egyétek, és holttestüket is utáljátok!

A szárnyas állatok közül pedig ezeket utáljátok, meg ne egyétek, utálatosak ezek:

Mind a sas, a saskeselyű és a halászó sas, a sólyom és a héja az ő nemével, minden holló az ő nemével, a strucc, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével, a kuvik, a hattyú és a füles-bagoly, a bölömbika, a pelikán és a gém, az eszterág és a szarka az ő nemével, a büdös-banka és a denevér.

20. vers: **Minden szárnyas féreg, amely négy lábbon jár, utálatos néktek.**

27 **Minden állat, amely a négy-lábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek.**

29-30 **A földön csúszó-mászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok:**

A menyét, az egér és a gyík az ő nemével, a sündiszó, a kaméleon, a tarka-gyík, a csiga és a vakond. ^{42-től:} Mindazt, ami **hason csúszik**, és mindazt, ami négy, sőt mindazt, ami **több lábon jár**, a földön csúszó-mászó bármely állatot, meg ne egyétek ezeket, mert utálatosak ezek. Ezek szerint, ezek közül egy sincs, amelyik tiszta lenne.

Meg ne fertőztessétek magatokat semmiféle csúszó-mászó állattal, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat azokkal, hogy tisztátalanokká legyetek általuk. Mert én, az Úr vagyok a ti Istenetek; szenteljétek azért meg magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat semmiféle állat által, amely csúszik-mászik a földön. ⁴⁶ **Ez a törvény a barom-félékről, a szárnyas állatokról, minden élő állatról, amely nyüzsg a vizekben, és minden állatról, amely csúszik-mászik a földön.**

47 Hogy különbséget tehettek a tisztátalan és tiszta között, az olyan állat között, amely megehető, és az olyan állat között, amely meg-nem-ehető.

Undorodni kellene, nem pedig megenni pl. a lovat, tevé, nyulat, disznót, struccot, csigát, kagylót, rákféléket, kígyóhalat, békákat, bogarakat, férgeket stb., amiket sok helyen árulnak az üzletekben. Van elég tiszta-állat, ami könnyen beszerezhető, pl. baromfi, juh, marha, kecske... Elkészített kolbászfélékhez is hozzá lehet jutni némely városban, az Izraelita kóser húsüzletekben, hogyha valaki nagyon vágyik utána, de még jobb egyszerűen lemondani róla. Különböző okok miatt is, amikről újra és újra olvasni vagy hallani vagy látni lehet, ajánlatos manapság az egyéni hús-fogyasztás erős lecsökkentése, vagy elhagyása, legalább is azok számára, akiknek a gyomra a zöldségféléket jól emészt.

A tisztátalan állatok utálatossága, természetesen csak a megevésével kapcsolatos. Különböző állatok csodálni-valók, kedvesek, játékosak, elmegyünk az állatkertbe megbámulni őket, megsimogatjuk a háziállatokat (macskát, kutyát, lovat, szamarat, hörcsögöt, tengeri malacot stb.). Isten nagyon sokféle állatot teremtett, és pedig a legkülönlegesebb egyéni képességekkel és céllal. Sokan szimbiózisban élnek egymással, azaz egymást segítik, egymásra szükségük van, így funkcionál, így van egyensúlyban az egész teremtett világ, a természet világa. *Isten minden teremtett állata jó, valamire hasznos*, azonban nem mindegyiket rendelte Isten az ember eledelére.

Szomorú, hogy a legtöbb keresztény ember, akiknek kezében van a teljes Szentírás, akik a Bibliát a hit egyedüli alapjának tartják, nem veszik figyelembe Istennek ezt a tiszta és tisztátalanra vonatkozó parancsát – sajnos, a saját kárukra és vesztükre. Úgy olvastuk Ésaías 24,6-ban, hogy **kevés ember marad meg.**

Isten üdvözítő kegyelme érvényes lehetne minden ember számára, azonban csak az engedelmesek kapják meg.

Titus. 2,11-15: „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely **arra tanít minket**, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, **igazán és szentül éljünk** a jelenvaló világon; várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek, és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését; Aki Önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket **minden hamisságtól, és tisztítson Önmagának kiváltképpen való népet, jó-cselekedetekre igyekezőt.** Ezeket **szóljad, és ints és fedj teljes méltósággal. Senki téged meg ne vessen!**”

Aki Isten parancsolatait figyelmen kívül hagyja, az olyan dolog, mint amikor vesz az ember pl. egy autót, vagy műszert, de a gyártól előírt használati utasítással nem törődik. Hogyha az amiatt megrongálódik, akkor a vásárló elveszíti a garanciát. Hogyha a gyár egyéb előírásait sem tartja be, akkor katasztrófa is történhet. Nem barát, hanem ellenség mindaz, aki Isten bármilyen parancsolatának áthágására ösztönöz – akármilyen pap vagy egyházi tekintély legyen is az. Éppen a papoknak lett volna az a feladatuk, hogy ezekről is tanítsanak. Nyugodt lelkiismerettel kimondhatjuk, hogy ma is csak azok számítanak Isten "papjai-nak", akik hiány nélkül tanítják az Isten parancsait - **Ezékiel 44, 23:**

„Az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és közönséges között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velük.” Mivel ezt nem tették meg, így feddi őket:

„Papjai erőszakot tettek törvényemen... különbséget nem tettek aközött, ami szent és ami közönséges, és a tisztátalan és a tiszta között különbséget nem tanítottak, és szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszenteltelenítettek engem.

Előljárói (olyanok) öközepette, mint a zsákmányt ragadozó farkasok: **vért ontani, lelkeket elveszíteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel.** Prófétái [tanítói] jövendölnek **hazugságot** nekik, mondván: **Így szól az Úr Isten! – holott az Úr nem beszélt.**” (Ezékiel 22, 26-31.)

A vallásánitók, hogy népszerűek legyenek és **„nyerekedhessenek”,** azaz **fizessék őket**, ebben a dologban is, mint több más egyébben, nem igazán tanítanak. De azáltal – Isten kijelentése szerint – olyan, **mintha vért ontának**, mert ezeket a rájuk hallgató híveket Isten sajnos el kell hogy vessítse. **Keresi Isten, hogy volna-e valaki, aki helyre igazítaná az eltorzult nézeteket és hamis tanításokat ezekkel a tiszta és tisztátalan dolgokkal kapcsolatosan is, de ma is szinte senkit nem talál.** **Ezékiel 22,30-31:** **„És kerestem közülük valakit, aki falat falazna, és állna a törésen énelém az országért [a föld lakóiért], hogy el ne pusztítsam azt, de senkit nem találtam. Ennekokáért kiontom haragomat rájuk, megemésztetem őket búsulásom tüzevel, útjukat fejükhöz verem – azt mondja az Úr Isten.”** Az Úr is keresi azokat, akik keresik az igazságot. Annak ellenére, hogy kevesen találják meg, mégis **a keskeny út az üdvösségre vezető út. Igyekezettek bemenni a szoros kapun!** (Lukács 13,24.)

Pál leveleiben vannak némely nehezen érthető dolgok, amiket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúsrnek-csavarnak – mint egyéb írásokat is – a maguk vesztére (II.Péter 3, 16).

Ki volt ez a Pál apostol, akinek 14 levele maradt fenn számunkra az Új-Testamentum írásaiban? Mindenki ismeri, vagy hallotta már ezt a kifejezést: „Pálfordulat”, vagy: „Saulusból Paulus”. Saul először Izraelita nevét használta, a Benjámín törzsből való volt – aztán a görög Pál nevére vette át, és ezen lett ismeretes. Sok nyelven beszélt, tanult-ember volt és Írás-tudó. (Az Ó-Testamentum írásainak ismerőit, magyarázóit nevezték akkor Írás-tudóknak.) Pál római állampolgár volt; a hit tekintetében farizeus. (A farizeusok ragaszkodtak az Isten parancsolataihoz, azonban még szigorúbban a vének rendelkezéseire; a vének pedig, mint az egyházbeli bíróság tagjai, nagy tekintélyek voltak.) Pál személyesen nem ismerte Jézust, akik pedig Jézus tanítását követték, azokat zsinagógáinként nyomozta, üldözte, verte, és börtönbe vetette.

3 és fél évvel Jézus mennybe-menetele után, amikor István diakónust is vértanú halál fenyegette, Pál is javasolta a megölését, jelen volt ott, **ő őrizte azok ruháit, akik Istvánt megkövezték.** Megint ebből a célból, vérszomjasan, valószínű lovasokkal, Damaszkusz felé haladtak, amikor fentről nagy fényesség lepte meg őt, és hangot hallott az égből: „Saul, Saul, mit kergetsz engem? És ő mondta: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig mondta: **Én vagyok Jézus, akit te kergetsz.**” (Apcs. 8, 1-3; 9, 1-9; 26, 9-18.) Saul ekkor megtért (megfordult), és ezentúl Krisztust prédikálta sok városban és országban.

Pál találkozik Jézussal és a földre rogyva megvakul

Sokan azt képzelik, hogy Pál apostol fel akarta szabadítani a pogányokat az Isten összes, vagy sok nagy parancsolatától. Ezt az elgondolást azonban meg kell fontolni és megtárgyalni. Mindenki könnyen rájöhet, hogy Pál nem akart mást hinni és tanítani, mint Jézus, hiszen Jézus Krisztus **szolgájának és apostolának** (küldöttének) mondta magát (Róm. 1,1).

Jézus egy nagy felszabadító volt. Jézus neve értelmileg lefordítva *szabadítót* jelent. **A kérdés ez: Mitől akart Jézus megszabadítani? Aki erre megfelelő választ talál, az rájön arra is, hogy Pál mitől akarta a zsidókat és a pogányokat megszabadítani. Épp ezért először Jézus Krisztusról szükséges némely igazságot megismernünk.**

Messiás - Próféta - Király - Főpap - Izráel Istene - Szabadító - Isten Báránya = Jézus

Már láttuk, hogy Jézus nem jött a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére, hanem inkább hogy betöltse (Máté 5,17). Jézus után a legnagyobb próféta Illés és Mózes volt, akivel Isten a Sínai hegyen színről-színre beszélt. Ott mutatta meg Mózesnek, hogy a szent-sátort milyenre építse, és hogyan végezzék a papok és a nép a mindennapi és az ünnepi ceremóniákat: „Vigyázz, hogy arra a formára csináld, amely a hegyen mutatott néked” (II.Mózes 25,40). Ezt mondta egyszer Mózes Izrael népének a jövődéli Jézusról: „Prófétát támaszt néked a te Istened teközüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én; Azt hallgassátok!” (V.Mózes 18,15.) Jézus volt ez a jövődéli Próféta, Akiról Mózes írt, és figyelmeztette Izráel népét, hogy amikor eljön, Azt hallgassák. És mit mondott Jézus a zsidóknak?

„Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő.” (János 5, 46.)

Ki volt Az tehát, Akiról a Mózes könyvében olvasunk?, Aki a Sínai-hegyen átadta a Tízparancsolatot, és Aki Mózesnek elmondta azokat a rendeleteket, amik a megváltás mozzanatait vetítették előre? Egy és ugyanaz a valaki a törvényadó, a Megtartó és az Ítéző-bíró – ez a Biblia Ó- és Új-Testamentumának az össztanítása.

Jakab 4,12: „Egy a törvényhozó. Aki hatalmas megtartani és elveszíteni.” „Én vagyok az Úr, Megtartó és Megváltó. Jákóbnak erős Istene.” (Ésaiás 60, 16.) „Mert megszületett néktek ma a **Megtartó, Aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.**” (Lukács 2, 11.)

Ez egyértelműen Jézus Krisztus, Aki 1517 évvel az Ő fellépése előtt Mózessel egy élő „forgatókönyvet” íratott le, hogy az emberek megtudják, el ne felejtsek, naponként és ünnepeiken ismételjék a megváltás jeleneteit, és készüljenek a valóságra: a Messiás Krisztus Jézus megjelenésére.

Jézusra vonatkozó jövődölések átszövik a Szentírást, amelyek bizonyítékul szolgálnak, hogy valóban Ő volt a megígért Messiás.

Jézusnak Bethlehemben kellett megszületnie pontos időre. Meg volt szabva áldozati halálának ideje: évre, hónapra, napra és a nap szakára.

Az akkor élő zsidók mégsem ismerték fel Jézusban a megígért Messiást. **„Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt”** – írta Evangéliumában János (János 1,11). Jézus – az Ő küldetése szerint – görög nyelven: **Krisztus**; héber nyelven: **Messiás**; magyarul: **Felkent**. Akkoriban felkenték beiktatásukra a királyokat, prófétákat és főpapokat; Jézus az Ő hivatása szerint ezeknek mind megfelelt – mégsem ismerték fel!

Mentségükre szolgálhat, hogy a Dániel könyvében olvasható, időre szóló jövendölések szisztémáját nem ismerték, így hát a Messiás fellépésének ideje el volt rejtve előlük. **Jézusnak álcázni kellett magát, hogy a megváltást megvalósíthassa.** Később azonban már felismerhették volna, vagy legalább most elfogadhatnák Messiásuknak, hogy Jézus őket is megmenthetné. Milyen blamázs lesz az ítélet napján Ábrahám testi leszármazottainak, akik a hívők atyjától, az Ábrahámtól való **lelki** leszármazottságot megvetették, akik Jézust és parancsolatait nem tisztelték.

Jézus mint Isten, mielőtt a Földre jött volna, Ő adta Ábrahámnak a parancsokat és az ígéreteket, miután őt 75 éves korában elhívta. Ez volt **i.e. 1981-ben.** Ezt mondta Jézus: **„Ábrahám, a ti atyátok, örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült. Mondták azért Neki a zsidók: Még ötven esztendő sem vagy, és Ábrahámot láttad? Mondta nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. Köveket ragadtak azért, hogy Reá hajigálják. Jézus pedig elrejtőzködött, és kiment a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozott.”** (János 8, 56-59.) Egy ember sem tud eltűnni, ha körbe van ellenséggel, de Jézus megtehetette, mert hatalma volt rá. Csodáiról fel lehetett ismerni, hogy valóban Ő az Isten, a Messiás.

János 8, 23-24: **„És mondta nekik: Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való.** Azért mondtam néktek, hogy **a ti bűneitekben haltok meg, mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.**” Mind a mai napig is, akik nem hiszik, hogy Jézus a Messiás, Aki öröktől fogva VAN, Aki magára vette a mi bűneinket, annak bűnei nem lesznek eltörölve, és saját bűneiben hal meg.

Mikeás 5,2: **„De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között, belőled származik nékem, Aki uralkodó az Izráelen, Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.”**

Meg van jövendölve, ki van jelentve: **„Bizony Te elrejtőzködő Isten vagy, Izráelnek Istene, Szabadító!”** (Ésaiás 45,15.) Amikor Jézus szamárcsikó hátán, **királyként** Jeruzsálem felé közeledett, „látva a várost, **sírt azon,** és mondta: Vajha megismerted volna, amik békességre valók!

De most elrejtettek a te szemeid előtt.

Mert jönnek rád napok, amikor a te ellenségeid körülötted palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged, és a földre tipornak téged és a te fiaidat tebenned; és nem hagynak tebenned követ kövön, mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét.” (Lukács 19, 41-44.)

Zakariás próféta így jövendölte: **„Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Íme, jön néked a te Királyod; igaz és szabadító Ő; szegény és szamárháton ülő, azaz nőstényszamárnak vemhén.”** (Zakariás 9, 9.)

„És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése Rajta van, és az Ő sebeivel gyógyultunk meg.” Az Ő tiszta, bűn nélküli életének, testének-vérének feláldozása által valósult meg a mi megváltásunk (Ésaiás 53, 5).

Milyen szép lenne, ha legalább ma az Izraeliták közül sokan megtérnének Izráelnek Szentjéhez, Jézushoz, a Szabadítóhoz. Így hát a testi Izraelitákra vonatkozó sok szép ígéret mostmár mindazoké, akik Jézust megismerik és követik, és ezáltal lelkileg Izraelitákká (győzedelmesekké) válnak. Hiszen így van ez megígérve már Ábrahámnak, Izráel népe ősatyjának, a Föld kerekiségén lakó minden igaz hívő atyjának:

„És megáldatnak tebenned a Föld minden nemzetségei. És megáldom azokat, akik téged áldanak; és aki téged átkoz, megátkozom azt.

És megáldatnak a te Magodban a Földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedelmeskedtél az én beszédemnek... Mivelhogy hallgatott Ábrahám az én szavamra, és megtartotta a megtartandókat: parancsolataimat, rendeléseimet és törvényeimet... Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének útána, hogy megőrizzék az Úrnak útját.” (1.Mózes 12,3; 22, 18; 26,5; 18,19.)

Az ígért áldások szólnak úgy a testi-, mint a lelki Izraelnek, mindazoknak, akik Ábrahám példája szerint Isten parancsolatainak hűségesen engedelmeskednek: „Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.” (Gal. 3, 28-29.)

„Mert férjed a te Teremtőd, Seregek-Ura az Ő Neve, és Megváltód, Izraelnek-Szentje, az Egész-Föld-Istenének hivattatik. Mert mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt hív téged az Úr, és mint megvetett ifjú asszonyt. Ezt mondja Istened: Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtelek. Búsulásom felbuzdultában elrejtettem orcámat egy pillantásig előled; és örök irgalmassággal könyörülök rajtad – ezt mondja Megváltó-Urad...

És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége... Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés; és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz. Ez az Úr szolgálóinak öröksége és az ő igazságuk, amely tőlem van – így szól az Úr.” (Ésaiás 54, 5-8 és 13. 17.)

Ezeknek a szavaknak magasságos értelmében lesz világos, hogy Jézus ezt parancsolta: „Tegyetek tanítványokká minden népeket.” Az új-szövetség idejében Jézus, mint az Igazság-Lelke, mindenkit egyenesen akar tanítani, mindenféle egyházak százai nélkül, fizetett egyházi tanítók nélkül. Nem azt mondja Jézus, hogy megtanítsa a papokat, és majd azok tanítanak tovább titeket. Minden lelki Izraelita az Úr tanítványa lesz. Jézus, az egyedüli Úr megígéri, hogy amikor már testben nem lesz közöttük, akkor is tanítani fogja az övét: „Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mindazok, akik magukat ellenetekbe vetik.” (Lukács 21, 15.) Nem hagylak titeket árvákul. Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

Nos, Mózesnek a látott minta szerint pontosan kellett elkészíteni a szent-sátort, kellékeivel együtt, és a papok szolgálatát pontosan meg kellett tanítania, mert azok az eljövendő Jézus megváltása művét szerepelték le. Akkor még állatok vére folyt a bűnök eltörlésére, ami a Jézus vérére utalt, de az állat-áldozások befejezéséként a valóságban Jézus vére folyt a világnak összes bűneiért.

„És ő megsebesítettett bűneinkért.” Először ceremoniális rendeletekkel folyt naponként a bemutató – ahogy Mózesnek Isten elmagyarázta. Egy árnyék-szolgálat volt az, a valóság leszereplése, ami Jézus megváltási művét vetítette előre, véres áldozatát a Golgota keresztnél, amit az emberiség bűneinek eltörlésére tett meg. Áldozata érvényes mindazoknak, akik hisznek Őbenne, akik Neki engedelmesek, és nem akarnak többé fájdalmat okozni Istennek, Jézusnak, „Akinek sebeivel gyógyultunk meg”. Keresztelő János felismerte Jézusban az igazi áldozatot, és a nyilvánosság előtt így tett bizonyosságot Róla:

„Íme, az Istennek ama Báránya, Aki elveszi a világ bűneit!” (János 1, 29.)

Apostolok cselekedetei 3,18-19 - Péter beszédéből: „Az Isten pedig, amint előre megmondta minden prófétája szája által, hogy a Krisztus elszenved, ekképpen töltötte be. Bánjátok meg azért, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek.” Jézus betöltötte azokat a parancsokat a valóságban, amiket az évszázadok folyamán a papokkal és a néppel leszerepeltetett. Amikor Jézus által valósággá lettek a véres áldozatok, akkor azoknak vége szakadt. Azok a ceremóniák nagy terhet jelentettek minden hívő számára. „Eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenükre volt nekünk, és azt eltette az útból, oda-szegezvén azt a keresztfára.” (Kolossé. 2, 14.) Hogyha azután valaki tovább akarta az áldozatokat végezni, az azt jelentette, hogy nem értette meg az árnyatszolgálat értelmét, vagy pedig nem akarta elfogadni Krisztus áldozatát, és egy másik Messiást várt.

A hívő zsidó vallásúak, Jézust el nem fogadva, valóban, még ma is, 2000 év után, egy másik Messiást várnak, nem akarják elhinni, hogy atyáik tévedtek – mert nem ismerték fel a Messiást, a sok beteljesedett jövendölés ellenére sem. Mindnyájan örök életet nyerhetnének, ha legalább most az igazi áldozatot, Jézus-Krisztus áldozatát elfogadnák és hirdetnék az emberiségnek. Így sajnos nincsen üzenetük a világ számára, holott ők voltak, akikkel Isten meg akarta valósítani a világ-evangelizációt, ami azonban ilyen feltételhez volt kötve:

„Ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nekem valamennyi nép között az enyéim; mert enyém az egész Föld. És lesztek ti nekem papok birodalma és szent nép.” (II.Mózes 19,5-6; V.Mózes 7,6.) Nekik kellett volna az egész Földgolyón minden őszinte hívőt Izraelitává tenniük.

Jézus egyszer azzal provokálta ki a képmutató írástudókat, farizeusokat és törvénytudókat, hogy nem mosakodott meg, amikor közéjük ült enni; azok megszólalták érte, szemrehányást tettek Neki. Így Jézus alkalmat talált, hogy figyelmeztesse őket, és szemükre vesse hamisságaikat, hogy emberi rendeleteket végeznek (Lukács 11, 37-54). Dorgálta őket, de nem változtak meg, hanem inkább megharagudtak Rá, és ürügyet kerestek, hogy vádolhassák Őt. Végül sikerült is nekik kétezer évvel ezelőtt, a pogány római helytartó Pilátus által Jézust halálra ítélni.

Jézus és Sátán harcot vívnak egymással, de az emberek a szereplők, szabad-akarattal döntenek el, hogy gondolatukban kire hallgatnak. *Tudjuk, hogy vacsora közben az ördög belesúgta Iskáriótes Júdásnak a szívébe [agyába], hogy árulja el Jézust. Akkor Jézus a páskhabárány zaftjába bemártott kenyérfalatot odaadta Júdásnak, és a falat után akkor bement abba a Sátán (János 13, 2. 27).*

Miután Júdás elment, Jézus egy utolsó nagy beszédet szolt tanítványaihoz, és igazi ellenségét is leleplezte: **„Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme; és én bennem nincsen semmije”** (János 14, 30). Ádám bűnesete után már bejelentette Jézus, hogy Ő majd a kígyó fejére tapos, de az szenvedést fog okozni Neki. Ez a jövendölés főleg akkor teljesedett be, amikor Jézus szenvedve a kereszten függött (I.Mózes 3, 15).

Nemcsak fájdalmat hozott a kereszt, hanem örömteli megváltást és a Sátán feletti győzelmet. Ott vált jogerőssé a határozat, hogy Isten a kígyó fejére tapos, és egyszer megsemmisíti az ördögöt és a halált örökre.

Az ó-szövetség kezdete és a körülmetélkedés

Jézusnak a mi bűneinkért való helyettesítő áldozatával az állat-áldozatok és a Jézus szenvedésére és véres-áldozatára vonatkozó ceremonális törvény befejeződött, mert Jézus ezt a törvényt betöltötte. Közel 4 ezer évvel ezelőtt Isten Ábrahámot kihívta rokonsága közül, és megígérte neki, hogy nagy néppé teszi őt. Szövetséget kötött vele, és e szövetség jeléül a körülmetélést tette. Megparancsolta, hogy leszármazottainál **8 napos korban a fiúk nemiteste-bőrének elejét le kell vágni, körülmetélni** (lásd I.Mózes 17,11-től). **Az előbőr elejét, egy kis gyűrűnyit kellett levágni, csak néhány milimétert, és nem többet. Nem az volt a parancs, hogy az egész előbőrt le kell vágni.** Különbösen az egy nagyon komplikált művelet lett volna akkoriban, finom orvosi műszerek nélkül. Több jóbarátunk volt, akiket idős korukban ápolni kellett, körül voltak metélve, de semmit sem lehetett észrevenni, hogy abból valamilyen előnyük lett volna.

Ábrahám, amikor i.e. 1957-ben Istentől ezt a parancsot megkapta, még aznap azonnal úgy magát, mint a 13 éves fiát, Ismáelt, körülmetélte. És mi több, összegyűjtötte a szolgálatában álló összes férfinemű felnőttet és gyereket, és mindannyiukat azonnal körülmetélte.

Nagyon sokan voltak, sok ezren lehettek, hiszen már 14 évvel azelőtt az ő házában nevelkedett 318 kipróbált fegyverforgató legénye volt (I.Mózes 14. 17. rész).

Mózes II. könyve Mózes születésével és történetével kezdődik. Egyiptomban a Fáraó megparancsolta, hogy a Héber fiú-szülötteit dobják be a folyóba, csak a lányokat hagyják meg. Ekkor született Mózes (i.e. 1571-ben), akit szülei (miután már 3 hónapig rejtegették) egy kosárban kitétek a Nilus nádasába, de a nővére, Miriám állandóan figyelte, hogy mi fog történni vele. A Fáraó leánya éppen odajött fürödni, és megtalálta a kosarat. Amikor kinyitotta, látta azonnal, hogy a **Héber gyermekei közül való ez – mert látta, hogy körül van metélve.** A Fáraó lánya a gyermeket azonnal magáévé fogadta; Miriám pedig felkínálta, hogy keres neki egy szoptató anyát.

Mózes tehát továbbra is a saját anyja szoptatta és nevelte fel, kb. 12 éves koráig. Szülei istenfélelemre nevelték, és valószínű, felkészítették arra, hogy Isten talán őáltala akarja felszabadítani Izráel népét. Azután átadták őt a Fáraó lányának, Hatsepszutnak, és Mózes ott a királyi udvarban a legfelsőbb kiképzésben részesült – államigazgatás, uralkodás és harcászat terén. A Fáraónak nem volt fia, csak ez a lánya, a Mózes nevelő-anya, így hát Mózes lett volna a következő Fáraó.

Mózes látta és fájlalta, ahogy bántak Héber testvéreivel. Egyszer, ahogy megnézte a helyzetüket, haragra lobbant, és úgy megütött egy felvigyázót, hogy az belehalt. Erre Mózes, 40 évesen, elmenekült Egyiptomból. Egy Midiánita pap lányát vette feleségül, Cippórát, és őrizte az apósa juhait.

Amikor Mózes 80 éves lett, odajött hozzá az Isten, és egy égő csipkebokorból beszélt hozzá. Elküldte őt, hogy vezesse ki Izráel népét Egyiptomból, mert megelégette rossz sorsukat. Elmondta neki, hogy a Fáraó nem fogja azonnal elengedni a népet, ami neki egy nagy munkás serege (velük építtette fel pl. Pithomot és Ramszesz városokat). De Isten 10 csapást fog adni Egyiptomra, és a Fáraó csak azután fogja őket elengedni. A tízedik csapás az lesz, hogy Isten az összes elsőszülött fiút megöli Egyiptomban, a Fáraó elsőszülöttéig.

De Izráel elsőszülötteit is csak feltételek árán kerülte el a csapás: egy fiatal hím bárányt kellett nekik családonként leölteni, és a vérével az ajtófélfákat megkenni, és ahol rajta volt a vér az ajtófélfán, ott nem halt meg az elsőszülött. A bárányt kivételesen egydarabban kellett megsütni, a fejét sem volt szabad levágni, a belsejét sem volt szabad kinyitni, és vigyázni kellett a leölésénél és parázson sütésnél, hogy a csontja meg ne törjön, mert Jézust szimbolizálta. Kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel kellett azt megenni este, és reggelre nem volt szabad hagyni belőle. Reggel pedig a Fáraó el kellett hogy engedje a népet Egyiptomból.

Ennek az eseménynek emlékeztetere rendelte el Isten az első nagy ünnepet, a Páskha-ünnepet, Izráelnek a következő korok számára is, amit minden évben Abib (vagy későbbi nyelven Niszán) hónap 14-én este, holdtöltekor kellett elvégezni. **Niszán hónap lett nekik Istentől az év első Hold-hónapjaként elrendelve; a Páskha-ünnep pedig mindig a tavasz kezdete után** (nálunk március 21-e után) **következő telehold estéje** (II. Mózes 12).

Ezt a leölt bárányt **Páskha-báránynak** nevezik, ami **az eljövendő Messiás Jézust jelképezte**, Aki egykor az egész emberiség bűneiért a kereszten elvérzik.

Akkor ők még nem tudták, sokan még most sem tudják, hogy a kovásztalan kenyér és az erjedetlen bor (szőlőlé) Jézus Krisztus bűnnélküliségét jelképezte. A bűnnek a jelképe az erjedettség és a kovász, ami gyorsan növekszik és terjed. Jézus azonban bűn nélküli volt, ezért áldozhatta fel önmagát, hogy bűnünket eltörölhesse, helyettünk bűnhődjön. Ennek az ünnepnek a páskha-bárányát ette tanítványaival együtt Jézus a halála előtti utolsó estén.

Ez a Páskha-bárány ünnepe az, amit a keresztények most – erősen megváltoztatva ugyan – húsvétként ünnepelnek. A Páskha-bárány vacsorája volt Jézus utolsó vacsorája, amit úrvacsoraként, vagy eucharisztia-ként ünnepelnek – különböző egyházak különböző időben és kis változatokkal.

Ilyen rettenetes és vérengző eseménnyel kötötte egybe Isten a felszabadulás történetét: azon az estén Egyiptomban minden elsőszülött fiút, vagy férfit, és minden elsőszülött hím-nemű állatot az Úr megölt (II. Mózes 12,12). Azért volt az a szabadulás ilyen nagy, megrázkódtató eseménnyel összekötve, hogy soha senki se felejtse el az elsőszülött-Jézus véres áldozatát, amit az egész emberiség bűneiért tett meg. Ez a legfenségesebb esemény az egész univerzumban, és az egész örökkévalóságon át talán a legnagyobb ünnep lesz. **Az egyedüli Úr, a mindenek felett örökké áldandó Isten, a mindenség alkotója, fenttartója**, aki úgy mutatkozott be Ésaías próféta könyvében, mint **a mi Atyánk és Megváltónk öröktől fogva**, Ő az, aki értünk mint Jézus-Krisztus, **az Istennek ama báránya**, önfeláldozóan a saját vérét hullatta és a legnagyobb alázatosságot és szeretetet mutatta be.

Erre a nagy áldozati eseményre való emlékezést már most megtehetjük, mert a fontossága miatt egészen pontosan megadta az Úr ennek az ünnepnek az idejét: az Istentől elrendelt új év első holdhónapjának, Niszán hó 14-ének esti órája. Ez sem nem húsvét, sem nem valamilyen úrvacsora ideje, hanem évenként egyszeri 7-8 napos nagy ünnep, a Páskha-bárány és Kovásztalan kenyerek ünnepe. Erről még később is szó lesz.

Mindezeket tudva, ez a Páskha-bárány ünnep története most már egy kicsit közelebb kerül hozzánk, noha az esemény 2010-ben pontosan 3 és fél ezer éve történt. A Biblia-ismerők jól tudják, hogy nagyon sokat-mondó szám a 3 és fél,

a 7-nek a fele, amit sokszor bevetett Isten a történelem folyamán.

Nos, Isten elküldte Mózeset vissza Egyiptomba, és útra kelt, valószínű lovas-szekéren, feleségével és két fiával, akik közül az egyik még nem volt körülmetélve. A kisebbik fiú csak néhány éves lehetett, és talán az anyja tartotta vissza a körülmetélés fájdalmaitól. De az Isten parancsa ez volt: **„A körülmetéletlen férfi pedig, aki körül nem metélteti az ő férfi testének bőrét, az ilyen ember kivágattatik az ő népe közül, mert felbontotta az én szövetségemet.”** (I.Mózes 17, 14.)

Isten Mózeset a nép kivezetésével bízta meg, így hát példakép is kellett hogy legyen, ezért a körülmetéletlen fiával nem mehetett be Izrael népe közé Egyiptomba. Ezt az epizódot a néhány bibliaversből, II. Mózes 4, 22-26-ból, a Biblia-fordítók különbözően írják és magyarázzák. Többen azt mondják, hogy Isten meg akarta ölni Mózeset; ez azonban nem jó magyarázat. Olvassuk el:

„Ezt mondott azért a Fáraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izráel. Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nekem, és te vonakodol elbocsátani, íme, én megölöm a te elsőszülött fiadat.” A Héber nyelv egy tömör, sokat kifejező, nagyszerű nyelv; nem kell megismételnie, hogy a következő mondat kire-mire vonatkozik. Az előző mondatban a fáraónak a **fiáról** volt szó, így a következő mondatban Mózes **fiáról** van szó. Itt egyértelműen nem Mózesről van szó, hanem a **fiáról**. Hogyan akarhatta volna Mózeset megölni az Úr, hiszen éppen most küldte útra, hogy elvégezze, amit rábízott, és Isten éppen most mondta el neki, hogy mit kell majd mondania a Fáraónak.

Nos, a kis család Egyiptomhoz közeledett, de rájuk esteledett, és meg kellett szállniuk. Amíg Mózes a nagyobb fiával talán a szállást készíthette, a felesége, Cippóra, a körülmetéletlen kisfiával valószínű egyedül volt. A szöveg tovább:

És történt az úton, egy szálláson, elébe állt az Úr, és meg akarta őt ölni. (Az Úr-Isten van ott, az anya és a kisfia.) De Cippóra fogott egy éles követ és lemetszette az ő fiának előhőréét és [az Úr] lába elé vetette, mondván: Bizony, vérjegyesem vagy te nekem! És [az Úr] békét hagyott neki. Akkor [az Úr – visszaismételve] mondta: Vér-jegyes a körülmetélkedésért. Az Úr ezzel a körülmetélési aktussal teljesen meg volt elégedve.

Cippóra egyszerűen elvégezte úgy, minden ceremónia és operáció nélkül, mint ahogy azt Isten 466 évvel azelőtt Ábrahámnak megparancsolta. (Különben a kerámitkő kések nagyon élesek – ma is árulnak ilyeneket.)

El tudjuk képzelni, hogy az a lemetzés egy horotva-éles kővel egy néhány másodperc műve volt, és csak egy picit gyűrűnyi, az előbőr elejéből néhány milliméter, legfeljebb egy fél centi lehetett, és nem több, tehát az nem volt egy operáció. Egyértelmű, hogy a kisfiúcska szüzessége nem lett megcsonkítva, és azelőtte álló Úr, annak a szövetségi jelnek a szerzője, azzal teljesen meg volt elégedve.

A körülmetelésnek egy ilyen egyszerű gyakorlata a fiú jövőjére, későbbi házasságára és szexuális életére vonatkozóan ártalmatlan volt. Isten tőlünk csupán engedelmisséget vár el. Nem akarja, hogy valamilyen parancsolatát mi „még jobban” akarjuk csinálni, mert Ő jól meggondolta, hogy mi az, ami javunkat szolgálja.

„**Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és HAZUG ne légy!**” (Példabeszédek 30, 6.)

Ha mi a parancsadó ÚRnak, az egy-Istennek bármilyen parancsát őszintén meg akarjuk tartani, jobban oda kell figyelni az Isten utasításaira, és nem szabad a magunk elképzelései szerint új parancsokat hozzátoldani.

Az a véres körülmetelés is szimbólum volt a Jézus-Krisztus-Messias véres áldozatára, amit az állatok véresáldozataival együtt, szintén eltörölt a kereszten.

Elsőszülött. Ez a szó több mint százszor fordul elő a Bibliában – ehhez kapcsolódik ugyanis Istennek a Megváltó neve és megváltási tette. Így hát érdemes utána nézni egy kicsit az elsőszülött szó fogalmának.

Isten Izráel népét a Fáraó előtt elsőszülött fiának nevezte. Az üdvözülendő emberek mind az elsőszülöttek seregének és egyházának vannak nevezve, akiket a Szabadító Messias a vére árán megváltott (Zsid. 12, 23). Az első-szülöttség egy kiváltság, megtiszteltetés volt és áldások özöne (lásd Izsák áldását, amikor Jákóbot és Ézsaut megáldotta - I.Mózes 27,28-29.37).

Senki sem tehet róla, hogy elsőnek, vagy hanyadik fiúnak születik. Hogy valaki erre a jogra méltó volt-e, vagy nem, az életének későbbi szakaszában tűnt ki. A Biblia szerint ezek kitüntetések, nevek, elnevezések, funkciók, és bárki elnyerhette, és nem kellett a valóságban elsőszülöttnak lennie. Voltak, akik az elsőszülöttségi áldást elveszítették, mert, Isten felértékelése szerint, nem voltak méltók arra; mások meg elnyerték azt. Példák erre: Jákob – aki 91 éves korában Istentől Izráelnek (Győzedelmesnek) lett nevezve – Ézsau elsőszülöttségébe lépett. Jákob első fia, Rúben, szintén elveszítette elsőszülöttségi jogát, és őhelyette Isten Júdának ajándékozta ezt az előjogot, **akinek leszármazottai a most is meglevő Zsidók.**

Júdának ígérte Isten a vezéri, fejedelmi botot, épp ezért Júdából kellett hogy legyen Jézusnak a leszármazási vonala (I.Mózes 49,10; I.Krónika 5,2). *Az elsőszülöttség hasznát azonban József örökölte,* neki ugyanis mind a két fia örökséget kapott Kánaánban, az ígéret földjén (I.Krónika 5,1-2). József két fia között is megcserélődött az elsőszülöttségi jog: Efraimot tette Isten Manassé helyett elsőszülöttné.

Az ó-szövetség idején, Jézus halála előtt, az első-szülött fiúkat és az elsőszülött hím-nemű háziállatokat is meg kellett váltani. A tiszta állatoknak ki kellett ontani a vérét, a húsát megehették. A tisztátalanokat pedig (mint a szamarat, tevé, lovat stb.) fel kellett becsülni, és aszerint a váltságdíjat kifizetni. Az elsőszülött fiúkat is meg kellett váltani (az Istentől meghatározott pénzösszegért, 5 siklusért, amit a Léviták szükségleteire használtak -IV.Mózes 3, 40.47; Lukács 2, 23).

Jézus maga is elsőszülött; és **egyszülött Fiú**-nak van nevezve (János levelében és Evangéliumában), Lukács 1,35-ben Ő „**Szentnek hivatik, Isten Fiának.**” Pál apostol írásában pedig Ő „*első-szülött a halottak közül*”, és pedig rangszerint, kitüntetésből (Kolossé. 1, 15.18).

Az üdvözültek azért *elsőszülöttek*, mert meg lettek váltva, és mert nagy az örökségük, úgy mint a valódi elsőszülötteknek volt (V.Mózes 21,16-17). Akiket Jézus elsőszülöttekként elfogad, más kifejezéssel, akik Istentől születtek, újonnan születtek, azokért Jézus fizette le a megváltás árát: helyettük az Ő vére folyt. Innen van tehát a megváltás fogalma és Jézusnak a Megváltó neve.

Térjünk vissza a körülmetelés témára. Nos, a férfiaknak naponta többször látniuk kellett a saját férfitestükön a körülmetelés nyomát, és tudatosíthatták ismételten, hogy ők az Úrnak, a Messiasnak a vérjegyesei, tehát ne vétkezzenek!; de ha véletlenül mégis bűnbe esnek, a Megváltó, a Messias egykor helyettük magára vállalja a bűnbocsátás árát: a véres áldozatot. Jézus férfi volt; a körülmetélkedés **csak a férfiakra vonatkozott**, és senki másra.

Vannak a világon nagyon sokan, akik nem ismerik a körülmetélkedés eredetét, sem értelmét, de valamilyen tradícióból, más okból kifolyólag végzik. Olyanok is vannak, akik a Bibliából olvassák és ismerik a kezdetét, de nem értik, és nem ismerik el a Jézus áldozatával megtörtént befejezését. Olyan keresztényekről is hallani lehet, akik valamilyen okot találnak arra, hogy a gyermekeiket körülmetéljék – ez azonban semmiképpen nem a Jézus-Krisztus akarata. Az új-szövetség nagy változásokat hozott, amiket fel kell ismerni és át kell tanulni. Az ó-szövetség árnyoldalát felváltotta Krisztus valóságos evangéliuma. Pál apostol, aki az egyedüli nagy Mestertől, Jézustól tanult, leveleiben a következőket írja:

„*Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.*” (Gal. 5, 6.)

Filippi. 3, 1-3: „Ugyanazokat írni néktek én nem restellem... **Őrizkedjetez az ebektől, őrizkedjetez a gonosz munkásoktól, őrizkedjetez a megmetékedéstől!** Mert mi vagyunk a körümetékedés, akik lélekbz szolgálsz az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk.” Nem a körümetékeltestben bíznak az üdvösségükre vonatkozóan a megváltottak, hanem Jézus véres-áldozatában.

Kolossé. 2,11-14: „Akiben körül is metéltettetek kéz nélkül való körümetékeléssel, levetkezővén az érzéki bűnök testét a **Krisztus körümetékelésében**... megbocsátván minden ellentötöket, azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezván azt a keresztfára.” – Ezek voltak a véres-áldozatok, az étel-áldozatok és a véres körümetékelékedés áldozathozatala.

Vannak, akik azt gondolják és állítják, hogy Isten azért adta a körümetékelékedés parancsát, hogy megóvja a férfiakat és nőket különböző betegségektől. Isten azonban ilyesmiről sehol sem beszél. A parancs kiadása helyén meleg éghajlat volt, ott nem tett semmit, de a hideg éghajlaton nemhogy előnyös lenne, hanem kellemetlen. A körümetékelékedés lelki célt szolgált; azért adatott a férfiaknak, hogy eszükbe vegyék az eljövendő Megváltó értük hozott, többször megjövendölt nagy áldozatát, és ne vétkezzenek, hanem tudjanak ők is, mint Jézus, amennyire az emberek megmentése megkívánja, amiben csak szükséges, áldozatkésznek lenni. Tudjuk jól, hogy az evangélium terjesztése áldozatokkal jár. Jézus is felhívta a figyelmünket erre:

„Mondta pedig mindenkinek: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyjét minden nap, és kövessen engem.” (Lukács 9, 23.)

„**Testeteket a holt emberért meg ne hasogassátok, se égetéssel magatokat meg ne bélyegezzétek!** Én vagyok az Úr” – aki parancsol nektek. „Ti az Úrnak, a ti Isteneteknek fiaik vagytok; **ne vagdaljátok meg magatokat**...” (III.Mózes 19, 28; 21, 5; V.Mózes 14,1.) **Ma már a körümetékelés is a vagdalás tilalmához tartozik.**

Egy örök szövetségnek van ugyan nevezve a körümetékelékedés parancsa (lásd I.Mózes 17,13), de az örök szó csak arra vonatkozik, ameddig valami tart. Ez Jézus haláláig, véres megáldozásáig tartott. A szülő olykor olykor mondja gyermekének: **örökké** rendetlenkedsz!; **örökké** zaklatsz engem!, ez mindig csak addig tart, amíg a gyerek be nem fejezi. Csak az **örök-élet** abszolút, mert az **Isten örökkévaló**. De aki Isten ellen lázad, mint az ördög, vagy engedetlen Isten parancsaihoz, az **örökre** el lesz pusztítva:

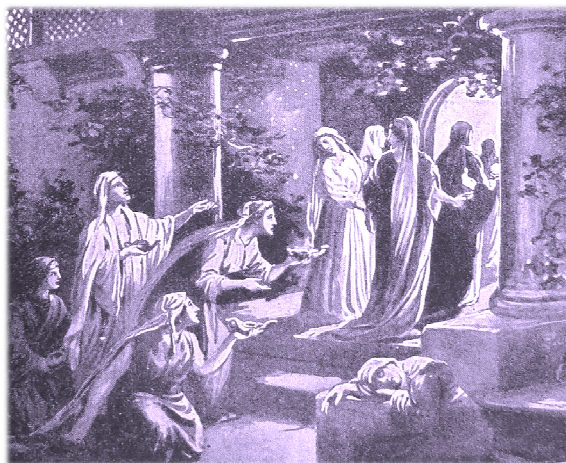
Olyanok lesznek, mintha nem lettek volna. Az Úrnak ellensége elmúlik, füstként múlik el. Meglátod, amikor kiirtatnak a gonoszok.

Az Úr a gonoszokat mind megsemmisíti (Abdiás 1,16; Zsoltár 37, 20. 34; Zsoltár 145, 20).

A fenevad imádóiról is azt írja ugyan a Biblia, hogy **az ő kínlódásuk füstje felmegy örökkön örökké,**

de ez csak prófétikus képnelv, és nem a pokolra vonatkozik. Azokra az élő emberekre szól, akik a fenevadat és annak képét, vagy hasonmását tisztelik, akik **vallási organizációk nevével vannak megbélyegezve, önkéntesen megbélyegezték magukat** (lásd Jelenések 14,11). Ezek kínlódnak, mert a **tévelygés erejét** kapták, büntetésül, **mivel-hogy nem fogadták be az igazság szeretetét az ő üdvösségükre** (II.Thess. 2, 9-12). Az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké, vagyis értelmileg ez a kép: **újra és újra sóhajtoznak, a gyötrődésük úgy száll fel, mint a füst;** szerintük ők jó egyházban vannak, azt gondolják, hogy igaz egyház, amihez tartoznak, mégis papjaikkal együtt kínlódnak a sok bibliátlan tévtanaik mellett, **lelki sötétségben rágják a nyelvüket a kín miatt** (ahogy Jel. 16, 10 is lefesti). **Mit jelent ez?** Olvassák és tanítani szeretnék, de mégsem értik a Szentírást.

Az istentelenek közül senki sem érti, de az értelmesek értik (lásd Dániel 12, 10).

Az istentelenek főképpen nem azok, akik Istent tagadják, hanem azok, akiket Isten nem fogadhat el, akiket sohasem ismert el övéinek. Ilyen hívőkről beszél Jézus (Máté 25, 1-12-ben). **Jézusnak a 10 szűz példázatában, úgy az 5 eszes, mint az 5 bolond, szűznek van nevezve.** Tehát hívők ezek, csakhogy a bolondok nem vittek magukkal tartalék olajat, nekik nem volt elég világosságuk. -Elmentek olajat **vásárolni**, hogy világosságához jussanak. **Van erre az esetre egy próféciai jövendölés:**

„Íme, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg” (Ámos 8, 11-12).

A kevés lámpaolajjal rendelkező bolond szűzekről azt mondja el Jézus, hogy elmennek az **arusokhoz** (a szervezett egyházakhoz), akik pénzért árulják tanításaikat, és ott akarnak világításra „olajat” (Szent-Lelket) venni. Ott azonban nincs világosság. Így hát elszalasztják a Vőlegénynek, Jézusnak visszajövetelét, és kint maradnak a mennyből.

Jézus nem ismeri el őket, mert emberi, egyházi szervezetekben keresték azt, és pénzért, amit Jézus szívesen adott volna nekik ingyen, ha egyenesen Őtöle kérték volna. Ezt mondja Jézus: **Végy Tőlem... szemgyógyító írt, hogy láss! „Aki szomjuhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet-vizét ingyen!** (Jel. 3,18; 22,17.)

Ezt mondja a Vólegény Jézus az 5 bolond szűznek: **„Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket!”** (Máté 25,12.) Jézus tehát nem ismeri el az egyházak tanításait, és akik közéjük járnak, azokat sem ismeri el.

„Mondom néktek, nem tudom honnét valók vagytok ti; távozzatok el éntőlem mindnyájan, akik hamisságot cselekesztek!” (Lukács 13, 27.) **Hogy milyen hamis vallásos cselekedeteket tesznek a hívők, erről később még részletesebben is muszáj lesz beszélni.** Az egyházak szerint nincsenek is hamisságok, hiszen szerintük Jézus minden parancsot betöltött és eltörölt. Az újabb fordítású Bibliákban ez áll:

„A törvényt a tételes parancsolataival együtt érvénytelenné tette.” (Efézus. 2, 15 – ökümenikus fordítás.) **Hamis tanítások tehát hamis életmódhoz vezetnek,** és Jézus nem fogja elfogadni a hívők őszinte, de hamis tanításaiból eredő életmódját.

Térjünk vissza az örök szó jelentéséhez. Egy értelmes gondolkodású ember sem merné azt állítani, hogy az igazságos és szerető Isten a bűnösöket egy néhány földi évük bűneiért örökké szenvedni hagyná a pokolban; ez óriási igazságtalanság volna. **Az Úr eljön, hogy megítélje a földet. Megítéli majd a világot igazsággal, és a népeket az ő hűségével, méltányossággal.** (Zsoltár 96,13; 98,9.) Az örök szó görögül **aion**, ami a Bibliában is egy bizonyos idő-hosszat jelent, ami nincs mindig meghatározva, vagy a hossza még nem ismeretes. Az Istennek Éli főpaphoz intézett szavaiból is ez a jelentése lesz világos. I. Sámuel 2, 30:

„Azért így szól az Úr, Izráelnek Istene: Jóllehet, megmondtam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké énelőttem jár, de most - azt mondja az Úr - távol legyen tőlem! Mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megutálnak, megutáltatnak.”

Amint látjuk, az örök kifejezés eseményekhez kötődik és feltételekhez van szabva. **De ők elhajlottak az útról, felbontották a Lévi papság szövetségét.** (Malakiás 2, 8.) **Izráel háza és Júda háza megszegte az én szövetségemet, amelyet az ő atyáikkal kötöttem.** (Jeremiás 11,10.)

Mivelhogy Izráel népével az egész föld beevangélizálásának tervét nem lehetett megvalósítani, **Isten egy új szövetséget tervezett, ami már nem foglalta magába fizikailag a körülmetélést. Lelki vonatkozásban azonban valóban örök érvényű,** hiszen az tiszta jellemet, figyelmes engedelmisséget, tiszta gondolkodást, tiszta szívet igényel. A körülmetélkedés parancsa csak lelki vonatkozásban örök érvényű:

„Metéljétek magatokat körül az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbőreit, Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, hogy fel ne gyulladjon az Én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt.” (Jeremiás 4,4.)

I.Korinthus. 7, 8-19: **„Körülmetélten hivatott el valaki? Ne fedezze el azt; körülmetéletlenül hivatott el valaki? Ne metélkedjék körül! A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi, hanem Isten parancsolatainak megtartása.”**

A körülmetélkedés az áldozati törvényhez tartozott, és nem volt senkinek a javára, és Jézus áldozata után nem tartozik tovább az Isten parancsolatai közé; nem tartozik azok közé a parancsolatok közé, amelyek minden időben minden ember javát és védelmét szolgálják, mint pl. a Tíz parancsolat tilalmai. **Ne ölj! Ne lopj!** – vagyis ne vedd el valakinek az életét, se vagyonát, se feleségét, azaz **ne paráználkodjál.** De ne vedd el a gyerekeknek az apját se! Valakinek a tiszteletét se vedd el, azaz ne legyél hamis tanú, ne rágalmazd meg! Tiszteld szüleidet! Szerezz testednek-
lelkednek nyugalmat a szombatokon!

Mértéktelenen, igazságosan és szentül élj e jelenvaló világon! Azaz ne korlátozd le az eszedet alkoholos italokkal, a testedet ne rontsd meg egészségre ártalmas szerekkel, se tisztátalan állatok húásával! Ilyen és hasonló parancsok mindenki javát szolgálják, és örök érvényűek. Milyen nyugalom és béke lenne nekünk és másoknak az egész Földön, ha legalább minden hívő ember az egyedüli igaz Isten kívánalmaihoz, parancsaihoz szabná életét.

I.Timótheus. 6,14: **„Tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig.”**

Az ó-szövetség, valamint a körülmetélkedés parancsa időbelileg mikor lett kiadva és mikor ért véget?

A körülmetélkedés egy emlékeztető volt az Isten parancsolata iránti engedelmisségre, és utalás Jézus bűntörölő áldozatára. Ábrahámnak **99** éves korában adta ezt a parancsot Isten, amikor vele szövetséget kötött. **Az ó-szövetség kezdetének a jele volt az,** és i.e. (=időszámításunk előtt) **1957**-ben történt, Sodoma és Gomora és a környező városok elpusztításának évében.

Csodálatos Isten pontos időbeli irányítása, mert a körülmetélkedés parancsa kiadásától hajszálpontosan 1500 év múlva i.e. 457 -hez jutunk, amikor nagyszerű és fontos dolgok történtek a vallástörténelemben.

**Hogyan jutunk el egy másik úton ugyan-
ehhez a fontos időponthoz, i.e. 457-hez?**

I.e. 1491-ben jött ki Izráel népe Egyiptomból, ahol egy ideig szolgaként kezelték őket. Ekkor parancsolta meg Isten a szent-sátor építését, amely **487** évig állt fenn,

amit i.e. **1004**-ben felváltott Salamon király kőtemploma, amit azonban a babiloni király i.e. **595**-ben lerombolt. **104** éven keresztül volt a templom romokban, míg újra felépítették. Isten büntetéseként a zsidó nép i.e. **606-ban 70 évre** babiloni fogságba került, ami i.e. **536-ban** járt le. Két évvel a fogság vége előtt azonban (i.e. **538-ban**) **Círus perzsa király**, amikor elfoglalta Babilont, – **Isten utasítására** – egy rendeletet adott ki, hogy a **jeruzsálemi templomot újra építsék fel** (Ezsdrás 1,1-3). Egy kevesen a templom építésére visszamentek a zsidók közül, és egy évvel később, i.e. **537**-ben tették le a templom **alap-követ**, amit aztán **46 évig építettek** (lásd Ezsdrás 3,8-13; János 2,20). A templom építése i.e. **491**-ben lett kész, pontosan **1000 évre rá!**, miután Mózes vezetésével Izrael népe i.e. **1491**-ben Egyiptomból kijött.

Jeruzsálem akkor még nem lett felépítve, hanem továbbra is romokban hevert. A templom építésének kezdetétől, i.e. **537-től 80 év** (2 x 40 év) múlva érkezünk el i.e. **457**-hez. Ekkor jelent meg **Artaxerxes perzsa király rendelete, hogy a zsidóknak a Jeruzsálem városát is újra fel szabad építeniük** (Ezsdrás 7,12-13). Pontosán ezt jelentette ki Dánielnek Gábiel angyal 80 évvel azelőtt, i.e. 537-ben, hogy arra az időpontra figyelni kell majd a Messiás fejedelem megjelenésével kapcsolatban (Dániel 9, 25).

Nos, miért ilyen nagyon fontos ez az időszámításunk előtti 457-es év?

Azért, mert ettől az időtől, i.e. **457-től kell számolni a 2300 nap-éves prófécia kezdetét**, ami a Biblia leghosszabb időre-szóló jövendölése, és ami tulajdonképpen az utolsó időkhöz vezet, **1844**-hez.

Ezen kívül a **70 x 7**-nek = **490** évnél a kezdetét is innen kell számolni, amely a Krisztus idejéhez vezet, ami szintén a **Jeruzsálem újjáépítése felőli szózat keletkezésének idejével kezdődik, mivelhogy az a 2300 éves prófétikus idő elejéből van leszabva** (lásd Dániel 8, 14 és 9, 24-27).

I.e. 457-től kezdődően 490 év volt a zsidó nép küldetési ideje: „70 hét szabattott a te népedre” – mondta Gábiel angyal Dánielnek. **A 70-ik hét felén, tehát 487-év múlva, Jézus véget vet a véresáldozatának**, ekkor volt ugyanis a kereszthalála. **483 + 7 = 490**. Ez az utolsó 7 év a 70-ik hét. 7-nek a fele = $3\frac{1}{2}$; tehát i.e. **457-től 483-évre van Jézus fellépése, 27-ben** összesen. **3 és fél év** múlva, **31** tavaszára, a Páskha-ünnepre (húsvétra) esik Jézus halála és feltámadása. **483 + $3\frac{1}{2}$ = 487**.

Összegezzük: I.e. 457-től 483 év múlva van Jézus fellépése, i.u. 27 őszen, + $3\frac{1}{2}$ év = 31 tavaszán, a Páskha ünnepen van Jézus halála; 31 + $3\frac{1}{2}$ év = 34, ekkor volt a zsidó nép Istentől megjövendölt prófétikus idejének a vége.

I.e. 457-től 487 év i.u. 31-hez vezet, a Messiás Jézus halálához. A körülméletkedés parancsa tehát, és ezzel az ó-szövetség is: 1500 + 487 = 1987 éven keresztül volt érvényben, Jézus

véresáldozatáig és feltámadásáig tartott, amikor a Dániel könyvében megadott prófécia, jövendölés szerint **véget vet a véres-áldozatnak és az étel-áldozatnak. Az új-szövetség tehát 31-ben kezdődött**. Az új-szövetség kötését írva találjuk Jeremiás könyve **31-ik** rész **31-ik** versében.

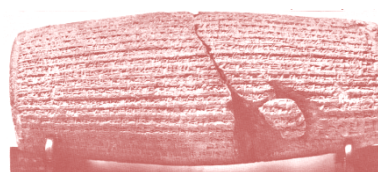

Magyarázat: amikor az időszámításunkat bármely irányban átlépjük, mindig hozzá kell adnunk egyet, mivelhogy () nulla-év nem létezik. Számolásnál, i.e. **1-ből** azonnal i.u. **1-be** lépünk át, emiatt egy év kimarad, és ezt az elveszett évet mindig hozzá kell tennünk. Így jutunk a fönti számításnál is 31-hez.

A babiloni fogság végén Círus, perzsa király rendeletére a lerombolt Salamon-templomot i.e. **537**-ben kezdik újjáépíteni. **46 évig** építik.

A babiloni ásatásokkor (1879-1882) találták a lenti agyagcylindert. A prizmán levő szöveg Círus, perzsa király rendeletét tartalmazza a Zsidó nép számára, hogy a jeruzsálemi templomot újra építsék fel. Aki csak akar, visszamehet régi hazájába a templom újjáépítésére, és sok segítséget megkap hozzá. (Lásd II.Krónika 36, 21-23, valamint Ezsdrás könyvének első része.) Nagy bizonyíték ez arra, hogy bízhatunk Isten szavában. Már 200 évvel azelőtt Isten pontosan megadta még Círus nevét is, és pásztorának nevezte őt. Ésaías próféta írta le könyvében 44, 28 és 45, 1-ben. Círus (Kyros) kijelenti, hogy Isten utasítására hozza ezt a parancsot. A rendelet kiadása i.e. 538-ban volt, és a következő évben, a 2-ik hónapban (nekünk május) letették az alapkövet. A mi mostani időszámításunk szerint i.e. 536-ban járt le a 70 éves babiloni fogság. Ha innen vissza-számolunk 70 évet, akkor i.e. 606-hoz érünk. A vallástörténelmi szakkönyvek és lexikonok i.e. 595-585-re adják meg a babiloni fogság kezdetét, de ez nem felel meg a valóságnak, mert akkor csak 49-59 évig tartott volna a 70 éves fogság, és akkor Isten szavát vonják kétségbe. A vallások magyarázataiban sajnos nagyon sok hiba merül fel.

A Messiás Jézus körül forog az egész ó-szövetség, valamint az új-szövetség is

Jézus egyszer bemutatkozott, és elárulta, hogy Ő volt az, és nem más, Akivel Ábrahám beszélgetett, Akitől kapta a szép ígéretek és parancsokat. Ezt mondta az embereknek: „Ábrahám, a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült. Mondták azért Neki a zsidók: Még ötven esztendő sem vagy, és Ábrahámot láttad? Mondta nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: **Mielőtt Ábrahám lett, én VAGYOK.**” (János 8, 56-58.)

Ábrahám ugyanúgy, mint az ígélet fia, Izsák, Jézus előképei voltak. Isten a jó-hívő Ábrahámról elképzelte, hogy egy igen nagy próbát is kiáll. Így hát egy olyan nagy jelentőségű próbát adott neki, ami által a későbbi korok embereinek kissé szemléltetni tudja, hogy milyen óriási küzdelembe került Istennek a megváltást elhatározni, és 4 ezer évvel később az ember-Jézusnak a megtervezett megváltást végrehajtani. Ábrahám kiállta a próbát, és ezért sokszorosan meg lett áldva – még az utódjai is. Izsák is élve maradt.

„És megáldatnak a te magodban a Földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedelmeskedtél az én beszédemnek.” (Lásd I.Mózes 22, 16-18.)

Ábrahám, aki kész volt fiát feláldozni, Jézust az Ő Istenségében, Atyaságában jelképezte, Aki kész volt emberi léte felvenni, közöttünk lakni, abból a célból, hogy érettünk önmagát feláldozhassa. Ezért bírta Jézus a következő nevet is: Immánuel, ami azt jelenti: velünk az Isten (Ésaiás 7,14; 8, 10; Máté 1, 23). A jele annak, hogy Jézussal az Isten szállt le a Földre az volt, hogy szűztől fog születni, és nem teljesen úgy, mint az emberek. A következő 8 névnek szintén Ő a viselője: Csodálatos, Tanácsos, Erős, Isten, Örök, Atya, Békesség, Fejedelem. (Ésaiás 9, 6.)

Izsák, Ábrahám fia, aki közel 20 éves lehetett, kész volt engedelmeskedni és vállalni az áldozat gyötrelmeit, életét letenni. Ő jelképezte Jézust mint embert, aki kész volt Fiú-ként, emberként vállalni a megváltás árát, hogy véres-áldozatként az Őbenne hívó és Neki engedelmeskedő gyermekeit megváltsa és örökélettel megajándékozza. Nincs megadva itt Izsák életkora, a leírtakból azonban kitűnik, hogy nem lehetett kisfiú.

Legalább 1 hetes útra indultak, és az anyja nem féltette a fiát a nagyon idős, 120 éves apjával. Nem lehetett kisfiú, ha a nagy hegyre ő vitte föl a hátán a tűzrevaló fát, mert Ábrahám az Izsák hátára tette; – Jézusnak is vinnie kellett a keresztfáját. Nagy rakás fa lehetett, ha azzal Izsákot, vagy egy kost el lehetett égetni.

Izsáknak önkéntesen is vállalnia kellett ezt a nagy áldozatot, mint ahogy Jézus is önkéntesen vállalta, hogy áldozatul adja magát az emberiségért. Jézusról mint Fiúról ezt olvashatjuk:

„Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt.” (János 10, 17-18). Ábrahám pedig úgy szerette az Istent, hogy kész volt a fiát feláldozni Isten kérésére. Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta. Isten többször úgy mutatkozik be, hogy Ő Ábrahám, Izsák és Jákob Istene. Mind a három ősatya nagy próbát állt ki, így hát méltók voltak, hogy Jézusra előképek legyenek.

Amint látjuk, Jézus beszélt Ábrahámmal, és Ő adta neki a körülmetélkedés parancsát is. Sokan elfogadják Ábrahámot atyjuknak, a körülmetélkedést is szigorúan és kiszínezve megtartják, Jézust pedig, Akitől van az üdvösség, Akitől minden van, még az egész Univerzum is, Őt meg nem értékelik. Malakiás 1, 6: „A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én Atya vagyok – hol az én tisztességem? És ha én Úr vagyok – hol az én félelmem?” Ebben a szövegben, mint több más helyen, úgy beszél magáról Isten, mint a mi Atyánk, és ugyanakkor, mint a mi Urunk, Aki a Jézus Krisztus (I.Korinthus. 8, 6). Úgy, mint a legtöbb férfi is, fiú is az apja számára, egyben apa is a gyermekei számára.

Pál apostol tanítása nem önkényes, ő Krisztustól tanult

Pál figyelmeztette a pogányokból megtérteket, azokat, akikre némely zsidók rá akarták erőltetni a körülmetélkedést, az áldozati törvény szertartásait, és sok mosakodási emberi parancsot (lásd Márk 7, 7. 8. 13).

„Íme, én Pál, mondom néktek, hogy ha körülmetékedtek, Krisztus néktek semmit sem használ. Elszakadtatok a Krisztustól, akik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.” Némely zsidóknak is erélyesen ellene állt, ilyen szavakkal: „Bárcsak ki is metszenék magukat, akik titeket bujtogatnak!” (Gal. 5, 2-4. 12; Fillippi. 3, 2.) Ez a radikális kijelentés mindenki előtt egyértelművé teszi, hogy Pál a körülmetélkedés törvényéről beszél, és nem Istennek más törvényéről.

Pál a pogányok felé fordult, ment városról városra, és nekik kezdte hirdetni az evangéliumot. A pogányokból megtért férfiak – minden korosztályból! – amikor megtértek, hitéletüket egy véres és fájdalmas műtéttel kezdték volna el? Gondoljuk el: rengeteg ifjú, az öreg aggastyánig, a felszabadulás öröme helyett, mennyire visszariadt volna a Krisztus evangéliumától! Ez nem lett volna humánus, sem realiztikus. Egy ilyen fájdalmas gyakorlat egy óriási akadályt gördített volna az evangélium terjesztése elé.

Pál apostolt Jézus tanította, és megtudta, hogy az ószövetséget felváltotta az új-szövetség, ezért volt teljes bátorsága a körülmételés parancsát félretenni a pogányok közül megtértek érdekében, hogy az ne tartozzon az üdvösség feltételei közé.

Az emberek a tradicionális és megszokott ismereteken nagyon nehezen tudnak változtatni, ha egyáltalán tudnak, még akkor is, ha az új világosság olyannyira logikus érvekkel is van felépítve, mert az igazság ismeretében való előrehaladáshoz az értelem megújulása szükséges.

„Változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” „Megújuljatok a ti elmétek lelke szerint.” (Róm. 12,2; Efézus. 4,23.)

Jézus így illusztrálta az új és világos tanítások visszautasítását: Ó-tömlőbe nem lehet új bort tölteni, mert szétszakadoznak, szétpukkadnak (Máté 9, 17).

Az értelmüket tömlőbe záró hívők nem képesek felszabadulni az ó-tól, hogy – az új szövetség tanítási kívánalmának megfelelően – gondolkozásaikban és cselekedeteikben változtassanak, inkább az igazsággal ellenkeznek, mérgükben pukkadoznak.

Jézus új irányú, magasfokú tanításait csak nehezen és kevesen fogadták el. Ezt mondta egyszer tanítványainak: Ti is el akartok menni? És akkor Péter ezt válaszolta: Kihez mehetnének?

Örök életnek beszéde van Tenálad. (János 6,67-68.) És mi pontosan ezekről tanulmányozunk most, az örökélet elérése lehetőségének az útjáról. Az új tömlők: az új-szövetség hívői voltak, akik a Jézus által tanított új igazságokat el tudták fogadni, az akkori egyház-tanítók tanításaitól pedig el tudtak távolodni. Később többnyire a pogányokból lett Krisztus-követők voltak ezek. A körülmények miatt igenis többmindent szabad változtatni.

Egyet-mást Isten is változtat. Az embernek szabad-akaratot adott, de hogyha a szabad-választási jogát Isten ellen használja fel, akkor Isten változtat az ígéletén és azon, amit eltervezett. Erre elég sok példa van.

Példák: Izráelnek az Egyiptomból való kivonulása után a 40 évi pusztai vándorlás és a felnöttek kipusztulása nem volt betervezve, de dacos engedetlenségük Istent ilyen változtatásra ösztönözte. Az új-szövetség is csak később lett betervezve, mivelhogy Izráel népe megrontotta az Úrnak szövetségét; az ó-szövetségi templomi, tanítói és papi hivatallal sem érte el Isten a célját velük. Ezért mondta Isten, amit Jeremiás próféta írt le.

Jeremiás 31, 31-34: Íme, eljönnek a napok – azt mondja az Úr –, és új szövetséget kötök az Izráel házával és Júda házával. ³² Nem ama szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem – azon a napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földéből –, de akik megrontották az én szövetségemet, noha én férjük maradtam, azt mondja az Úr. ³³ Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr:

Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemé lesznek. ³⁴ És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat! Mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig – azt mondja az Úr –, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.

Azt olvassuk itt, hogy az új szövetségben a változtatások a bűnbocsátást és a tanítói hivatalt illetően lépnek érvénybe.

A törvényeket és parancsolatokat a templomban őrizték, de az új-szövetségben maga az ember az Isten temploma, és az emberek szívébe, agyába lesz beírva az Isten törvénye. **Nagyobb van itt a templomnál – mondta Jézus magáról** (Máté 12,6).

Krisztus után tehát, Isten szemszögéből nézve nincs tovább sem templom, sem vallás-tanítói hivatal, sem hivatalos papság, mert Isten maga tanítja a hívő gyermekeit, megbocsátja bűneiket templomok, papok és ceremóniák nélkül. Jézus, az egyedüli Tanítómester, maga tanítja a hívő gyermekeit – az Igazság Lelke neve alatt – és Ő vezet el minket minden igazságra.

Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? (I.Kor. 3,16.)

Törvényemet az ő belsejükbe helyezem. Nem tanítja többé senki az ő felebarátját. (Jeremiás 31, 33-34.) **De mikor eljön Amaz, az igazságnak Lelke, elvezet majd titeket minden igazságra.** (János 16, 13.)

Ti pedig választott nemzetiség, **királyi papság, szent nemzet**, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, **Aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik hajdan nem-nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; akik nem-kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok.** (I.Péter 2, 9-10.)

Ehhez a csodálatos világossághoz tartozik a körülmetélkedés új értelmezése is. Az új-szövetségben, ha valaki az Isten parancsolatait megtartja, az körülmetélkedés nélkül is az Isten gyermekévé válik. Erre a körülmetélkedés-nélküliségre utal Pál a Rómaiakhoz írt levelében. Ábrahámnak ugyanis nem a cselekedete tulajdonított igazságot, hanem a hite, mert elhitte Isten ígéretét. Csak ezek után 14 év múlva kapta a körülmetélkedés parancsát, 99 éves korában.

Róm. 2, 25-29: Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. ²⁶ Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedésül tulajdonítatik-e neki?

²⁷ És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a törvényt megtartja, megítél téged, aki a betű és körülmetélkedés mellett is a törvénynek megrontója vagy. ²⁸ Mert nem az a zsidó, aki külső-képpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külső-képpen van. ²⁹ Hanem az a zsidó, aki belsőképpen az; és a szívnek lélekben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés, amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

Tartsuk szemelőtt témánkat: Pál írásait némelyek elcsúrík-csavarják a saját vesztükre.

Az senkinek sem volt, sem nem lesz a vesztére, ha saját akaratán kívül gyerekkorában körülmetélték, azonban egy gyerekre sem, és senkire sem volna szabad rákényszeríteni azt mint vallást (Gal. 5,3; I.Korinthus. 7,19). Jézus a véres ceremóniális körülmetélkedést a kereszten eltörölte. Aki felnőtt korában, Bibliával a kezében mégis a körülmetélkedést helyesli, saját magát körülmetélteti, vagy fiaira és másokra rákényszeríti, azzal azt bizonyítja, hogy neki nincs igazi Krisztus-hite. Így figyelmeztetett Pál apostol a rossz hittől:

„Őrizkedjete az ebektől, őrizkedjete a gonosz munkásoktól, **őrizkedjete a megmetélkedéstől!** Mert mi vagyunk a körülmetélkedés, akik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk”, – nem a körülmetélt férfi-testben bizakodunk (Filippi. 3, 2-3).

A körülmetélkedést és a bűnök eltörlésére végzett állati véres-áldozatokat és étel-ital áldozatokat, a megadott idő után, Jézus véres-megáldoztatása után, akik továbbra is tanították és cselekedték, azokat az apostol itt *ebeknek és gonosz munkásoknak* nevezi.

Jézus mondása értékes: **Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.**

Fontos, hogy Isten minden parancsát felfedezzük, amik a mi időnkre szólnak. Végezetül ezt mondta tanítványainak Jézus: **Tanítsátok meg az embereket, hogy megtartsák mindazt, amiket én parancsoltam néktek.** Sajnos olyanok mindig lesznek, akik a *füleiket bedugják, és őket Jézus nem fogja üdvözíteni* (lásd: János 14, 21; Máté 28, 20 és 13, 15).

Pál maga elmondja, hogy ő *szerfelett rajongott atyái hagyományaiért*, mielőtt Jézust megismerte. Aztán megváltozott, és Jézus Krisztusért buzgolkodott, azt tanította, amit Jézus tanított neki.

„Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az evangélium, amelyet én hirdettem, nem ember szerint való. Mert én sem nem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által... nem tanácskoztam testtel és vérrel.” (Lásd Gal. 1, 11-16.)

Amiket Pál tanított, szinte mindenre rá lehetett volna jönni az ó-szövetség írásaiból – dicséri is a Bérea-beliakat, akik befogadták az ígét, naponként tudakozván, hogy úgy vannak-e azok, mint ahogy Pál azt elmondta (Apcs. 17,11). Így, mert Jézus tanította őt, még könnyebben elhiszük, hogy *miket lehet és miket kellett elhagyni a Mózes könyvében leírt törvények közül*, amiket a szövetség ládájának oldalánál őriztek. Ezeknek a megismerése egy kihívás is minden hívő számára, hiszen fejlődünk kell az igazság ismeretében. Lehetséges is mindig valami új ismeretet találni a Bibliában. „Aki keres, az talál, és a zörgetőnek megnyitáik.”

„Az Igazságnak Lelke elvezet majd titeket minden igazságra.”

(Máté 7, 7-8; János 16,13.)

Ki ez az Igazságnak Lelke, aki Szűzmáriára leszállt? „A Szent Lélek száll tereád...” – mondta neki az angyal, de Pünkösöd óta is így van közöttünk, és így vezet el minden igazságra.

Jézus a Messiás – és az Őrá vonatkozó jövendölések

Az ó-szövetség hivatalosan Jézus halálával és feltámadásával véget ért. Épp ezért nézzük meg egy kicsit közelebbről, hogy valóban Ő volt az igazi Messiás (héberül Messiás, görögül Krisztus, magyarul Felkent). Halála előtti pillanatában ezt mondta ki Jézus: **Elvégeztetett!** Feltámadásával egyértelműen beigazolta, hogy valóban elvégezte a megváltást, amiért a Földre szállt. Jeremiás próféta már megjövendölte, hogy *Isten új szövetséget köt Izráel és Júda házával, szívükbe írja törvényét és Istentől lesznek tanítva* (Jeremiás 31, 31-34). Jézus a Krisztus (Messiás), Ő az Isten, Akitől akkor tanultak, és Akitől még ma is tanulhatunk – mint az **Igazság Lelkétől**.

Ezt mondta tanítványainak, tehát nekünk is: **Nem hagylak titeket árvakul, eljövök tihozzátok. Én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Egy a ti Mesteretek, tanítótok: a Krisztus** (János 14, 18; Máté 28, 20; 23, 8).

Nagyon sok Jézusra vonatkozó jövendölés van az Ó-Testamentumban, amik bizonyítékul szolgálnak, hogy valóban Ő volt a megígért Messiás. Olyan sok a Őreá vonatkozó beteljesedett jövendölés, hogy csupán említést tehetünk itt róla.

Elárultatása 30 ezüst pénzért. A 30 ezüst pénz az Úrnak házába a fazekas elé lesz vetve. Valóban a fazekas mezejét vették meg belőle. Amikor látta Júdás, hogy Jézust elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a pénzt a templomba a főpapoknak és a véneknek (=presbitereknek), és mondta: *Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. És azok mondták: Mi közünk hozzá! Ekkor Júdás a templomban a földre vetette a 30 ezüst pénzt, elment és felakasztotta magát. A főpapok felszedegették a földről, és mivelhogy nem látták illőnek, hogy a vér árát a templom kincsei közé tegyék, megvették rajta a fazekas mezejét az idegeneknek temetőhelyül.*

(Zakariás 11, 12-13; Máté 26, 14-16; 27, 3-8.)

Szemben a kép: Jézus elfogatása, Júdás csókja. Péter levágta a főpap szolgájának a fülét, amit Jézus visszaragasztott. (Lukács 22, 51.)

Ez időszámításunk után 31-ben volt, az Istentől elrendelt első hó, Niszán hó 14-ének előestéjén, a Páskha ünnep előtt (akkor március 25.-re esett).

Jézus megjövendölte, hogy kik fogják Őt elfogni, bántalmazni és elítélni:

„Ettől fogva kezdte Jézus megjeleníteni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell menni, és **sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni**, és harmadnapon föltámadni.” (Máté 16, 21.) „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és **az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, és halálra kárhozzatják Őt, és a pogányok kezébe adják Őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék, de harmadnap feltámad.**” (Máté 20, 18-19.)

Itt ki kell hangsúlyozni, hogy **harmad-napon** fog feltámadni, tehát nem három teljes napról van szó, hanem minden megkezdett nap is egy-egy napnak számítódik. Földi testében Jézus 33 és fél évet élt, és valószínű 33 és fél óra telhetett el halálától a feltámadásáig. Az van megjövendölve Róla ugyanis, hogy a teste nem kezd rothadásba: **„Mert nem hagyod lelke-met [testemet] a sírban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.”** (Zsoltár 16,10; Apcs. 2,27.)

Az utolsó vacsora után tanítványaival kiment Jézus a Gecsemáné kertbe, és ott várta meg elfogatását. Júdás a vele jött seregnek azt adta meg jelként, hogy akit megcsókol, az a Jézus. Csókkal árulta el Jézust, Akit ott azok elfogtak. Péter, amikor ezt látta, előkapta szabályját, amit a vacsora-helyről hozott el, és lecsapta a főpap szolgájának a fülét; de Jézus azt azonnal meggyógyította, visszaragasztotta. **Máté 26, 52-54:** *Akkor mondta neki Jézus: Tedd helyére szabályadat! Mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell elveszniük. Talán azt gondolod, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál? De mimódon teljesednének be az Írások, hogy így kell lenni?*

János 18,4-9: „Jézus azért tudván mindazt, ami Réá következő volt, előre ment, és mondta azoknak: *Kit kerestek?* Feleltek Néki: *A názáreti Jézust. Mondta nekik Jézus: Én vagyok! Ott állt pedig ővelük Júdás is, aki elárulta Őt. Mikor azért azt mondta nekik, hogy: Én vagyok!, hátra vonultak és földre estek. Ismét megkérdezte azért őket: Kit kerestek?* És azok mondták: *A názáreti Jézust. Felelt Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el; **Hogy beteljesüljön a beszéd, amelyet mondtott:***

Azok közül, akiket nékem adtál, senkit sem vesztetem el.” Csak Júdás veszett el, mint ahogy meg van jövendölve, és az is beteljesedett, hogy az élete rövid lesz: öngyilkos lett ugyanis (János 17,12; Zsoltár 41,10; 109,8).

Máté 26, 55-56: Ugyanekkor mondta Jézus a sokaságnak: Mint valami latorra, úgy jöttetek fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? **Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták Őt a tanítványok mind, és elfutottak.** A jövendülés erre: **Verd meg a pásztort, és elszélednek a juhok** (Zakariás 13, 7). Jézust egész éjszaka a vallásuk legtekintélyesebb emberei, a főpap házánál, aztán a gyülekezetükben vallatták, bántották, köpdösték, gúnyolták, betakarták a szemét és arcul verdesték, botokkal ütötték és kérdezték: Prófétáld meg, hogy ki ver téged?

A vallásvezetők hamis tanúkat hoztak elő, és vádolták, de Jézus nem válaszolt azokra. Ha szabad lett volna nekik, akkor a legszívesebben megkövezték volna. Na, de akkor nem teljesedett volna be Rajta az a jövendülés, hogy milyen sebeket ejtenek Rajta és milyen halállal fog meghalni:

A gonoszok serege körülfogott; **átlyukasztották kezeimet és lábaimat** (Zsoltár 22,17; Lukács 23,33). **És ha mondja Neki valaki: Micsoda ütések ezek a kezeiden?**, azt mondja: Amiket az én barátaim házában ütöttek rajtam (Zakariás 13,6). **Reám tekintenek, Akit átszegeztek. És siratják Őt**, amint siratják az egyetlen fiút, és **keseregnek utána**, amint keseregnek az **elsőszülött** után (Zakariás 12,10). Követte pedig Őt a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, akik **gyászolták és siratták Őt** (Lukács 23, 27).

Milyen jó érzés tudni, hogy nagyon sokan voltak olyanok is, akik együtt éreztek Jézussal, sajnálkoztak, és szerették Őt, mint ahogy **most is vannak, akik szeretik Jézust, és az Ő parancsolatait kutatják, hogy megtarthassák azokat.**

János 14,15: **Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok!** Ez a tanulmány sokaknak segíteni fog ebben. Azt is fontos mostanra nekünk is tudni, hogy a vallásvezetők, tanítók, a nép bizalmasai hitetlenek voltak, és nem az igazság mellett álltak. 30-ban, az őszi ünnep után, el akarták fogatni Jézust, de akiket megbíztak vele, nem volt szívük hozzá.

János 7, 44-48: Némelyek pedig közülük meg akarták Őt fogni, de senki sem vetette Reá a kezét. Elmentek azért a szolgák a **főpaphoz és farizeusokhoz**; és azok mondták nekik: **Miért nem hoztátok el Őt?** Felelték a szolgák: **Soha ember úgy nem szólt, mint ez az ember!** Felelték azért nekik a farizeusok: **Vajon ti is el vagytok hitelve? Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e Benne valaki?**

János 12, 42-43: **Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek Őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből; Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét.**

Voltak tehát, akik Jézust siratták, de Jézus megjövendölte nekik, hogy velük is keserves dolgok fognak történni. **Lukács 23, 28-29:** **Jézus pedig hozzájuk fordulván, mondta: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok énrajtam, hanem magatokon sírjatok és a ti magzataitokon!** Mert íme, jönnek a napok, amelyeken ezt mondják: **Boldogok a meddők, és amely méhek nem szültek, és az emlők, melyek nem szoptattak!**

A vallás vezetői által felbujtatott nagy tömeg inkább papjaiknak hitt, mint Jézusnak. Ezt mondta nekik: **Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? És senki sem teljesíti közületek a törvényt.** Miért akartok engem megölni? (János 7, 19.) A főpapok hamis tanúkat kerestek, árulót fizettek le, és Jézus ártatlan vére tapadt a lelkükhöz – ennyire nem tartották meg a törvényt!

Máté 26, 57-68-ig kivonatosan: **Amazok pedig megfogták Jézust, és elvitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének egybegyűltek. A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyóságot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék Őt, és nem találtak.** És noha sok hamis tanú jött elő, mégsem találtak! És fölkelt a főpap, és mondta Neki: **Semmit sem felelsz-e? Micsoda tanúbizonyóságot tesznek ezek Ellened? Jézus pedig hallgatott.** És felelt a főpap, és mondta Neki: **Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus, az Istennek Fia? Mondta neki Jézus: Ahogy mondd. Sőt mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni az Istennek hatalmas jobbján, és eljönni az égnek felhőiben.** Ekkor a főpap megszagatta a maga ruháit, és mondta: **Káromlást szólt! Mi szükségünk van még bizonyosságokra? Íme, most hallottátok az Ő káromlását. Mit gondoltok? Azok pedig feleltek, és mondták:**

Méltó a halálra! Akkor szemébe köpdöstek és arcul csapdosták Őt, némelyek pedig botokkal verték, mondván: Prófétáld meg nekünk, Krisztus, kicsoda az, aki üt Téged? Szinte az összes esemény, amik történtek Jézussal, meg voltak jövendölve sokszáz évvel, sőt már ezer évvel előtti időből, azért, hogy könnyen el lehessen hinni Messiás-voltát és küldetését. Ennyi bizonyíték láttán, ha valaki még mindig nem tudja felfogni, hogy Jézus az emberiségnek Földre-szállt Megváltója, annak nincs köze Istenhez, hamis hite van, bármennyire is vallásoskodik.

Máté 27, 1-54-ig kivonatossan: Mikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei (=presbiteri) Jézus ellen, hogy Őt megöljék. ² És megkötötték Őt, és elvitték, és átadták Őt Poncius Pilátusnak, a helytartónak. ¹¹ Jézus pedig ott állt a helytartó előtt. És kérdezte Őt a helytartó, és mondta: Te vagy-e a zsidók királya? Jézus pedig mondta neki: Ahogy mondod. ¹² És mikor vádolták Őt a főpapok és a vének, semmit sem felelt. ¹³ Akkor mondta Neki Pilátus: Nem hallod, milyen sok bizonysgot tesznek Ellened? ¹⁴ **És nem felelt neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozott.**

► **Jövendölés Ésaías 53, 7: Kínóztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, amely mézsárszékre vitetik, és mint juh, amely megnémul az őt nyírók előtt, és száját nem nyitotta meg!** ◀

¹⁵ Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit ők akartak. ¹⁶ Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. ¹⁷ Mikor azért egybegyülekeztek, mondta nekik Pilátus: Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást, vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak? ¹⁸ Mert jól tudta, hogy irigységből adták Őt kézbe. ¹⁹ Amint pedig ő az ítélszékekben ült, valakit odaküldött őhöz a felesége, ezt üzenvén: Ne avatkozzál amaz igaz Ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban Őmiatta. ²⁰ A főpapok és vének pedig rábeszéltek a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. ²¹ Felelvén pedig a helytartó, mondta nekik:

A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek? Azok pedig mondták: Barabbást. Barabbás pedig egy volt azok közül, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el (Márk 15, 7).

²² **Mondta nekik Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?** Mindnyájan mondták: **Feszítsék meg!** ²³ A helytartó pedig mondta: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig még inkább kiáltottak, mondván: Feszítsék meg! ²⁴ **Pilátus pedig látva, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vett, megmosta kezeit a sokaság előtt, és mondta: Ártatlan vagyok ez igaz embernek véréből; ti lássátok!**

²⁵ **És felelt az egész nép, és mondta: Az Ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon!**

²⁶ Akkor elbocsátotta nekik Barabbást; **Jézust pedig megosztoroztatván, kezükbe adta, hogy megfeszítsék.** ²⁷ Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és oda gyűjtötték Hozzá az egész csapatot. ²⁸ És levetkőztetvén Őt, bíborpalástot adtak Reá, ²⁹ és tövisből font koronát tettek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és térdet hajtván Előtte, csúfolták Őt, mondván: Üdvöz légy, zsidóknak királya! ³⁰ És mikor megköpdösték Őt, elvették a nádszálat, és a fejéhez verdesték.

► **Jövendölés Ésaías 50, 6: Hátamat odaadtam a verőknek és orcámat a szaggatóknak, képemet nem fődöztem be a gyalázás és a köpdösés előtt.** ◀

³¹ És miután megcsúfolták, levették Róla a palástot, és a maga ruháiba öltöztették; és elvitték, hogy megfeszítsék Őt. ³² Kifelé menve pedig találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak; ezt kényszerítették, hogy vigye az Ő keresztjét. ³³ És mikor eljutottak arra a helyre, amelyet Golgothának, azaz koponya helyének neveznek, ³⁴ **Méreggel elegyített ecetet adtak Neki inni; és Ő megízlelvén, nem akarta meginni.**

► **Jövendölés Zsoltár 69,22: Sőt ételembe mérget adtak, és szomjúságomban ecettel itattak engem.** ◀

³⁵ Miután pedig megfeszítették Őt, elosztották az Ő ruháit, sorsot vetve arra; hogy beteljesedjék a próféta mondása: **Megosztottak az én ruháimon, és az én köntösömre sorsot vetettek** (Zsoltár 22, 19).

³⁶ És leültek, és ott őrizték Őt. ³⁷ És feje fölé illesztették az Ő kárhoztatásának okát, oda írván: **Ez Jézus, a zsidók királya.** ³⁸ **Akkor megfeszítettek Vele együtt két latrot – egyiket jobbkéz felől, és a másikat balkéz felől** [ezek valószínű rabló-gyilkosok voltak].

► **Jövendölés Ésaías 53,9: És a gonoszok közt adtak sírt Neki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után. Pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.** ◀

Máté 27, 39: Az arramenők pedig szidalmazták Őt, fejüket hajtogatva.

► **Jövendölés Zsoltárok 22, 8: Akik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket.** ◀

Máté 27, 40: És ezt mondták: Te, Aki lerontod a templomot és harmadnapra fölépítéd, szabadítsd meg magadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!

⁴¹ **Hasonlóképpen a főpapok is csúfolódtak az írástudókkal és a vénekkel együtt, és ezt mondták:** ⁴² Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk neki. ⁴³ **Bízott az Istenben; mentse meg most Őt, ha akarja; mert azt mondta:**

Isten Fia vagyok. ⁴⁴ Akiket Vele együtt feszítettek meg, a latrok is ugyanazt hányták szemére.

► **Jövendölés Zsoltár 22,9:** Az Úrra bízta magát, mentse meg Őt; szabadítsa meg Őt, hiszen gyönyörködött Benne. ◀ Gyönyörködött Benne az Úr, pl. amikor három tanítványának megmutatta az Ő dicsőségét, arca elváltozott, úgy ragyogott, mint a Nap, és ruhája fehér lett, mint a fényesség (lásd Máté 17,1-5).

⁴⁵ Hat órától kezdve pedig sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig. (Mostani idő szerint ez kb. déli 12-től 3-ig). ► **Jövendölés Ésaías 50, 3:** Felöltöztetem az egeket sötétségbe, és gyászruhával fődöm be azokat. ◀ **Máté 27, 46:** Kilenc óra (három óra) körül pedig nagy fenszóval kiáltott Jézus, mondván: ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: **ÉN Istenem, én Istenem!, miért hagytál el engemet?** (Jövendölés Zsoltár 22, 2). ⁴⁷ Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, mondták: Illést hívja ez. ⁴⁸ És egy közülük azonnal odafutott, fogott egy szivacsot, és megtöltötte ecettel és egy nádszálra tűzve, inni adott Neki.

(Jövendölés Zsoltár 69, 22-ben.) **Máté 27, 49:**

A többiek pedig ezt mondták: Hagyd el, lássuk, hogy eljön-e Illés, hogy megszabadítsa Őt? ⁵⁰ Jézus pedig ismét nagy fenszóval kiáltván, kiadta lelkét. ⁵¹ **És íme, a templom kárpitja fölülről az aljáig kettéhasadt; és a föld megindult és a kősziklák megrepedeztek.** Jézus testének halálát a kettéhasadt kárpit jelképezi (Zsid. 10, 20).

Képletesen a kárpiton gyűltek fel a bűnök – a függöny felé hintett vér által, amelyek elválasztották az embert Istentől. A papoknak és a népnek tévedésből esett, nem szándékos bűnei voltak ezek.

Jézus által megnyílt az út a menny felé, azaz templom, papok és ceremóniák nélkül kapunk bűnbocsánatot, mert Ő elszenvedte a büntetést helyettünk és értünk (lásd III. Mózes 4. részét; Jelenések 19, 13; Ésaías 63, 1-3).

Máté 27, 52-54: „És a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek teste föltámadt. És kijövén a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. A százados pedig és akik ővele őrizték Jézust, látva a földindulást és amik történtek, igen megrémültek, és mondták: Bizony, Istennek Fia volt Ez!”

Még ezeknél több jövendölés is van Jézusra, amelyeket Ő maga tudatosan teljesített be, vagy amiket Rajta kívüliek, mások teljesítettek be. Pl.

Születési helye Bethlehem – Mikeás 5, 2: De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között, belőled származik nékem, Aki uralkodó az Izráelen, **Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.** (Zsoltár 132, 5; Lukács 2, 4-6).

A bethlehemi gyermekgyilkosság (Máté 2, 6-18; Jeremiás 31, 15).

Egy szűz lánytól fog megszületni - Máté 1,23: **Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.**

► **Jövendölés Ésaías 7, 14:** **Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, és nevezi azt Immánuelnek.** ◀

Példázatokban fog tanítani – Máté 13, 34-35: Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szólt nekik, **hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott:** Megnyitom az én számat példázatokra, és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve voltak. (Zsoltár 78, 1-2.)

Amikor Jézus egy számár-vevhén királyként Jeruzsálembe ment, és ott gyógyított, **a főpapok és Írástudók pedig, látva a csodákat és a gyermekeket, akik kiáltották a templomban: Hozsánna a Dávid fiának!, haragra gerjedtek.** Jézus pedig mondta nekik: **Sohasem olvastátok?: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?** (Máté 21, 15-16; jövendölés Zsoltár 8, 3-ban.)

Kínzóiórt imádkozik; Lukács 23, 34: **Jézus pedig mondta: Atyám, bocsásd meg nekik!, mert nem tudják mit cselekesznek.** (Jövendölés Ésaías 53,12-ben.)

Nem törik meg a csontját, mint a mellette levő két latornak: **Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az Írás: Az Ő csontja meg ne törethessék** (János 19, 31-36). A jövendölés:

Megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból (Zsoltár 34, 21; II.Mózes 12, 46).

Jézus dicsőséges mennybe-menetele - Apcs. 1,9-11; I.Péter 3, 22: **Aki Istennek jobbán van, felmenvén a mennybe; Akinek alávetettek az angyalok, hatalmaságok és erők.** (Zsoltár 24, 7-10.)

Még egy ilyen ember nem született a Földre!: büntelen, szent, jóindulatú, igazság-szerető, a szegények, elnyomottak és betegek megsegítője stb. Ennyi bizonyíték hallatán, hogy nem lehet Jézusban a Messiást felismerni? Feltámadása napján, a harmadik napon délután, két tanítvány, nem a 12-ből való, Jeruzsálemből gyalogoltak Emmaus faluba, ami 11 km-es út volt. Útközben Jézus hozzájuk csatlakozott, de úgy csinálta, hogy ne ismerjék fel, és beszédbe elegyedett velük. Szomorogtak, és elmondták Neki, hogy mik történtek a napokban. Jézus így kezdett hozzájuk szólani: **Óh balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívására, amiket a próféták szóltak! Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az Ő dicsőségébe? És elkezdve Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázta nekik minden írásokban, amik Őfelőle megírtak.** (Lukács 24, 25-27.) Sajnos nincs leírva, amiket elmondott nekik, de

most ezekből a jövendölésekből láttunk egy néhányat, és élménydús saját magunknak tovább kutatni, és felfedezni Jézust az Ó-Testamentum lapjain.

**Jézus felfeszítése mikor volt?
Nagypénteken? Húsvétkor?
Vasárnap támadott fel?**

Egy originális és izgalmas kutatás ez Jézus halála idejének megállapítására, mivelhogy az ó-szövetség ott jár le, az új pedig, nagy változások kíséretében, akkor kezdődik. Jézus utolsó napjairól, amit földi létében, emberi testben töltött el, többet ír a Biblia, mint élete egyéb szakaszáról, ám a leírás nem pontos.

A keresztény egyházaknak talán mindegyike azt állítja, hogy Jézust húsvét péntekjén feszítették fel (azt nevezik nagy-pénteknek), szombaton halottként a sírban volt, és a hét első napján, vasárnap támadott fel. Ilyen formában olvashatjuk ma már a revidéált, átdolgozott kiadású Bibliákban Lukács 23, 54-től. Ebből kifolyólag és ennek alapján a keresztények legtöbbször a szombat helyett vasárnapot tartja nyugalomnapnak, a feltámadás emlékéül – amit azonban Isten nem parancsolt! De még több más sem felel meg a valóságnak ezzel kapcsolatban (pl. némely hitvallás szerint szombaton Jézus a pokolban is volt, ami csupán egy helytelen interpretáció Péter apostol első leveléből).

Jézus 31-ben halt meg, ahogy az előbbieken már kiszámoltuk: i.e. 457-től 487 év i.u. 31-hez vezetett. Izrael első nagy ünnepének, a Páskha-bárány ünnepe szombatjának nagy napján nyugodott Jézus a sírban, és nem a heti szombaton. A páskha-szombat és a heti szombat csak ritkán esik egybe; 31-ben nem esett ugyanarra a napra. Ennek a ténynek egy Kaluach3-naptárban utána lehet nézni, ami visszavezet időszámításunkig (lunar-solar calendar, vagy Szolunáris naptár, tehát a Hold-naptár is benne van). Így is van megírva: „Mert annak a szombatnak napja nagy nap volt” (János 19, 31). Ezt a napot magyarul – helytelenül – húsvétnek fordították sok revidéált Bibliában, holott az a Páskha-ünnep és Kovásztalan-kenyerek ünnepe volt (III.Mózes 23, 4-8).

Az Istentől megadott naptár szerint (II.Mózes 12,2; 34,18) a Páskha-ünnep ideje: Izrael új-évének elején, az **első hónap 14-ik napján van.** (Abib hónap ennek a neve a régi egyiptomi naptár szerint; és **Niszan** hónap a neve a babiloni kalendárium szerint – ahogy most is nevezik.)

Délután 3 óra körül, mint ahogy a Jézus halála is volt, akkor kezdték megölni a páskha-bárányt, naplemente előtt, amikor még jól lehetett látni lenyúzni, és egészben, fejével és lábaival együtt megsütni – valószínű parázson. Az este folyamán aztán keserű füvekkel fűszerezve és kovásztalan kenyérral meg is kellett enni, és nem volt szabad hagyni belőle reggelig. Ami reggelre mégis megmaradt, azt el kellett égetni. A keserű füvek, saláták, ezek jelképezték Jézusnak keserű halálát, a kovásztalan kenyér pedig Jézus ártatlanságát, bűn-nélküliségét, tiszta tanítását; a kovász és az erjedés ugyanis, negatív értelemben, a bűnösség, képmutatás, hamis tanítás... szimbóluma. **„Őrizkedjete a farizeusok kovászáétól”** – mondta Jézus, azaz **kárhozható döntő hamis tanításaitól** (Máté 16, 6. 12; Lukács 12, 1).

I.Kor. 5, 6-8: „*Nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megposhasztja? Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává – mint ahogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi páskha-Bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott értünk. Azért ne régi kovással ünnepeeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.*”

„Az Úr tiszteletére rendelt éjszaka ez, amelyen kihozta őket Egyiptom földéről.” (II.Mózes 12, 42.) Egyiptom a bűnös föld jelképe, ott ölték meg először a Jézus jelképező páskha-bárányt (Jelenések 11, 8).

Lukács 24,1-6-ban az olvasható, hogy az asszonyok, akik illatos füvekkel meg akarták kenni a halott testet, **a hét első napján** kora reggel mentek a sírhoz, de a sírről a kő már el volt hengerítve, Jézus testét már nem találták, mert feltámadt. Máté 28,1. hasonlóan írja: A szombat végén pedig, **a hét első napjára virradólag.**

Hogyha a heti szombat és a Páskha-szombat i.u. 31-ben egybe-esett volna, akkor egy ilyen hozzátevést el lehetne nézni, azonban az eredeti szövegben **a hét első napja** kifejezés nem áll, az tehát egy hozzátevést. A most elterjedt hagyományokhoz alkalmazkodva, a Bibliák legutóbbi átdolgozott, revideált kiadásait valószínű mind megmásították. Egy 1889-es kiadású Luther-Biblia is kezünkbe került, és abban még nincs így elmásítva. Így írja:

Máté 28,1-ben: *A szombatok első ünnepnapjának, a szombat-estét követő napnak virradatára, kiment Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.* Egészen egyszerűen kifejezve az van itt megadva, hogy a Páskha-szombat után való napra virradólag – és nem a hét első napjára virradólag...

Jézus nem támadhatott fel a hét első napján, hogyha **nem** a mi naptárunk szerinti pénteken, hanem a **Zsidók péntekjén** halt meg (lásd János 19, 14. 42). Ha a zsidók **előkészületi napja** és a keresztény naptárunk péntekje egybe esett volna, akkor nem volna megírva, hogy a **sírba-tevés napja a Zsidók péntekje volt, a Páskha péntekje.**

Ehhez még azt is jó tudni, hogy a Páskha - és az Úr Kovásztalan kenyérének ünnepe 7 napos ünnep, amelynek minden egyes napján tűzáldozatot kellett vinni az Úrnak, és semmi kovászosat és erjedtet nem volt szabad enni. **Az 1. (első) és a 7. (hetedik) napján** pedig szent nyugalomnap van, amikor minden robot-munka tiltva van, mint a heti szombatokon. Ekkor egymás után több szombat váltotta egymást: Niszán hó 12-én volt egy heti szombat, 15-én kedden a páskha-szombat, 19-én a heti és 21-én hétfőn a befejező-szombat. Az egész Páskha-ünnep egy ünnepi szombat-jellegű hosszú idő volt. A Páskha-ünnep első szombatján nyugodott Jézus a sírban (Niszán, első hónap 15-én, a tele-hold idején), és az erre következő nap hajnalán ment két asszony, hogy megnézzék a sírt, ahol Jézus feküdt.

Máté 28,2-6: *„És íme, nagy földindulás lett, mert az Úrnak angyala szállt a mennyből, és odamenvén, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra. A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. Az őrizők pedig a tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak. Az angyal pedig megszólalt, és mondta az asszonyoknak: **Ti ne féljete!**, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. **Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr.**”*

Amint látjuk, hajnalban Jézus már nem volt a sírban. Az örök ott álltak a kőnél és vigyáztak a sír szájára. Jézus már megdicsőült testben támadott fel, és egy sziklakő már nem jelentett akadályt Neki.

A Jézus halálakor feltámadott embereknek sem kellett először kiásni magukat a földből. Az összes hívő ember, aki Jézus visszajövelekor feltámad, ugyanilyen földi és mennyei testben fog feltámadni: *„Hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk Őt látni, amint van”* (I.János 3, 2).

I.Kor.15,42-43: *„Éppen így a halottak feltámadása is: elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatosságban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtelenségben, feltámasztatik erőben.”* A feltámadottak sem lesznek tovább a földi szükségletekhez kötve; szabad lesz enni, de nem lesz tisztátalanság (nem kell WC-re menni); nem kell félni, hogy valaki megveri őket, vagy megöli; szárnyak nélkül repülni tudnak, mint a villám. Pál írja, hogy *Jézus elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez* (Filippi. 3,21).

Amint olvastuk, Jézus a Páskha-szombat utáni hajnalban már nem volt a sírban, és előre meg is jelentette, hogy *harmadnapon fog feltámadni* (Máté 16,21). *„Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, és halálra kárhoztatják Őt, és a pogányok kezébe adják Őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék, de harmadnap feltámad.”* (Máté 20,18-19.) Itt ki kell hangsúlyozni, hogy **harmad-napon** fog feltámadni, tehát nem három teljes napról van szó, hanem minden megkezdett nap is egy-egy napnak számítódik.

Jézus szereti a szisztémát: **33 és fél évig** élt emberi testben, és valószínű **33 és fél órát** volt teste a halál állapotában. Az meg van írva, hogy **3 órát** volt halott a Páskha-szombat előtt, a Páskha-szombat után pedig **6 és fél órát** lehetett még a sírban. Ha éjfél után már feltámadt, akkor megvolt a 3. nap, még a mi naptárunk szerint is, ahol éjféltkor kezdődik az új nap. Egy kivétellel, mindenütt *harmadnapot* ír a Biblia: pl. Máté 16, 21; Lukács 13, 31-32; 24, 46. stb. Az egész kálvária történetnek a leírásából nem lehet három teljes napot kiolvasni. A feltámadás napján, késő délután Jézus az Emmausba menő tanítványokhoz csatlakozott, de úgy intézte, hogy ne ismerjék fel Őt; azok elmondták Neki, hogy Jézussal mik történtek, és ezt tették hozzá: *„De mindezek mellett ma van **harmad napja**, hogy ezek lettek”* (Lukács 24, 21). Egyetlen helyen, Máté 12, 40 ben találjuk csak írva a 3 nap és 3 éjjelt: *„Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a hal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.”* Az akkori szójárásban ez olyan lehetett, mint ma egy **közmondás**, ami nem szó szerint értendő. Három teljes nap az pontosan 3 x 24 = 72 óra lett volna, és azt a történet összes többi szövege kizárja.

A Jézusra szóló jövendölések is azt bizonyítják, hogy nem kellett 3 teljes napot a sírban lennie. Az van megjövendölve Róla ugyanis, hogy a teste nem kezd rothadásba: **„Mert nem hagyod lelkemet. [testemet] a sírban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.”** (Zsoltár 16, 10; Apost. csel. 2, 27.) Egy másik jövendölés Hóseás 6, 2: **„Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az Ő színe előtt.”** Jézusnak a feltámadásába minden hívő bele van foglalva, mert hogyha Jézus nem támadott volna fel, akkor mi sem támadnánk soha fel (lásd I.Kor. 15. 17-20).

Egyébként a feltámadás napjának megünneplését Jézus nem rendelte el, mint ahogy az Ő születésnapjának megünneplését sem parancsolta. Emiatt van, hogy születési dátumát homály burkolja. Istennek nem tetszik, ha azokhoz, amiket Ő parancsolt, valamit hozzátesznek, vagy elvesznek, és úgy tanítják és vallási gyakorlatként bevezetik. Sőt büntetéssel fenyegeti Jézus mindazokat, akik hozzátesznek, vagy elvesznek a prófétálás könyvében megírottakhoz (Jel. 22,18-19; Példabeszédek 30, 6; V.Mózes 4, 2). **„Semmit se tegyetek az ígérez, amelyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, amelyet én parancsolok néktek.”** (V.Mózes 12, 32.)

Izráel népének Isten, Mózesen keresztül, az év folyamára 7 ünnepet rendelt el, amelynek keretén belül 7 szombat volt. Ezek a szombatok, ugyanúgy, mint az Új-Hold ünnepe szombatjai, vagy pl. a születésnapok ünnepe vagy szilveszter... a hétnek különböző napjaira esnek, úgy ezek az ünnepi-szombatok is a hétnek más-más napjára estek; miközben némelyik néha a heti szombattal egybeesett. Ezeket a szombatokat ugyanúgy, mint a heti szombatokat, munkaszünettel meg kellett (ma is meg lehet) szentelni. Csak két nap van a Bibliában névszerint megnevezve, a többi napokat csak számokkal jelölték. Meg van nevezve a **hetedik nap: Shabbat (Szombat)**, a nyugalom-nap, és az előtte levő nap, ami vagy hatodik napnak, vagy **előkészületi napnak van nevezve** – egy internacionális szóval: preparáció. Azon a napon készültek elő a szombati nyugalomra meg az ünnep-szombatokra. Valószínű kitakarítottak, megmosdottak, rendbe tették magukat, a környezetüket és az állatokat, hogy amennyire lehetséges, csak a legszükségesebb és elkerülhetetlen dolgot kelljen magukkal, gyermekeikkel és az állataikkal elvégezni a szombati napon. A hatodik napot, vagy előkészületi napot mi pénteknek nevezzük.

■ Nos, időszámításunk után 31-ben a **Páskha-ünnep szombatja, amikor Jézus a sírban nyugodott, nem a heti szombatnapra esett, hanem keddre. Hétfőn feszítették fel, egész kedden a sírban nyugodott, és szerdán támadt fel, a hét felén.** Ez teljesen megegyezik a Dánielnél írt prófétikus jövendöléssel, hogy **a hét felén véget vet a véres-áldozatnak és az étel-áldozatnak**, hiszen feltámadásával vált bizonyossá, hogy él, és hogy áldozata elégséges volt a megváltásunkhoz.

Még aznap felment a mennybe, ahol Őt mint a dicsőség királyát fogadták. Áldozatával Jézus **a hét felén véget vetett a véres-áldozatnak és az étel-áldozatnak** (Dániel 9,27).

A Páskha-szombat után való kora reggel megjelent Jézus **Mária Magdalénának, és ezt mondta: Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz... Este, ahogy a tanítványok együtt vacsoráztak, Jézus közöttük is megjelent. Félték, hogy valami szellemet látnak, de akkor Jézus megmutatta nekik kezeit és oldalát, és mondta:**

Tapogassatok meg, hogy én magam vagyok, a léleknek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van. És ők adtak neki sült halat és lépesmézet, amiket elvett és előttük evett. Este már megérinthették Őt, amiből kitűnik, hogy a nap folyamán a mennyben is volt. A Zsoltárokból olvasható: **„Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket és emelkedjétek fel ti örökkévaló ajtók; had menjen be a Dicsőség Királya! Kicsoda ez a Dicsőség Királya? Az erős és hatalmas Úr, az erős hadakozó Úr, a Seregek-Ura, Ő a Dicsőség Királya.”** (Zsoltár 24, 7-10.) **„Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a Dicsőség Urát.”** (I.Korinthus. 2, 8.)

Milyen dolgok történtek Jézus halála előtti utolsó hat napon, és milyen napok voltak azok?

Már az előtte való év Sátoros ünnepe óta Jézusra nagyon ólálkodtak a farizeusok, hogy megöljék (János 7. rész). Ezért Jézus jó messzire elment onnan, és csak ritkán és rövid időre ment vissza. Jeruzsálemtől 3 km-re, Bethániában volt egy család, akiket Jézus kedvelt, és többször szállt meg náluk. Három testvér volt ott, Mária, Márta és Lázár. Többet lehetne mondani róluk, de most a lényeg az, hogy Lázár beteg lett, Jézus pedig legalább egy-két napi járó-földre lehetett onnan.

Valaki megjelentette Neki, hogy **„Lázár, akit szeretsz, beteg”**. De Jézus várt még két napot, és csak azután indult útnak. A tanítványok mondták Neki: **Most akartak Téged megkövezni a Júdea-beliak, és újra odamégy? Igen, Lázár meghalt, de elmegyek hozzá, hogy felköltsem őt. Akkor ezt mondta Tamás a tanítvány-társainak: Menjünk mi is el, és haljunk meg mi is Vele.** Amik azután történtek, mint egy kirakós-képet, a következőképpen lehet összeilleszteni:

31-es évben. Március 22. csütörtök.

Ekkor érkezhetett Jézus Bethánia közelébe, kora délután. Márta jött Jézus elébe, és sokan mások vele; és Márta mondta: *Mester, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.* Jézus próbálta őt vigasztalni, és mondta: *Én vagyok a Feltámadás és az Élet! Aki hisz énbenem, ha meghal is, él. És aki csak él és hisz énbenem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt, Márta? Aztán Mária is odajött, és a többiekkel együtt sírt. Jézus kérdezte: Hova helyeztéték őt? Jézus is könnyekre fakadt. Egy üregben volt Lázár, ami egy nagy kővel volt elzárva. Vegyétek el a követ! – mondta Jézus. És aztán kiáltotta: Lázár, jöjj ki!*

Lázár kijött, meg volt kötözve, feje letakarva – az akkori szokás szerint. *Oldozzátok el őt és hagyjátok menni! – mondta Jézus. Sokan hittek akkor Jézusban, amikor látták, amit cselekedett. De némelyek elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélétek, amiket láttak. Egybegyűjtötték a papi fejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és megtanácskozták, hogy meg kell ölni Jézust, sőt még Lázárt is, akit feltámasztott. Ha így hagyjuk Őt, akkor mindenki fog Őbenne hinni – és mi lesz velünk?* Még aznap este meg is tanácskozhatták, hogy megölik. Gyorsan akartak cselekedni, még az ünnep előtt, hogy a nagy tömeg, akik ilyenkor feljöttek Jeruzsálembe, nehogy hinni kezdjen Jézusban.

János 11-ik fejezetében van ez az esemény részlete-sbben leírva, és máshol is van róla szó.

Ahogy Lázár feltámadt, az egy óriási esemény volt, és mindnyájan meg lettek hívva vacsorára a poklos Simon házához. Hosszú út volt a hátuk mögött, és talán lemosdottak, és kissé megpihentek, Lázár is meg ők is, és aztán elmentek vacsorázni. Vacsora közben odajött egy asszony, a neve Mária (valószínű, ez a Lázár testvére, Mária volt), és egy drága és jóillatú illó-olajat Jézus fejére öntött. Az lecsuroghatott egészen a lábáig, mert a lábait Mária a hajával megtörölgette (**János 12, 3; Máté 26, 7**). Az illat betöltötte az egész helységet. Júdás pedig haragos lett, és ilyesmit mondott: *Miért kell ilyen pocskéklást végezni? Ezt a kenetet drága pénzért eladhattuk volna, és azt szétozhattuk volna a szegényeknek. Na, de ezt nem azért mondta, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem nála volt az erszény, amiből ő el-elcsent. Jézus így szólt: hagyjátok nyugton őt!*

Az én **temetésemre** tartogatta ezt, hogy **megkenjen**. Ahol csak az evangéliumot hirdetik, ezt is hirdetni fogják az ő emlékezetére. Így hát **ezennel hirdetjük mi is azt, tiszteletből és engedelmeskedve**. Ekkor Júdás el is ment; a főtanács éppen azon tárgyalt, hogy Jézust és Lázárt is megölik. Júdás felajánlotta, hogy kezükbe adja Őt zendülés nélkül. 30 ezüst pénzt ígértek ezért neki. Nos, mi történt a következő nap?

Március 23. péntek.

Jézusnak Jeruzsálembe bevonulása királyként: ez a nap most – helytelenül – virágvasárnapként ismeretes.

A hír, a négy napos halott Lázár feltámasztásáról futótűzként terjedt. Másnap özönlöttek az emberek, hogy Jézust és Lázárt lássák.

Jézus körül tehát volt egy nagy kísérő sereg, így a papi fejedelmek nem tudták Őt nyilvánosan egyszerűen elfogni. Jézus gondoskodott egy számár-csikóról, amin még senki sem ült – mint ahogy ez is meg volt jövendölve (Zakariás 9, 9) –, és Jeruzsálem felé indult, mint a zsidók királya. Az emberek sokasága, akik a Páskha-ünnepre jöttek fel, hallották, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, pálmaágakat szedtek és kimentek elébe, felső ruháikat és a pálma-ágakat elébe teregették, éljenezték, ünnepelték, kiáltoztak:

Hozsánna: Áldott, Aki jön az Úrnak nevében, az Izraelnek ama Királya! (János 12, 13.)

Máté 21, 9-17: *Az előtte és utána menő sokaság pedig kiáltott, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, Aki jön az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!*
¹⁰ *És amikor bement Jeruzsálembe, felháborodott az egész város, mondván: Kicsoda ez?* ¹¹ *A sokaság pedig mondta: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.*
¹² *És bement Jézus az Isten templomába, és kiützte mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatta.* ¹³ *És mondta nekik: Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.*

János 2,17: *Megemlékeztek pedig az Ő tanítványai, hogy meg van írva: A Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.* (Jövendölés: [Zsoltár 69, 10](#).)

Máté 21,14: *És Hozzá mentek vakok és sánták a templomban, és meggyógyította őket.* ¹⁵ *A főpapok és írástudók pedig, látva a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, és ezt mondták: Hozsánna a Dávid fiának!, haragra gerjedtek,* ¹⁶ *És mondták Neki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig mondta nekik: Hallom. Sohasem olvastátok?: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget!*

► [Jövendölés - Zsoltár 8.3: A csecsemők és csecszopók szájával erősítetted meg hatalmadat a Te ellenségeid miatt, hogy a gyűlölködőt és bosszúállót elnémítsd.](#) ◀

Máté 21,17: És otthagyván őket, kiment a városból Bethániába, és ott maradt éjjel.

Az esemény nem vasárnap volt, hanem pénteken, hiszen az van írva, hogy **másnap** ment megint a templomba, és ott hosszan tanított. Ez a **másnap**, tehát a következő nap, a heti szombat volt, és szombaton pláne hogy nem volt szabad nekik elfogni Jézust, és mert akkor is körbe volt véve ember-tömegekkel, akiknek nagy tanításokat adott egészen késő estig (Máté 21, 18-tól a 25-ik rész végéig mind szombat estig történtek meg).

Némelyek azt gondolják, hogy Jézus egészen pontosan kitanulmányozta a Biblia próféciáit, és úgy tett mindent, hogy Őbenne teljesebben be. Csakhogy sokmindent mások, sőt az ellenségei teljesítettek be.

Azonkívül a Názáreti Jézus nem járt iskolába, ács-mesterként dolgozott, amíg 30 évesen tanítóként fellépett. Rá is olvasták: Mímódon tudja ez az Írásokat, ha nem tanulta?! (János 7,15.) Hogyha nem járt papi iskolába – és ha Bibliája sem volt úgy, mint ahogy nekünk ma van –, akkor honnan tudta volna meg a jövendöléseket, hogy miket kellene teljesítenie? Különbén éppen a papok és az írástudók, a nép tanítói voltak azok, akik nem találtak rá a Bibliában azokra a jövendölésekre, amik által Jézust azonosítani tudták volna a várt Messiással. Jézus tehát hiába járt volna papi iskolába, ott a doktoroktól, az Írások tudósaitól soha nem tudta volna meg, hogy mit kellett volna Neki beteljesítenie. Hogyha felismerték volna, akkor értelemszerű, hogy hinniük kellett volna Jézusban. A papság tehát nem ismerte fel a Messiást, sőt azért gyűlölték, mert az ő Messziás-elképzelésüknek Jézus magatartása nem felelt meg.

Március 24. szombat.

Ez volt az utolsó heti-szombat, amit velük eltöltött Jézus. Egy nagy tanítást adott a templom tornácán, ami Máté 21,18-tól a 25-ik rész végéig olvasható.

Máté 21, 23-27: És amikor bement a templomba, hozzámentek a főpapok és a nép vénei, amint tanított, és mondták: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket?

És ki adta Neked ezt a hatalmat? Jézus pedig felelt, és mondta nekik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, amire, ha megfeleltek nékem, én is megmondom néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

A János keresztsége honnan volt? Mennyből, vagy emberektől? Azok pedig tanakodtak magukban, és mondták: Ha azt mondjuk: Mennyből; – azt mondja majd nekünk: Miért nem hittetek hát neki? Ha pedig azt mondjuk: Emberektől; – félünk a sokaságtól, mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. És feleltek Jézusnak, és mondták: Nem tudjuk! Mondta nekik Ő is: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. Máté 23-ban olvashatjuk, hogy erélyesen megdorgálta a nép tanítóit, és azzal méginkább magára haragította őket. Ez most már nagyon aktuális volt, hiszen **két nap múlva**, a jövendölés beteljesedéseképpen, úgyis meg kellett halnia. **Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok** – mondta –, és egymás után sorolta bűneiket. Aztán szomorkodott a dacos jeruzsálemi hívők felett:

„Jeruzsálem, Jeruzsálem!, aki megöled a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, amiképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnyai alá; és te nem akartad. Íme, pusztán hagyatik néktek a ti házatok”, a templomotok (Máté 23, 37-38).

Nagyon merész jövendölés volt ez, de ez is beteljesedett. A templomból kijövet a tanítványok mutogatták Jézusnak a templom gigantikus épületeit, hatalmas köveit. Az már csak a világ végén lehetséges, hogy ezeket a hatalmas köveket lerontsák! – gondolták. Jézus azonban megerősítette azt, amit mondott: *Nem látjátok-e mindezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, amely le nem romboltatik.* Aztán felment velük az Olajfák-hegyére. Ott aztán megkérdezték Tőle a tanítványai: *Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek?; és micsoda jele lesz a Te eljövetelednek, és a világ végének?* Máté 24 és 25-ik részében olvasható, amiket Jézus nekik válaszolt.

Különbén Jézus nemcsak azt jövendölte meg, hogy az ő házuk lerombolják és pusztává lesz, és sohasem lesz felépítve (ami tulajdonképpen előbb az Isten temploma volt), hanem azt is, hogy az a nemzetség, vagyis az Izráel népe, a zsidó nép mindvégig megmarad, sohasem fog eltűnni, annak ellenére, hogy az idők folyamán sok üldözést kellett elszenvedniük. Jézus visszajön és minden jövendölést befejez, és az a nemzetség mindörökre megmarad. Lukács 21, 32: **„Bizony mondom néktek, hogy e nemzetség el nem múlik, mígnem mindezek meglesznek”** – a jelek ugyanis, amiket felsorolt és amiket Máté, Márk és Lukács evangéliumaiban is olvashatunk.

Nagyon elgondolkoztató, és egyben megnyugtató az a tény, hogy a Jeruzsálemi templom lerombolása óta (amely Titusz hadvezér – később császár – által 70-ben volt) a zsidók sohasem tudták még egyszer felépíteni a templomot és elkezdni újra az állat-áldozatokat.

Jézus, mint a legnagyobb Próféta, Ő egyedül az, Aki megjelenheti a jövőt, és Ő mind a mai napig gondoskodott arról, hogy jövődölései igazak maradjanak.

Ez a tény is világosan bizonyítja, hogy Jézus volt az igazi Messiás, és nem jön másik Őutána. Különben Jézus saját maga világosan kijelentette, hogy ő a Messiás, pl. a Samáriai asszonnak: *Mondta neki az asszony: Tudom, hogy Messiás jön (aki Krisztusnak mondatik); mikor Az eljön, megjelent nekünk mindent. Mondta neki Jézus: Én vagyok az, aki veled beszélek.*

(János 4, 25-26.)

Március 25. Vasárnap.

Ezen a napon elküldte Jézus Pétert és Jánost egy megadott helyre, hogy ott készítsék el a páskhabarányt. *Kívánva kívántam a páskha-barányt (húsvéti bárányt) megenni veletek, mielőtt én szenvednék – mondta (Lukács 22,15).* Délután volt az utolsó vacsora a tanítványaival, de közben még óriási tanításokat kaptak Tőle. Mindenki elolvashatja János 13.-17. részében. Ebből az utolsó Páskha-barány vacsorából, ahol kovásztalan kenyérrrel, keserű füvekkel báránysültet ettek, ebből a vacsorából van a keresztény vallásoknak a legfontosabbnak tartott egyházi ceremóniája levezetve, az úrvacsora ugyanis. Erről itt csak annyit lehet szólni, szomorúan, hogy ott egyedül Júdás kapta Jézustól a falatot, ahogy most az úrvacsorázók kapják. A keresztény egyházak mindegyike Jézusnak ebből az utolsó vacsorájából fő-dogmát és ceremóniát csinált, valamilyen formában és sok hozzátett emberi rendlettel – ami nagyon zavaros. Itt ezt a témát azonban nem lehet kitárgyalni, hanem majd később.

Vacsora után kimentek a Gecsemáné-kertjébe. Ott gyötrődött lelkében Jézus; eljött az óra, amiért e Földre jött, mindjárt el fog kezdődni a szenvedése; a tanítványai mind elaludtak. Aztán az áruló Júdás vezetésével megérkeztek a gyűlölői, hogy elfogják Őt. Kik voltak ezek? „Mondta pedig Jézus azoknak, akik Őhöz mentek, a főpapoknak, a templom tisztjének és a véneknek: Mint valami latorra úgy jöttetek szabjakkal és fustélyokkal? [furdósbotokkal]. Ez a ti órátok és a sötétségnek hatalma! Megfogván azért Őt, elvezették és elvitték a főpap házába. És azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták és verték Őt. És szemeit betakarván, arcul csapdosták Őt, és kérdezték Őt: Prófétáld meg, ki az, aki Téged vert?

És sok egyéb dolgot mondtak Neki, szidalmazván Őt. És amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók, és elvitték Őt a gyülekezetükbe, és mondták: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk... Te vagy tehát az Isten Fia? Ő pedig mondta nekik: Amint mondjátok: én vagyok.

És fölkelt az ő egész sokaságuk, és Pilátushoz vitték Őt.” (Lukács 22, 52-54. 63-67. 70; 23, 1.)

Március 26. hétfő.

Aztán elvitték Jézust a galileai helytartóhoz, Heródeshez, ahol szintén megcsúfolták; Heródes meg visszaküldte Pilátushoz, aki szerette volna Jézust szabadon bocsátani.

János 18, 37-40: Mondta Neki Pilátus: Király vagy hát Te csakugyan? Felelt Jézus: Amint mondd, én király vagyok. Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyoságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra... Újra kiment a zsidókhoz, és mondta nekik: Én nem találok Benne semmi bűnt!

Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak nektek egyet a húsvét-ünnepen. **Akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók Királyát?** Kiáltottak mindnyájan: Nem ezt, hanem Barabbást! – aki tolvaj volt. Barabbás egy volt azok közül, akik egy lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el (Márk 15, 7. 27).

Talán éppen azért, hogy életét megmentse, Pilátus megkorbácsoltatta Jézust, gondolva, hogy akkor majd megszánják Őt. Kezeit megmosta annak a bizonyítására, hogy ő ennek az igaz embernek véréből ártatlan. A fellázított nép kiabálta: *Az Ő vére szálljon mireánk és a mi fiainkra!* Így hát Pilátus a nagy nyomásra Barabbást engedte el, és Jézust mégis a kezükbe adta, hogy felfeszítsék.

János 19,1-22: Akkor azért elfogta Pilátus Jézust, és megostoroztatta. ² És a vitézek tövisből koronát fontak, és a fejére tették, és bíbor köntöst adtak Reá, ³ És mondták: Üdvöz légy, zsidók királya! És arcul csapdosták Őt. ⁴ Majd ismét kiment Pilátus, és mondta nekik: **Kihozom Őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. ⁵ Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És mondta nekik Pilátus: **Ímhol az ember!****

Szinte ezt akarta mondani Pilátus ezzel: Szánjátok meg már Őt, a ti királyotokat!

⁶ Mikor azért látták Őt a **papi fejedelmek** és a szolgák, **kiáltoztak**, és mondták: **Feszítsd meg, feszítsd meg!** Mondta nekik Pilátus: **Vigyétek el Őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt Őbenne.** ⁷ Feleltek a zsidók:

Nekünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy **Isten Fiává tette magát.**

⁸ Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült;

⁹ És ismét bement a törvényházba, és szólt Jézusnak: **Honnét való vagy Te? De Jézus nem felelt neki.** ¹⁰ Mondta azért NEKI Pilátus: Nekem nem

szólsz? Nem tudod, hogy hatalmam

van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak? ¹¹ Felelte Jézus: **Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked; nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezedbe adott engem.** ¹² Ettől fogva igyekezett Pilátus Őt szabadon bocsátani. De a zsidók kiáltoztak, mondván: **Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királlyá teszi, ellene mond a császárnak!** ¹³ Pilátus azért, amikor hallotta e beszédet, kihozta Jézust, és beült a törvénytevő székbe.

Akarjátok, hogy elbocsássam nektek a zsidók Királyát? Kiáltottak: Nem őt, hanem Barabbást! – aki tolvaj volt és gyilkos.

¹⁴ **A húsvét péntekje volt; [nem a heti szombat péntekje volt, hanem a Páskha-szombat péntekje, vagyis annak előkészületi napja volt].** És mondta a zsidóknak: **Ímhol a ti királyotok!**

¹⁵ Azok pedig kiáltoztak: **Vidd el, vidd el! Feszítsd meg Őt!** Mondta nekik Pilátus: **A ti királyotokat feszítsem meg? Feleltek a papi fejedelmek: Nem királyunk van, hanem császárunk!**

¹⁶ Akkor azért nekik adta Őt, hogy megfeszíttessék. Átvették azért Jézust, és elvitték. ¹⁷ És emelve az Ő keresztfáját, ment az úgynevezett Koponya helyére, amelyet héberül Golgothának hívnak, ¹⁸ ahol megfeszítették Őt, és Ővele más kettőt, egyfelől és másfelől, középen pedig Jézust. ¹⁹ Pilátus pedig címet is írt, és feltette a keresztfára. Ez volt pedig az írás: **A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.** ²⁰ Héberül, görögül és latinul volt az írva. ²¹ Mondták Pilátusnak **a zsidók papi fejedelmei:** **Ne írd: A zsidók királyja; hanem hogy Ő mondta: A zsidók királyja vagyok.** ²² Felelt Pilátus: **Amit megírtam, megírtam.**

Ez a nagy esemény akkor a **zsidók péntekje volt, az előkészületi napjuk volt a nagy Páskha-ünnep szombatjára – hétfői napra esett.** A mi időnk szerint déli 12 óra körül már kimentek a városon kívül a Koponya helyére, amit Héberül Golgothának hívnak, ahol Jézust keresztre szegezték. Közben mindig gúnyolták Őt, és úgy a főpapok, mint a csöcselék, biztatták, hogy szálljon le a keresztről, ha tud. Ez lett volna az ördög terve, hogy ne csinálja végig érettünk a bűnhődést.

Félelmetes természeti tünemény történt: délben 12 órától sötétség borult a földre, amíg Jézus kínhalált szenvedett. A Nap nem bírta tovább ragyogtatni fényét, elbújt, a természet gyászba borult, hogy ne lássa Teremtőjének rettenetes halálküzdelmét. Ember-teremtményei megölték Teremtőjüket, Aki őmiattuk, őhelyettük, az ő megmentésük érdekében vállalta a kereszthalált.

Aztán délután 3 órakor meghalt.

6-9 óráig tartott a sötétség – így van megadva; ez a mostani időnk szerint: déli 12-től délután 3-ig. Naplementig pedig Jézust, minden ceremónia nélkül, kriptába tették: Pilátustól el kellett kérni a testet, le kellett venni a keresztről, megmosni, fűszerekkel fehér lepedőbe begöngyölni, a sírba betenni, kővel lezárni, lepecsételni és öröket odaállítani. Egy pár nappal előtte mondta éppen Jézus: **Avagy nem 12 órája van a napnak?** (János 11,9).

Akkor, márciusban éppen nap-éj egyenlőség volt: 12 óra-hosszat éjszaka volt, és 12 óra-hosszat nappal; 6 óra körül kelt a Nap, és este 6 körül volt napnyugta – ez összesen 12 óra-hossza.

Az éjszakai 12 óra elteltével, reggel 6-kor újra elkezdtek számolni a nappali órákat. 6-tól 7-ig, az első óra. 6-tól 12-ig ez 6 óra-hossza. Reggel 6-tól este 6-ig pedig az 12 teljes óra-hossza (János 19, 38; Máté 27, 64-66).

Közeledett a nagy Páskha-szombat kezdete. Ha valaki halálos bűnt követett el és felakasztották a fára (elrettentő példaként mindenki láthatta!), éjjelre azonban a holtestet nem volt szabad otthagyni a fán – ez volt az Isten parancsa (lásd V.Mózes 21, 22-23). A zsidók kérték Pilátust, hogy törjék el az akasztottak lábszárait, hogy el ne szaladhassanak, és vegyék le őket a fáról. Ő meg is engedte.

A két latornak eltörték a lábait, de ahogy Jézushoz értek és látták, hogy Ő már halott volt, így Neki nem törték meg a lábszárait, hanem *egy a vitézek közül **dárdáját az oldalába szúrta*** –mert biztos, ami biztos! Így hát Jézuson még halála után is beteljesedett a Páskha rendtartása szerinti parancs, hogy **csontjait meg ne törjék** (II.Mózes 12, 46; János 19, 31-37). Az eljövendő Isten-Bárányát, Jézust, a Messiást jelképezte ugyanis 1521 éven keresztül a leolendő páskhabárány. Pál apostol ki is mondta: ***A mi Páskha-Bárányunk (húsvéti bárányunk), a Krisztus, megáldoztatott érettünk*** (I.Korinthus. 5, 7).

János 19, 38-41: Ezek után pedig kérte Pilátust az Arimathiai József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedte Pilátus. Elment azért, és levette a Jézus testét. ³⁹ Eljött pedig Nikodémus is (aki éjszaka ment először Jézushoz), hozott mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot. ⁴⁰ Levették azért a Jézus testét, és begöngyölték azt lepedőkbe az illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni. ⁴¹ Azon a helyen pedig, ahol megfeszítettet, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senki sem helyeztetett.

Máté 27, 60. 66: És elhelyezte azt a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott, és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elment. A főpapok pedig és a farizeusok elmentek, és a sírt őrizet alá helyezték és lepecsételtették a követ az őrséggel.

Ezalatt az éjszaka alatt kellett megenni Izráel népének a megsütött páskha-bárányt kovásztalan kenyérral. Az **Úr tiszteletére** rendelt éjszaka volt az, amelyen kihozta őket Egyiptom földéről (II.Mózes 12,42). A 10-ik csapásként Egyiptomban minden elsőszülött fiúnak, még az állatok első-szülötteinek is, meg kellett halniuk.

Csak azok maradtak életben, akik a leölt páskhabárány véréből megkenték az ajtójuk szemöldökfáit és a két ajtófélfát. **A vér a Messiás Jézus vérének jelképezte, a kapufák pedig a keresztfát.**

Megtartsátok ezt a rendtartást mindörökre! – szölt az Isten parancsa. A pogány eredetű húsvétot nem kell megtartani – a termékenység istennőjének szimbólumaival, mint a tojás és a nyulak. A Páskha-ünnep-szombatjaira azonban ügyelni örök tiszteletadás (II.Mózes 12).

Pl. annyit meg lehet tenni, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepe 7-8 napja alatt a kovászos kenyér evését elhagyni – ez mindig újra emlékezni segít minket **azon a 7-8 napon, Nisán-hó 14-21-ig**, Jézus szorongásaira és értünk való szenvedésére. **„Keresztséggel kell nékem megkereszteltnem: és mily igen szorogattatom, amíg az elvégeztetik.”** (Lukács 12, 50.) Jézus megtartotta azt, és kovásztalant evett a tanítványaival, még az utolsó vacsoráján is.

Március 27. kedd.

Ezen a napon volt a nagy ünnep, a Páskha-szombat és a Kovásztalan kenyerek szombatja. Ezen a napon nyugodott Jézus egész nap a sírban. Az asszonyok is, akik még szombat előtt az illatos keneteket és füveket elkészítették, hogy majd megkenjék a testét (Márk 16, 1), a Páskha-ünnep szent szombatján még ezt a kedves munkát sem végezték el, nehogy Isten parancsolatát áthágják. Vajon Krisztus követői ma mennyire igyekeznek, hogy az Istennek, Jézusnak parancsolatait meg ne szegjék?

Lukács 23, 55-57: Az Őt követő asszonyok is pedig, akik Vele Galileából jöttek, megnézték a sírt, és hogy miképpen helyeztetett el az Ő teste. Visszatérve pedig készítettek fűszerszámokat és keneteket. **És szombaton nyugodtak a parancsolat szerint.**

Ma ezt az ünnepet próbálják a keresztények leutánozni, amikor a húsvét ünnepét tartják. Azonban mindig a hét végén tartják, és nem úgy, mint ahogy a Páskha-ünnep idejét Isten elrendelte (Abib, vagy Nisán hónap, I. hónap 14. és 15.-e), ami évről-évre más-más napokra esik. Mindenesetre különös az a megvető közömbösség, amit a legszentebb szombattal szemben tanúsítanak. Ha megnézzük a különböző naptárakat, a húsvét péntekje és vasárnapja gyakran pirossal, vagy színessel van kijelölve, de éppen **annak a szombattal napja, amely nagy nap volt** (János 19, 31), amikor – szerintük – Jézus a sírban nyugodott, az a hétköznappal azonos színnel van jelölve. **Épp ezt a nagy szombatot csaknem minden egyház megveti, és nem tartja nyugalom-napnak.**

Azt a napot is lenézik, és a legtöbb egyház ignorálja, amit a Teremtőnk megszentelt, megáldott, amin megnyugodott, és amit Ő az **Úr szent és dicsőséges napjának mond** (Ésaiás 58, 13), amit a Tízparancsolatban is extra kihangsúlyozott, mint a teremtés emlék-ünnepét, **amire Ő azt parancsolta, hogy megemlékezzél róla,**

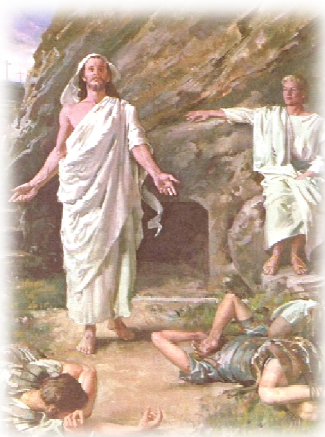
azzal úgy bánnak, mintha az a szent nap poklos lenne, és semmi közük hozzá nem volna. Jézus, valószínű, csak sírni tud ma is a nagy hívő emberek felett, mint kétezer éve Jeruzsálem nagy hívői felett sírt, akik megvetették azokat a tanítókat, akiket Isten újra és újra hozzájuk küldött, és nem ismerték fel meglátogatásuknak az idejét (Máté 23,37; Lukács 19,41-44).

Nemcsak a húsvét szombatját, hanem – Istennel dacolva – minden hétnak a szombatját munkanapnak teszik, ellenben a vasárnapokat pirossal jegyzik ki a naptárak. A vasárnapot ünneplik, amit Isten nem rendelt el, hanem amit Nagy-Konstantin római császár rendelt el munkaszüneti napnak i.u. 321-ben. Hogyan akarják az ilyen engedetlen, Istennel dacoló, Bibliában-hívő emberek az örök életet elnyerni? Ilyen viselkedéssel semmi sanszuk sincsen az Isten kegyelmére és jutalmára (Ésaiás 66, 22-23). A saját születésnapjukat egészen pontosan tartják az emberek, de a teremtés születésnapját, amit Isten, a mi mennyei Atyánk rendelt el, arra rá sem hederítenek.

Mit szólna a gazdag tudós, nagy tiszteletben álló apa, aki mindaddig minden jóval ellátta gyermekeit, unokáit, ha 90-ik születés-napjára meghívna a családját ebédre, de azok csak másnap mennének el?; és mentségül ezt mondanák: mi tegnap a gyerekeinkkel focizni voltunk; nem gondoltuk, hogy a meghívást olyan komolyan gondoltad. Micsoda tiszteletlenség volna ez!

Jézus, az örökkévalóság Atyja, ezt mondja nekünk: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok és ő énvelem.” (Jelenések 3,20.) Az örökélet diadalmaskodhat az emberek számára, de annak feltételei vannak. Jézus nem ajándékoz örökéletet azoknak, akik az Ő áldozatát, jóindulatát kihasználva, kegyelmére apellálnak, de parancsolataira fittyet hánynak. Az Isten büntetése mindig engedetlenség miatt sújtott.

Nos, a Páskha-bárány szombatján Jézus meghalva nyugodott az Arimáthiai József sziklába vágott sírjában, és az a szombat 31-ben keddi napra esett, a mi naptárunk szerint március 27.-re.

A Páskha-szombat, vagy a Kovásztalan kenyerek ünnepének első napja, az év első hónapjában, Niszán hónap 15-én van, mindig a telehold idején. Ez minden évben más-más napra eshet, mint pl. a születésnapok.

2009-ben pl. április 9-re, csütörtökre esett; 2013-ban március 26. keddre; 2018-ban március 31-én fog a heti szombatra esni. 31-ben keddi nap volt, amikor Jézus halottként a sírban nyugodott.

Március 28. szerda (időszámításunk után 31-ben).

Jézus a halálból nem a hét első napján, nem vasárnap, hanem a hét közepén, a szerdai napon támadott fel. A jövendölés így szól:

A hét felén véget vet a véres-áldozatnak és étel-áldozatnak. Kétféle módon is beteljesedett ez a prófécia:

- 1: A valóságos hétnak a felén, a közepén, szerdán.
- 2: A 490 éves próféciai idő utolsó 7 évének a felén, a 70-ik hét felén, 31-ben (Dániel 9, 27). Ilyen pontos és ilyen nagyszerű Istennek a prófétai jövendölések beteljesedése felett való gondoskodása. „Godom van az én ígémre, hogy beteljesítsem azt!” (Jeremiás 1, 12.)

Már volt róla szó, hogy a 31-es évhez hogyan jutunk, de itt még ki lehet egészíteni és megismételni.

Dániel a babiloni fogság vége felé, i.e. 538-ban látomást kapott a jövőre vonatkozóan. Egy hosszú időre szóló próféciát látott-hallott, amely **2300 napra, vagyis 2300 évre szól** – mert a prófétikus jövendöléseknél minden nap egy évet jelent (e-ténynek a szisztémáját megtaláljuk pl. IV.Mózes 14, 34-ben).

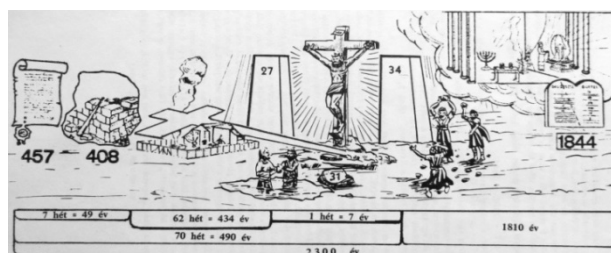
A 2300 évnek a kezdete i.e. 457-ben volt, és 1844-ben ért véget. Úgy a kezdetére, mint a befejezésére egy-egy esemény van megjelölve, amikkel valódiságát le lehet kontrollálni. Egy évvel később eljött Dánielhez Gábiel Angyal, 537-ben, hogy a mondottakat kiegészítse és megmagyarázza. Az egész eseményt írva találjuk Dániel 8, 14. és 9, 24-27-ig. **A 2300 év elejéből 490 év ki van részletezve**, és ami minket most érdekel, az a Messiás Jézussal van kapcsolatban. Így kezdi a magyarázatot: **Hetven hét szabatott a te népedre, a zsidó népre. 70 x 7 = 490 valóságos év.**

Ennek a kezdete: a Jeruzsálem város újraépítése felől való parancs kiadása. Ezt a rendeletet Artaxerxes, Perzsia királya adta ki **i.e. 457-ben**. Ezután megjelenti az angyal, hogy mikor kell fellépnie a Messiásnak: a rendelet kiadásától számítva **7 hétre és 62 hétre:**

$$7 \times 7 + 62 \times 7 = 69 \times 7, \text{ azaz } 483 \text{ év.}$$

I.e. 457-től számolva 483 év tehát a Messiás fellépéséhez vezet, időszámításunk után 27-hez. 483-tól még 7 év van 490-ig, a zsidó nép prófétikus idejének lejártáig. Ennek az **utolsó 7 évnek a felén, tehát 3 és fél év múlva a Messiás kiirtatik.** Ezek szerint 3 és fél évig tanít, azután keresztre feszítik. **Fellépése: 27 ósze:** 3 és fél év múlva: **31 tavasza, a Páskha-ünnep** (húsvét) – **akkor volt a kereszthalála és feltámadása.**

Jézus tehát a **70-ik 7-évnak a felén**, valamint a **(7-napos) hétnak a felén**, azaz szerdán kezdte el az **új-szövetséget** és törölte el a véres áldozatokat és az étel-ital áldozatokat (Jeremiás 31, 31).

Sokak vesztét okozzák Pál apostol leveleinek rosszul értelmezett kijelentései.

Onnan indultunk ki, hogy *Pál apostolnak vannak a leveleiben nehezen érthető dolgok is, amiket némelyek elcsúrnak-csavarnak a maguk vesztére* (II. Péter 3, 15-16).

Csak az okozhatja valakinek a vesztét, ha elégtelen az ismerete, meg a cselekedetei is hiányosak, és nem megfelelőek. Ezért szükséges pl. a járművezetési engedély megkapásához az ismeretszerzés, elméleti vizsga és gyakorlati vizsga. Nos, mi okozhatja egy autósnak a vesztét? Ha a forgalmi szabályokat szigorúan betartja, sőt még óvatosabban közlekedik, mint mások, autóját rendben tartja, tisztára mossa az ablakait; rendben vannak a gumik, lámpák és az üzemanyag, főképpen a fékek. Egy ilyen embernek elég nagy sansza van, hogy messzire ér. Aki azonban elhanyagolt autóba ül, a visszapillantó tükör hiányzik, a kézifék elszakadva, alig van olaj a tartályban, a hűtőből csöpög a víz, a forgalmi szabályokra meg rá sem hederít, gyakorlata sincs a járművezetésben... – ki merné azt állítani, hogy egy ilyen autós nem a vesztébe rohan? Hasonlóan van ez lelki téren is.

Pál apostolnak melyik kijelentései okozhatják valakinek a vesztét? Ha valaki még elővigyázatosabban tartja a felismert parancsolatokat, az nem okozhatja a vesztét, hanem csak az okozhatja a vesztét, ha Pál leveleiből valamit félreértett, és amiatt isteni szabályokat elmulaszt betartani, ami miatt aztán a Krisztus ítélőszéke előtt *híjával fog találatni, nem lesznek megfelelők a cselekedetei* (II. Korinthus. 5,10; Jelenések 3,2). Pál úgy, mint Jézus is, az egyházi tekintélyesek fölösleges és terhes parancsolataitól akarta óvni a hívőket, de sohasem Isten parancsolataitól.

A ceremóniális parancsokat is, amik Jézusban beteljesedtek, ezentúl ezeket is mellőzni tanította. Írja is egy helyen, hogy vigyázzanak és őrizkedjenek azoktól, akik az állat-áldozatokat továbbra is végezni akarják, *ezek az ő hasuknak szolgálnak. Ezek nem a Krisztus ügyét képviselik, hanem attól tartottak, hogyha a bűnért való áldozatok elmaradnak, akkor kevesebb lesz majd nekik az ennivalójuk.*

A legtöbb áldozati húst ugyanis, mint ahogy már tanultuk, minden tiszta ember ehette. Akkor még nem voltak hűtő-szekrények tárolásra, és a húst gyorsan el kellett fogyasztani. „*Kérlek pedig titeket atyámfiain, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, amelyet tanultatok, és azoktól hajoljatok el. Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel, meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanok szívét.*” (Róm. 16, 17-18.)

Ha Pál leveleiben már kétezer évvel ezelőtt is voltak nehezen érthető dolgok, akkor mennyivel inkább most. Nekünk manapság Pál leveleivel méginkább gondosan, figyelmesen, széleskörű áttekintéssel kell bánni, hogy megértsük, mert nehéz magunkat belehelyezni az ő akkori helyzetébe. Olyan megoldásra váró helybeli problémákkal, tradíciókkal és kultúrával állt szemben, amiket a mi időnkben nehezen ismerhetünk fel. Azonkívül Pál erősen filozofikus gondolkodású volt. Nos, ahol a megértés terén nehézségekbe ütközünk, igyekezzünk a Biblia össztanítása szerint megtalálni a helyes értelmezést. Nagyon sokan elcsúsznak Pál írásain, és Isten-elleni lázadókká lesznek. Ahol bizonytalanok vagyunk, ott inkább jobban tartsuk be a szabályokat, mint hiányosan, meg sehogy sem.

Pál leveleinek helyes megértésénél az elsődleges szabály az, hogy ő az Isten parancsolatait szigorúan megtartotta, és Jézus Krisztus hú szolgája volt (I. Korinthus. 9, 21; 7,19). Mint ahogy Jézus nem jött a törvény és a próféták eltörlésére, ugyanúgy Pál sem.

Sokak vesztét okozzák Pál írásainak hamis magyarázatai – hasonlóan, mint egy vízözön. Ezek a széles úton járók. Emlékezzetek NOÉ és LÓT napjaira! – mondta Jézus. (Lukács 17, 26-30.)

Engedélyezte Pál a tisztátalan állatok megevését az új-szövetség idejében?

A keresztény vallások, a nagy államvallásoktól kezdve a legkisebb szabadegyházakig, nagyon kevés kivétellel, mindnyájan tisztátalanul étkeznek, sőt egyébként is, más vonatkozásban is tisztátalanul élnek, azonkívül hamis szombatokat, nyugalomnapokat tartanak. Hamis tanításuk igazolására még a Bibliából akarnak hozni bizonyítékokat, Pál leveleiből, amiket – már megtanultuk – *a tudatlanok, akiknek nincsen elég Biblia-ismeretük, és az állhatatlanok, akik a hit terén megingathatók, elcsúrnak-csavarnak, mint...egyéb írásokat is, a maguk vesztére.* Ha ebben az ügyben nekik volna igazuk, és ma már szabad volna tisztátalan húsokat is enni, akkor nem okozná a vesztüket; de mivelhogy – *amint látni fogjuk – nincs igazuk, ezért a vesztüket fogja okozni. A keskeny út vezet az örök-életre, csakhogy kevesen vannak, akik megtalálják azt.* Az egyházak tagjai, sajnos, maguk nem kutatnak az igazság után, túlságosan hisznek tanítóiknak.

Jézus ilyet mond mindenkinek: „Mi dolog az, hogy ti magatoktól is meg nem ítéletek, hogy mi az igaz?” (Lukács 12, 57.) **Figyelmeztetve vagyunk újra és újra a hamis tanítókra:**

„Népem! a te vezéridek hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled!” (Ésaiás 3, 13; 29, 15.)

Pál apostol a tisztátalanság ellen nem tanított, hanem azt tanította, hogy bármilyen dologban, ha valaki tisztátalan, nem fog az Isten országába kerülni.

„Akármely tisztátalanság vagy fősvénység ne is neveztessek tüközöttetek, amint szentekhez illik... Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának sem, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, aki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljjon üres beszédekkel; mert ezekért jön az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek!” (Efézus. 5, 3-7.)

Egy étkezéssel kapcsolatos nagy problémát akkor a bálványoknak áldozott húsok okozták: szabad-e azokat megenni, vagy nem? A bálványoktól és minden bálványozási rítusoktól Izráel népének szigorúan távol kellett tartania magát. Jézus mennybe-menetele után kb. 21 évvel, Pál összehívta az apostolokat, hogy megbeszéljen velük néhány ügyet, amiket a pogányok között végzett evangélizálása váltott ki. Pált és Barnabást a gyülekezet, az apostolok és a vének fogadták Jeruzsálemben.

Jézus tanítványainak – akiket *apostoloknak* is neveznek (*apostol* jelentése: *küldött*) – túl kevés kapcsolatuk volt a pogányokkal, épp ezért váratlanul érték őket a felmerülő kérdések. Így, tapasztalatok hiányában, nem is várhatunk tőlük biztos és helyesen megfontolt válaszokat, ők akkor még nem voltak képesek arra, hogy helyesen átgondolják a helyzetet. Jézus nem is várta el tőlük, hogy ők dogmákat fektessenek le. Jézus magának tartotta fenn a nagy felelősséget hordozó tanításokat, mert azokat mindig a különböző helyzetekhez kell szabni, és amiket az Úr, a Mester tud a legjobban áttekinteni:

Egy a ti Mesteretek, a Krisztus! – mondta. Az igazság Lelke elvezet majd titeket minden igazságra; – így tanította őket Jézus, amikor még testben közöttük volt (Máté 23, 8; János 16, 13).

Pál elmondta nekik, hogy milyen nagy dolgokat, jeleket és csodákat cselekedett az Isten a pogányok között általuk. „Elálltak azonban némely hívők a farizeusok szerzetéből valók közül, mondván, hogy körül kell metélni őket, és megparancsolni, hogy a Mózes törvényét megtartsák. Egybegyűltek azért az apostolok és a vének, hogy e dolog felől végezzenek.” Vetekedés közben aztán Péter ezt mondta nekik:

„Most azért, mit kísértetek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, amelyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk?” (Apcs. 15, 5-6. 10.)

Úgy néz ki, hogy ebben a kezdeti időben a zsidók közül sok ezren elfogadták Krisztust, de nem tudtak megbirkózni azzal a gondolattal, hogy saját gyermekeiket ne metéljék körül és egyéb tradíciókat elhagyjanak. Miután Jézus elment, az apostolok sok nem-eléggé meggondolt dolgot csináltak, amiket túl hosszú lenne itt megtárgyalni. Pál kérdésére ezt válaszolták a pogányok számára:

„Írjuk meg nekik, hogy tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fullvaholt állattól és a vértől” (Apcs. 15, 20). Ez elég gyenge válasz volt ugyan, de ennyi jutott eszükbe, amiket a pogányok számára nagyon fontosnak tartottak. Azt tudták, hogy a pogányok közül sokan az elhullott állatokat is megeszik, vagyis amiknek nem folyt ki a vérük, sőt közülük sokan a vért is megeszik, ami a zsidók számára irtózatos volt. A pogányoknál a paráznaság is általános volt, aztán a bálványkultusz, a sok-isten-hit, akiknek ételt-italt, de főleg állatokat áldoztak. Az apostolok tehát a bálványoknak áldozott húsok evését is megtiltották; arra azonban hamarosan rájöhettek, hogy azt nem lehetett megtartani. Pál ezt a parancsot az Úr-Jézus egyetértésével hamarosan át is értelmezte – ezzel a meggondolással: Isten csak egy van, akkor a bálványistenek csak elképzelések, azok a valóságban tehát nem léteznek (I.Korinthus 8, 4).

Pálra nagyon sokan haragudtak, hogy ő a zsidótörvény ellen és a templom ellen tanít, és egy jónéhány év múlva Jakab és a vének Jeruzsálemben nem jót ajánlottak neki:

„Látod, atyámfia, milyen sok ezren vannak zsidók, akik hívőkké lettek; és mindnyájan buzognak a törvény mellett. Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, akik a pogányok között vannak, Mózes-től való elszakadásra tanítod, azt mondd, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. Ezt műveld azért, amit neked monduk.”

Rábeszélték Pált, hogy bizonyítsa be, hogy ő igenis tartja a zsidótörvényeket – még mindig itt tartottak a gyakorlatban! Azt tanácsolták neki, hogy tegyen Nazireusi fogadást – többedmagával –, amihez a véres-áldozathozatal is hozzátartozott.

Már öten kopaszra borotválták a fejüket, ki kellett várniuk a 7 napi tisztulást, már le volt tárgyalva az áldozás napja. Szinte az utolsó percben az Úr Jézus kellett hogy radikálisan belenyúljon, hogy Pál apostol ne hogy egy ilyen nagy hibát tegyen. Az történt, hogy Pált valaki felismerte, és kiáltotta, hogy ez az ember az, aki a pogányok között a zsidótörvény ellen, a körülmetélkedés ellen tanít. Erreföl rárohantak Pálra, majdnem agyonverték, vonszolták ki a templomból, míg aztán segítségére jött egy ezredes a vitézekkel, és kiszabadította Pált, és letartóztatta (lásd Apcs. 21, 18-tól).

Az apostolok és a zsidó hívők nem tudtak olyan gyorsan szokásaikon változtatni. Ezt írta Pál a pogányokból lett hívőknek: „**Akik fölépítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga a Jézus Krisztus.**” (Efézus. 2, 20.) Ez nem jelentette azt, hogy az apostolok mindent jól csináltak, és hogy nekünk csak le kell utánozni őket. Egyáltalán nem! Mi magunk kell gondolkozzunk és fejlődjünk, és keressük az Isten országát és az Ő igazságát. **Az apostolok azért alapkövek**, mert ők évekig együtt jártak Jézussal, ők tanúskodnak arról, hogy minden úgy történt Jézussal kapcsolatosan, mint ahogy az le lett írva. Ezekkel a szavakkal hagyta őket ott Jézus: „**Vesztetek erőt, miután a Szent Lélek eljön reátok; és lesztek nékem tanúim, úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a Földnek mind végső határáig.** És mikor ezeket mondta, az ő láttukra felemeltetett, és felhő fogta el Őt szemek elől.” (Apcs. 1, 8-9.) **Térjünk vissza a bálvány-áldozati húsok kérdéséhez.**

Nos, Izráel népe az ő levágandó állatait mielőtt megette, az élő Istennek áldozta. „**Ha valaki Izráel házából ökröt, vagy bárányt, vagy kecskét öl le a táborban, vagy aki öl a táboron kívül, és nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon az Úrhoz az Úrnak hajléka előtt: vérontásként tulajdoníttassék az annak az embernek.**” (III.Mózes 17, 3-7.)

V.Mózes 12-ben hosszan van ez leírva, és hogy Isten az Izráel minden törzsének meghatározott egy helyet, hogy bizonyos áldozatokat csak oda volt szabad vinni, és ott megenni (5-7 és 17. vers). Ha messze volt az a kiválasztott hely, otthon is ehetek barmaikból, juhaikból – a kapuikban (21-27. vers). Ez azt jelentette, hogy bárki ehet – úgy, mint a vadon elejtett őzet és szarvast – ehet úgy a tiszta, mint az, akin bizonyos ideig valamely tisztátalanság volt (hogy mik azok, azt már jóval előbb megtárgyaltuk).

Ezeket az állatokat a leölés napján és a maradékot a rákövetkező napon volt szabad megenni; ami a harmadik napra megmaradt, azt el kellett égetni, az már tisztátalannak számított. Így érthetjük meg, hogy miért kellett a kapuban enni: az állatok nagyok voltak, sok húsuk volt, és azt gyorsan kellett elfogyasztani, ezért minden szegény kaphatott belőle. Valószínű nem volt olyan gyakori a húsfogyasztás, mint manapság – hűtőszekrények nem voltak az ételek tartósítására. **A bűnért és vétékért való áldozat nagy részét a papok megehették, csak a papok és a nép vétkéért hozott fiatal marhát kellett teljesen elégetni** (III.Mózes 4-7 rész). **A dicsőítő hála-áldozatnak a húsát csak aznap eheték meg, ezért sok ember kaphatott belőle:** „**Ami különben a húst illeti, mindenki eheti, aki tiszta**” (ennek a hálaáldozatnak a húsát eheték - lásd III.Mózes 7, 15-19; 19, 5-7).

Hasonlóan tettek a pogányok is: szokásaiknak megfelelően, a levágásra szánt állatokat az ő bálvány-isteneknek felajánlották, és a húsait természetesen azonnal

a bálványtemplom melletti mészárszékben vagy piacon árulták. Ez bonyodalmat okozott a megtért keresztényeknek. Mindig többen lettek a keresztények a pogány területeken, és az élelmezésükkel probléma elé kerültek. Ezt az ügyet szinte lehetetlen volt megoldani, hiszen utána kellett érdeklődni, vagy kilesni, hogy ezt vagy azt az állatot odaszentelték-e valamelyik pogány bálvány-istennek, vagy nem. Némelyek már inkább átálltak növény-evésre, csakhogy Isten parancsait nehegy megszegjék. Ezért mondta Pál: **a hitben erőtelen pedig zöldséget eszik.** Pál ezt a kérdést bölcsen megoldotta: emlékeztette őket arra, hogy csak egy Isten van, és a valóságban egyáltalán nincsenek bálvány-istenek. A bálványok csak mese-alakok, csak az emberek elképzelésében léteznek: nem látnak, nem hallanak, nem mozognak, képtelenek bármire.

A hívőknek fejlődniük kellene az ismeretekben, mert csupán felfogás kérdése az egész. Ha valaki megérti, felismeri, hogy miről van szó, hogy nem isten a bálvány, és azt a húst nyugodt lelkiismerettel megeszi, az ebben az ismeretében megerősödik. Az ilyen hívő azt a húst nem úgy fogja megenni mint bálványáldozatot, hanem teljesen közömbösen. Mondhatnánk, hogy **az ilyen ember erős hitű, vagyis meg van erősödve ebben a hitében.** Azonban voltak olyanok is, akik nem voltak olyan biztosak ebben, akiket zavart egy ilyen magyarázat. Az ilyen gyengébb hitűek bálványáldozati húsként ették meg, lelkiismeret-furdalással – és akkor az vétéknek bizonyult. Ezeket **hitben erőtelenekek** nevezte Pál – mert valahogy csak neveznie kellett őket –, de fontosnak tartotta, és figyelmeztette az erőseket, hogy tartsák tiszteletben azokat a hívőket is. Ezt olvassuk el most Pál tollából:

A hitben erőtelen zöldséget eszik. Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik.

Róm. 14, 1-4: „**A hitben erőtelent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit. Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet; a hitben erőtelen pedig zöldséget eszik. Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne kárhoztassa azt, aki eszik.** Mert az Isten befogadta őt. Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert az Úr által képes, hogy megálljon.”

Megfigyeltük, hogy milyen toleranciára nevelte Pál az olvasóit? Azt is megfigyelhettük, hogy semmiféle tisztátalan húsokról nincs szó.

Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet – természetesen ez is csak a tiszta, megehető bálvány-áldozatokra szól, és nem mindenre; senki sem eszik meg mindent! Tisztátalan emberek – Pál tanítása szerint – nem fognak üdvözülni! Ezt a vita-témát jobban megértjük a Korinthusiakhoz írt első leveléből, ahol megtaláljuk ennek a problémának az okát. Több levelébe belehozta ezt a témát, de nem írhatta le mindegyikben részletesen, hogy a kijelentéseiben erről a témáról van szó. Annál is inkább, mert valakit mindig meg kellett kérnie, hogy leírja a levelét, mert neki a három-napi megvakulás után a szeme sohasem jött teljesen rendbe. Ő tudta, hogy leveleit lemásolgatják és kicserélik egymás között a gyülekezetek, és így eljuthat mindenkihez.

„A bálványáldozatok felől pedig tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismeretünk... Tehát a bálványáldozati hús-evés felől tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon; – és hogy **Isten sincs senki más, hanem csak Egy!** ...**De nem mindenkinben van meg ez az ismeret;** sőt némelyek a bálvány felől való lelkiismeretük szerint mint bálványáldozatot eszik, és az ő lelkiismeretük, mivelhogy erőtelen, megfertőztetik. ...**De meglássátok, hogy ez a ti szabadságotok valamiképpen botránkozásukra ne legyen az erőteleneknek.**

Mert ha valaki meglát téged, akinek **ismereted van**, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedel, annak lelkiismerete, mivelhogy erőtelen, nem arra indíttatik-e, hogy megegye a bálványáldozatot? És a te **ismereted miatt elkárhozik a te erőtelen atyádfia**, akiért Krisztus meghalt. **Így aztán, mikor az atyafiak ellen vétkeztek, és az ő erőtelen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek. Azért, ha eledel botránkoztatja meg az én atyámfiát, inkább sohasem eszem húst, hogy az én atyámfiát meg ne botránkoztassam.**” (I. Korinthus. 8. részéből kivonatolva.)

Ilyen nagy toleranciát várt el Pál a hívőktől. Inkább kész lett volna teljesen elhagyni a húsevést, csak hogy némelyeket meg ne botránkoztasson, akik azt hitték, hogy a bálványáldozati hús megevése nem megengedhető. Akik lelkiismeret-furdalás nélkül megették a bálvány-isteneknek áldozott húsokat, mivelhogy megértették azt, hogy úgyszólván csak EGY Isten van, tehát bálvány-istenek nem is léteznek a valóságban, hanem azok csupán a fantázia szüleményei, azok ne kárhoztassák azokat a bizonytalan és gyengébb hittestvéreiket, akik erre a pontra még nem jutottak el.

Sok keresztény vallásbeli manapság elítéli azokat a hívőket, akik nem eszik meg a tisztátalan ételeket – mert ilyenek ma is vannak, akik nem hajlandók megenni mindent. Ezeknek azt hányják a szemükre, megvetően, hogy zsidóskodnak, és nem túrik meg őket maguk között – én is átéltem ezt. Ők nem képesek lemondani a tisztátalan húsokról, és még ők vádolják azokat, akik nem eszik meg a tisztátalant. **Éppen az ellenkezőjét teszik, mint amire Pál apostol tanított és figyelmeztetett.**

Azok irányában, akik tisztátalanul étkeznek, természetesen semmiféle megalkuvást nem tehetünk, mert azok egészen biztosan a vesztükbe rohannak. Mi tehát, akik ezt az igazságot felismertük, és ma is tisztán étkezünk, nem ehetjük meg a tisztátalan ételeket csupán azért, hogy toleranciát mutassunk azokkal szemben, akik a tisztátalant megeszik, mert különben a vesztünkbe rohannánk mi is, mint azok a sokak, akik tudatlanságból elcsavarják az igazságot. Többek között ugyanis – **a tisztátalanság miatt jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira** – mint ahogy már láttuk Efézus. 5, 3-7-ben; lásd szintén Kolossé. 3, 5-6. Így tanácsolta az örökéletre vágyó embereknek Jézus: **„Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.”** (Máté 7, 13.)

Folytassuk a fentebb megkezdett Római levél szövegét, **Róm. 14, 5.** verstől kivonatolva:

„Emez az egyik napot különbnek tartja a másiknál; amaz pedig minden napot egyformának tart. Ki-ki a maga értelme felől legyen meggyőződve! Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel... (Erre most nem térünk ki, csak majd később; most megmaradunk az étkezésre vonatkozó témánál.)

Aki eszik, az Úrért eszik; mert hálákat ad az Istennek; és aki nem eszik, az Úrért nem eszik, és hálákat ad az Istennek. (5-6.) Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? Avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé. Mert meg van írva: Élek én – mondja az Úr –, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja. Azért hát mindegyikünk maga ad számot magáról az Istennek. Azért egymást többé ne kárhoztassuk, hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzenek megütközést, vagy megbotránkozást. (10-13.)

Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. De ha a te atyádfia az ételért megszomorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne veszítsd el azt, a te ételleddel, akiért Krisztus meghalt. (14-15.) Ne rontsd le az ételért az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki botránkozással eszi. Jó nem enni húst, és nem inni bort sem semmit nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik, vagy megbotránkozik, vagy erőtelen. Teneked hited van – tartsd meg magadban Isten előtt! Boldog, aki nem kárhoztatja magát abban, amit helyesel. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik; ami pedig hitből nincs, bűn az. (20-23.)

Tartozunk pedig mi, erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. Mindegyikünk, tudniillik, az ő felebarátjának kedveskedjék, annak javára, épülésére. Mert Krisztus sem önmagának kedvezett, hanem amint meg van írva:

A Te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám... Azért fogadjátok be egymást, amiképpen Krisztus is befogadott minket – az Isten dicsőségére.” (Róm. 15, 1-3. 7.)

„Jó nem inni bort...” – erre most nem térhetünk ki részletesen, hanem csak említést tehetünk.

Amint látjuk, teljesen párhuzamban van ez a rómaiakhoz írt levél szövege az I. Korinthus. 8-ik részében írottakkal. Itt is csak a bálványoknak áldozott húsokról beszél, és még a bálványoknak áldozott bort is megemlíti, hiszen **étel- és ital-áldozatokat is végeztek – úgy a zsidók, mint a pogány vallásúak.** Nem erjedt borról van szó, az már romlottnak számított. Az erjedt bornak kevés a cukor tartalma, és akkor az édes italnak volt nagy értéke, hiszen minden munkát izomerővel kellett elvégezni. Akkor nem lehetett cukrot kapni az üzletekben, mint ma, italok és sütemények édesítésére. Értéktelen, romlott italt senki sem vitt volna a bálványistenének. Az erjedésben levő italok megecetesedtek. Csak nemrég óta ismerik a pasztörizálást, hogy a bort lefojtsák, és ne romoljon tovább. Így tudnak csak különböző százalékos alkoholtartalmú italokat árulni. A szőlőshegy németül bor-hegy, és mi is használjuk így: bor-vidék. **A Bibliában csak az erjedetlen bor van áldással összekötve, különben haraggal kapcsolatos.** Pl. **„Adjátok a részegítő italt az elveszendőnek”** (Példabeszédek. 31, 6). Erről itt csak ennyit.

Az olvasott szövegben Pál egy kicsit más szavakat használ, és bővebben kifejezi, amit mondani akar. Nem magyarázza el újra, hogy a bálványoknak áldozott ételekről beszél, amit már a Korinthusi levélben elmondott. Pál apostol elképzei, hogy aki az ő leveleit el tudja olvasni, az van olyan értelmes, hogy a bennük levő összhangot is megtalálja. Különben, ebbe a témába még más leveleiben is belekezd.

Egyetlen alkalommal sem buzdít Pál apostol *a tisztátalan állatok fogyasztására.* Ha ilyesmit tett volna, akkor került volna még igazán nagy ellenállásokba! – de akkor az Isten kegyelmét is elveszítette volna. **A tudatlanok és állhatatlanok elcsavarják Pál írásait, amik majd a vesztüket okozzák.** Pál nem szűnt meg újra és újra a *tisztátalanság* kárhozatos bűnére figyelmeztetni.

Sokak szerint számukra egyáltalán nincs is tisztátalan. De akkor milyen tisztátalanság miatt jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira? – és miért nevezi engedetlenség fiainak a tisztátalanokat? Az új-szövetség népének is egyértelműen tanítja, hogy a tisztátalanok nem nyernek üdvösséget.

A Biblia utolsó lapján még mindig azt olvassuk, hogy a mennybe nem megy be semmi tisztátalan (Jelenések 21, 27).

Miért nem szólt Pál apostol a disznóhúsról, vagy egyéb tisztátalan állatokról?

Talán némelyekben felmerült már a fenti kérdés. Azt olvastuk már, hogy azokat, amiket a zsidók jól ismernek, városonként minden szombaton olvassák a zsinagógákban, ahol az Írás-tekerceket őrizték és tanulgatták, tehát ott felolvashatták a tiszta és a tisztátalan állatok közötti különbséget. Ma mindenkinek lehet Bibliája, és elolvashatja odahaza. *A többi rendeletet, amiket Mózes írt le, városonként a zsinagógákban minden szombaton olvassák.* (Apcs. 15, 21.)

Pál apostolnak tehát más dolgokra kellett koncentrálnia, azokra, amiket sem a pogányok, sem a zsidók nem ismertek. Pl. arra, hogy a Krisztusban beteljesedett áldozati törvények véget értek; és a megfeszített Krisztusnak az áldozata egyedül, ami képes a bűnt megbocsátani. Mondja is egyszer: azt határoztam, hogy csak a megfeszített Jézust fogom prédikálni nektek (I. Korinthus. 2, 2).

Nos, milyen tisztátalan állatból lehetett volna akkor olyan sok, amiből ehettek, de még árulni is tudták volna? Csak egyedül a disznó van, ami számításba jöhetne, de az sem okozhatott problémát – nem nehéz rájönni, hogy miért. A legegyszerűbben tenyésztethető háziállatok a tehén, a juh és a kecske. Ezek szelídek, könnyen terelhetők, megelégszenek azzal, ha füvet legelnek, igénytelenek és nagyon hasznosak. Értékes soványhúsokkal, tejjel és tejtermékekkel, vajjal, sajttal, túróval látják el az embereket. Azonkívül sok különböző dologra is alapanyagok: szőrük, bundájuk, bőrük értékesek ruhának, kalapnak, csizmának, sarunak, sátor-ponyvának, szíjaknak, köteleknek, korbácsnak, szerszámoknak, valamint írástekerceknek stb.; a faggyújuk is felhasználható. Aztán eledelre hasznosak voltak még a baromfik, különösen a tojás miatt és a gyenge és tápláló húruk miatt.

A disznónak nincs ilyen előnye. Annak nem elegendő füvet legelni, az feltúrná, tönkretenné a legelőket, inkább erdőbe való, ahol jó feladatot végez, ahol eledelét maga megtalálja, makkot, egyéb magokat, és elhullott állatokat és kisebb élőlényeket. A tenyésztők leginkább zárt helyen tartják, és moslékkal, hulladékkal etetik. Egy ilyen bűzös, sárban fetrengő, rőfögős, élesen visítós állatot hogy lehetett volna valamilyen nagy tiszteletben álló bálvány-isten elé vonszolni, neki szentelni és leszúrni ott, ahol egy tiszteletbeli áhítat volt?

A bálvány előtt (vagy a pap-isten előtt) szigorúan hiba nélkül kellett felolvasni, vagy elmondani a szentelés szövegét, és ha az áldozó nyelve egyszer is megbotlott, hozhatta mégegyszer az áldozatot, és kezdték az egész ceremóniát előről.

Ki látott már disznót levágásra vonszolni és megölni? Gyerekkoromban ősszel a nagy városunkban is általános volt a disznóölés. Legalább négy ember kellett csak ahhoz, hogy lehúzzák a szekérről, hogy lefogják, és még valaki, aki leszúrta. Az egész környék messzire hallhatta, ahogy sokáig visított. Még az emeletes házak előtt is az utcán disznót öltek, és kint sütötték-főzték. Disznóhússal nem lehet senkit sem becsapni, annak sült-főve is olyan erős szaga van, hogy aki nincs hozzászokva, az menekül a szagától. Az ilyen tisztátalan állatokra mindig külön piac volt, messze a városon kívül – a disznók büze, váladéka és visító hangja miatt.

A lóvásártér és a lómezsárszék is teljesen külön volt, és nem tették egy üzletbe, sőt egymás mellé sem a többi állatok húásával. Nemrégiben, a közeli városunkban levő nagy város

bevásárló centrumában, még mindig külön helységben árulták a lóhúst. Ma már egyhelyen árulnak minden húst. 2013-ban lepleződött le, hogy 13 európai országban 750 ezer kg lóhúst árultak el az üzletek, marhahúsként, többnyire feldolgozva.

Kétezer évvel ezelőtt a disznóhús inkább ritkasámba ment, csak kevesen ehatték. Jézusnak a tékozló fiú példázatából kitűnik, hogy disznó-kondásnak lenni, a legalacsonyabb rendű munka volt (Lukács 15, 11-32).

1860-körül kezdték Németországban a disznót tenyészteni. Akkor 2 évig tartották, és az eladási súlya 40 kg volt. Később 100 kg-ra hizlalták – egy év alatt. Ma mutációk sorozatával igyekeznek a disznót soványhússá tenyészteni, és 6 hónap alatt 120 kilós kell hogy legyen. Ezalatt több mint 4-6-szor antibiotikumot is kap. 2005-ben Németországban 800 tonna antibiotikum gyógyszert etettek meg az állatokkal, 2011-ben már több mint a dupláját, 1700 tonnát. Mindenki tudja, hogy mennyire veszélyes ez az emberek számára. Ezt a nagy hizlalási súlyt mozgáslehetőség hiányával és kalória-dús tápanyagokkal tudják csak elérni, mindenféle moslékkal, megszáritott állati hulladékok lisztje őrlésével, csont-liszttel.

Olyan vágóhidak vannak, ahol 1000 disznót ölnek le óránként. Évente legalább 100 milliót ölnek le csupán Németországban. A legnagyobb vágóhídon USA-ban 32 ezer disznót vágnak le naponta, 2-ezret óránként, amit azonnal fel is dolgoznak. Az utóbbi évtizedekben mindjobban tele vannak a boltok disznóhússal, de ezzel egyidőben mindig többen és mindig betegebbek lesznek az emberek. A betegbiztosítások ára magas, a gyógyszeriparnak jól megy, az egészségügyi szolgálat meg nyög, és sokak számára kifizethetetlen. Ma már

nemcsak a felnőttek lettek kövérek, hanem a gyerekek jórésze is hájas és rossz mozgású. Főleg a disznó-húszsír a hibás, kolbászféle hentes-árúk, de az édes italok, és édességek, is nagyon hozzájárulnak. A következménye aztán sok esetben a szörnyűséges cukorbetegség. Mennyi mindenbe kerül, ha az ember le akar fogyni!

Hogyha muszáj lefogyni?

Hogyha valaki a testsúlyát csökkenteni akarja, vagy muszáj lefogynia gyógyulása érdekében, akkor a legmegfelelőbb tanács mindig ez: megváltoztatni az étkezési szokásokat, a kalóriefelvételt lecsökkenteni és testmozgást végezni. Naponta többször keveset enni, ez a metódus a fogyáshoz nem vált be. Fontos a zsíros húsok, cukrok, édességek, sütemények elhagyása. Az étkezések között legalább 4-6 órás szünetet kell tartani, közben csak tiszta csapvizet inni; azonkívül este, a 6 órás vacsorázás után már semmit se enni. A hasnyálmirigynek, ami az inzulint termeli, szüksége van hosszabb pihenésre, különben a szénhidrátokból, cukrokból zsír keletkezik, tehát hízást eredményez. A fogyáshoz és az egészség megtartásához, a termettől függően 2-3 liter folyadék felvételére is szükség volna naponta.

Az idősek alig érznek szomjúságot, és nem isznak eleget; ezért jó, ha tervezetten és időzítve isznak. Az öregek egyharmad részének nincs szervi baja, amikor meghal, hanem csupán sóhiány és vízhiány miatt hal meg. Amíg a kisgyerekeknek 80 %-a vízből áll, addig az öregeknek csak az 50 %-a víz. Naponta legalább egy másfél literes üveget kellene megtölteni a vízcspából, és szépen elosztva meginni. Mindig elegendő mennyiséget kell enni, nem szabad éhezni, különben a szervezet spórolási lángra áll be, fáradtságot, gyengeséget idéz elő, és tartalékhajat gyűjt, gondolva, hogy többször előállhat hasonló szükségállapot, amire neki fel kell készülni.

A következő, ami elkerülhetetlenül fontos, a testmozgás. Minél több az ember izomzata, annál több energiát fogyaszt. Fontos tehát a meglévő izomzatnak a megőrzése. Aki valami miatt már lassan sem tud szaladni, annak gyalogolnia kell a fogyáshoz. Minél több a mozgás, gyaloglás, házi tornaszerek használata, zenéremozgás, tánc, izomtornák, ki mit bír, annál hatásosabb az eredmény.

Minden embernek meg kell halni, ha nem éri meg Jézus visszajövetelét – amikor az igazak halhatatlan testet kapnak. Azonban nem mindegy, hogy szenvedve és lassan fogy el valaki, mint a gyertyaszál, vagy pedig röviden, kiegyensúlyozottan, és legalább valamennyire megelégedve az élettel.

Mostanában egy öregotthont házi sportszerekkel láttak el, csupán azért, hogy az unalom helyett lefoglalják magukat. És mi történt 6 hónap múlva? Csaknem 20 % közülük haza tudott menni, úgy feljavult. Egy 102 éves asszonyt mutattak a TV-ben egy öregotthonból, aki minden reggel – a vízívása után – fél órát pedálozik, 10 kilométert teker a szoba-biciklijén a reggelizés előtt. Megtudták és közölték a TV-ben ennek az otthonnak az embereiről, hogy átlagban 10 évvel élnek tovább, mint az átlag, és pedig jobb egészségben, mint általában. Ők nem mondták, de mi tudjuk, hogy ezek az emberek Isten parancsai szerint is étkeznek, nem esznek tisztátalan húsokat, sem szeszes italokat nem isznak, kortársaiknál jóval egészségesebben étkeznek.

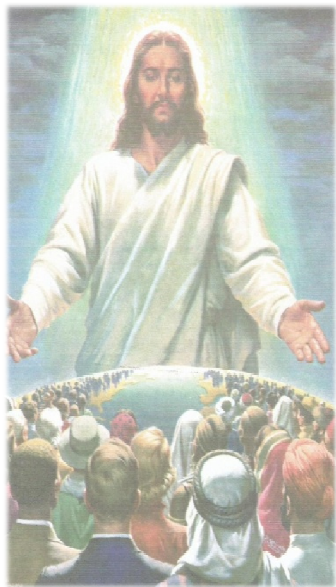
Azok, akik idősebb korukban is képesek a Bibliát tanulmányozni és diszkutálni róla, és hozzá-tanulni, akiknek bizalmuk van Isten ígéreteiben, és folytonosan kutatják az Isten akaratát, hogy mit kíván el tőlük, azoknak az értelmi képességük is jobb, mint azoké, akik betanult dogmákat hisznek, akik betanult imákat gondolkodás nélkül mormolnak. Akik kerülnek az új bibliai felfedezéseket, amikre az Igazság-Lelke szeretné őket elvezetni – Jézus ígérete szerint –, azok hite hadilábon áll. Az ilyenek beképzelik, hogy gazdagok ismeretben, és nyugodtan szunnyadhatnak. Ezek a látszólag jó vallásosak nem képesek a Biblia igazságairól diszkutálni, nincsenek érveik, sem elegendő bizonyítékaik. A valódi, az igaz hívők mindig fejlődnek az ismeretben. **„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig.”** (Példabeszédek. 4, 18.)

Nos, sokkal inkább jobb önkéntesen egy kis lemondás, jobb szokások felvétele által egészségesebb maradni, mint sok-sok hátrány elviselése: a szégyenletes és fájdalmas betegeskedések, kellemetlen, nem-szeretem orvosi vizsgálatok, kezeléseik, sok mellékhatásokkal bíró gyógyszerek halmaza, elégedetlenségek, keserőségek, kedvtelenség stb.

Különben nem kell mindenkinek lefogni, csak akinek muszáj. Az ezredforduló óta már rájöttek, hogy a jósúlyban levők átlagos életkora magasabb. A stresszhormon némelyeknél fogyást vált ki, többeknél meg hízást, így hát egy kiegyensúlyozott élet a legkedvezőbb.

Az életünk idejét pedig a mi Atyánk a maga hatalmába helyezte (Apcs. 1, 7).

Ennyit a lefogyás témához.

Figyelnünk kell a kész-ételek tartalmára is, a rejtett zsírok és a tisztátalanságok miatt.

A zselés puha cukorkák zselatinja nagyrészen állati, főleg disznó hulladékaiból, csülökből, porcokból és disznó-bőrből van. De vannak növényi zselésítő kocsonyásító szerek is, ilyen pl. az agar-agar (tengeri alga), meg a gumi arábigum, valamint akác-fának a nedve Algériából. A **pektin**, amivel az üzleti lekvárokat sűrítik, az is többnyire állati eredetű; amelyik lekvárba **gyümölcs-pektint használnak**, annak a címkéjére az rá van írva – és ez a tiszta. Pék-sütemények, cukrász-készítmények, csokoládék, amik **emulgátorként szója-lecitint** tartalmaznak, azok a tiszták.

Elődeink legtöbbször még nem kellett annyit az orvoshoz járni; csak ritkán, vagy egyáltalán nem voltak betegek – most meg minden kis semmiséért orvoshoz szaladnak sokan, úgy járnak oda, mint a fűszerüzletbe, és orvosságokkal felrakodva térnek haza. A különös csak az, hogy a betegek és a betegségek ennek ellenére mégis szaporodnak. Egyre több az allergiás beteg, asztmás, ekcémás, és új és új betegségek ütnek fel fejüket, és régi, már kihaltak vélt betegségek újra terjednek. Hogy miket kell a mai embereknek a szépen becsomagolt árúban megenniük, nagyrészen ezek is a megbetegedéseikhez hozzájárulhatnak.

A szuper-üzletcentrumok polcain legalább kétszáz ezer különböző élelmiszer vár a vásárló közönségre, amiknek kb. a 75 %-át élelmiszer gyárakban állítják elő. Az élelmiszerekbe több mint 2000 szubsztrátum van belekeverve, amik kémiai vegyületek, adalékok, de azokból – a törvény szerint – csak 320 anyagot kell a csomagolásokon megnevezni. 2800-féle aroma-anyagot használhatnak fel, hozzájönnek az egészségre ártalmas színező és az ízfokozó anyagok. Mindezek az ételek egy látszat-világot mutatnak nekünk, és alig lehet eldönteni, hogy mi az igazi, és mi a hamis. Úgy látszik, hogy csak a szervezetünk tudja, mert annak ellenére, hogy ilyen bőségesen el vagyunk látva, mégis mindig több a beteg – de a túlsúlyban levők száma is.

Az utóbbi évtizedekben élelmiszer-ellátásunk óriásit változott. A leghatásosabban annyit lehet tenni, hogy amennyire lehetséges, kész-ételek helyett, saját magunk süssük-főzzük meg, amit csak tudunk.

Könnyen el lehet készíteni szezonjuk idején gyümölcsökből befőtteket és lekvárokat, mélyhűtéssel is lehet tartalékolni, és jóval biztosabb lehetsz benne, hogy amit beletettél, az a gyümölcs és zöldség van bennük – sok mellék-anyag, állati zselatin és pektin és E-számok nélkül!

A szegény emberek, akiknek az élete – a gazdagok előtt – nem volt drága, azok ették régen, de még ma is, azok eszik főképpen az olcsón megvehető disznót és egyéb szárazföldi és tengeri tisztátalan állatokat, amik pl. máj- és epe-betegségeket okoznak.

Ezek betegeskednek a legtöbbet, szenvednek, és közülük sokan hamarabb meghalnak, mielőtt nyugdíj-éveiket élvezni tudnák. Akik gazdagodnak rajtuk, azok meg mosolyognak.

Isten szeretné kikímélni az embereket a rossztól, parancsokat és irányelveket adott meg, amiket lehetőségeink szerint meg kellene szívlelni. Pál apostol ihletése által is, most ezt mondja nekünk:

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, várva ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusnak dicsősége megjelenését.”

(Titus. 2, 11-13.) A mértékletes, igaz és a szent életet elvárja tőlünk Jézus – egészen az Ő visszajöveteléig. Aki ezt nem **tanulja** meg, az az Isten üdvözítő kegyelmét nem igényelheti.

Minden tiszta a tisztáknak, de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta

Ez a kijelentés: *minden tiszta a tisztáknak*, Pálnak a Titus-hoz írt rövid levelében található. Azok, akik a maguk és mások vesztére elcsúrikszavadják az írásokat, Pálnak ezzel a kijelentésével is azt próbálják bizonygatni, hogy a *tisztátalan is tiszta* volna, számukra a tisztátalanról a tanítás csak zsidó mese. Pál nem mindenféle tisztátalan állatról beszélt, hanem arról, hogy a bálványoknak áldozott hús, étel és ital némelyeknek az értelmében lehet tiszta, egyeseknek meg tisztátalan marad. Pál tanítására a pogányok közül sokan gyorsan megértették, hogy bálványistenek a valóságban nem léteznek, és az azoknak szentelt ételek is, ha tiszták, megehetőek. Mondhatnánk, a hívők egyik csoportját ezek képezték.

A hívők egy másik csoportjának, akik a zsidók közül lettek Krisztus követői, azoknak nehezebb volt erre a meggyőződésre eljutni. Annál is inkább, mivelhogy a többi zsidók zavarták őket, bizonyígtatták, hogy nem lehetséges, hogy amit előtte tisztátalannak tartottak, az egyszeriben tiszta lenne. Ezekre a negatívan buzgó zsidókra neheztelt Pál, hogy Krisztusnak a szabadság evangéliumát akadályozzák.

Ezeknek megfertőztetett az elméjük és lelkiismeretük. Vallják, hogy Istent ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, mert csak rút nyereség van az eszükben. Mit akart itt Pál ilyen durva feddőzésekkel mondani? Mit válaszolhatunk erre?

Hogyha a bálványáldozati ételek tisztátalanok, és nem szabad azokat megenni, akkor máshonnan kell vásárolni tiszta húsokat, gabonákat és italokat, még akkor is, ha messzebbre kell menni érte, és még ha

több pénzbe kerülne is. Hol tudtak volna máshol venni biztossággal nem bálványoknak szentelt húst, ha nem a zsidóknál? Egy nagy jövedelmű üzlet volt a zsidóknak kilátásban, ha a pogányokból megtértek tömege tőlük kényszerül húst vásárolni! Ezért is hadakoztak Pál tanítása ellen, mert a hasukat féltették. Ezért szólt Pál oly keserű beszéddel hozzájuk – amit ezek után elolvassunk.

Titus 1.10-16: **„Mert van sok engedetlen, hiábavaló beszédű és csaló, kiváltképpen a körülmetélkedésből való, akiknek be kell dugni a szájukat; akik egész házakat feldúlnak – tanítván rút nyereség okáért, amiket nem kellene. Azt mondta valaki közülük, az ő saját prófétájuk: A krétaiak mindig hazugok, gonosz vadak, rest hasak. E bizonyosság igaz! Annakokáért fedd őket kímélés nélkül, hogy a hitben épek legyenek, nem ügyelvén zsidó mesékre és az igazságot megvető emberek parancsolataira. Minden tiszta a tisztáknak, de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta, hanem megfertőztetett azoknak mind elméjük, mind lelkiismeretük. Vallják, hogy Istent ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, mivelhogy utálatosak és hitetlenek, és minden jó cselekedetre méltatlanok.”**

Teljesen világos kell hogy legyen most már mindenki előtt, hogy ezen Biblia-versekben miről van szó. Azok a zsidók, akik ki akarták használni a helyzetet és nyerekedni akartak belőle, azoknak a lelkiismeretük meg van fertőzve. Akik azt állítják, hogy az Istent ismerik, azok így nem cselekedhetnek. Akiknek értelme tiszta, helyesen tudnak gondolkodni, azoknak minden bálványeledel is tiszta. Ez tehát, amiket Pál apostol itt mondani akart. Hogyha valaki ezekben tudatlan, ha nem érti az akkori helyzetet és a Krisztus áldozatával bekövetkezett változásokat, ha elcsúrikszavadják az írásokat a maga és mások vesztére, akkor az ártalmas hívőség.

Nagyon melléfog az, aki a tisztátalan állatokat megehetőnek tanítja, a hívő tömegeket pedig hamis tanítása miatt vesztükbe taszítja. Az ítélet napján a vallás-tanítóknak, akik sokak vesztét okozták, súlyosabb lesz az ítéletük (Jakab 3, 1).

A következő szöveg szintén párhuzamban van az előbb olvasott versekkel.

I. Korinthus. 10. 25-33:

„Mindent, amit a mézsárszékekben árulnak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. ²⁶ Mert az Úré a Föld és annak teljessége. ²⁷ Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül, és el akartok menni, mindent, amit elétek hoznak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt.”

Ez a kijelentés természetesen nem a mostani mézsárszékekre szól, és nem a mostani hitetlenekre szól, mert most még a legtöbb hívő asztalához sem lehetne leülni a sok tisztátalan étel miatt. *Mindent egyetek meg, amit elétek hoznak* – ha ezt szó szerint vennénk, nagyon furcsa dolgok keletkeznének belőle. Ha kutyát, kígyót, kukacokat, patkányt hoznának elénk, azt is meg kellene enni? Ezt akarta mondani Pál? Egyáltalán nem, különben saját tanításának ellent mondott volna. Ő nem gondolta, hogy leveleit még kétezer év múlva is olvasni fogják, és akkor egészen más szituációk lesznek, mint ott nekik voltak. Ő sem evett volna meg mindent, amit az asztalra tettek volna. Itt is csak arra megy, mint eddig. **Mert az Úré a Föld és annak teljessége** – ezzel azt mondta ki, hogy ne legyen lelkiismeret-furdalása annak, aki megeszi a bálványistennek szentelt ételt, mert az a cselekedet csupán ismeret hiányából fakadt. Senki másé, csak az egyetlen Úré a Föld és minden, ami azon van, tehát mindenki nyugodt lelkiismerettel megeheti a szóban forgó ételt, mert az az igaz Istené.

Így írja tovább:

„De ha valaki ezt mondja néktek:

Ez bálványáldozati hús!, ne egyétek meg amiatt, aki megjelentette, és a lelkiismeretért; mert az Úré a Föld és annak teljessége.” (28. vers.)

Ebben az esetben már nem tehetem azt, amit én akarok, hanem tekintettel kell lennem a másíknak a lelkiismeretére. **Mert az Úré a Föld és annak teljessége** – itt már azt akarja ezzel mondani, hogy az ÚR mondja meg, az ÚR parancsolja meg, hogy mit szabad tennem, és mit nem. Nem szabad olyasmit tennem, ami a másik lelkiismeretét megbántaná. Itt van Pálnak egy tipikus filozofikus gondolatmenete: kétszer ugyanaz a kijelentés, más és másra használva. ²⁹ „De nem a tulajdon lelkiismeretet értem, hanem a másíkéét. Mert miért kárhóztassa az én szabadságomat a más lelkiismerete?” Nem kell, hogy az én szabadságom mást megbántson, vagy kárára legyen. ³⁰ „Ha pedig én hálaadással veszek részt, miért káromoltatom azért, amiért én hálaakat adok? ³¹ Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek. ³² Meg ne botránkoztatassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét! [Isten gyülekezetének nevezi azokat, akik Krisztust elfogadták.]

³³ *Miképpen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresve a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy megtartassanak.”*

(I. Korinthus. 10. 25-33.)

Amint látjuk, Pálnak ezek az utasításai abban az időben egy bizonyos szituációra vonatkoztak, ahol a bálványáldozati ételek okoztak nézeteltérést; ezeket nem lehet felhasználni arra, hogy a tisztátalan állatokat mi most és mindenki más megehetné. Ez ki van zárva, Istent sértő lenne, és kárhóztos.

Aki eddig tisztátalanul evett, nem tudta, rosszul hallotta, vagy saját maga is hamisan tanította, az sürgősen térjen meg, fordítson hátat annak a tarthatatlan tanításnak, mert a tisztátalanok nem öröklék az Isten országát.

Lehet, hogy Isten akarta, hogy buktatók legyenek beleépítve Pál leveleibe, azért, hogy a hívőket egyszerűen kipróbálhassa. Isten elvárja, hogy önállóan gondolkodjunk, mi *magunk ítéljük meg, mi az igaz*. A Miatyánkban imádkozzuk ugyan, hogy *ne vígy minket a kísértésbe*, de néha mégis szükséges, hogy a hívők meg legyenek próbálva.

Most megpróbáljuk a buktatókat eltávolítani. és megkönnyíteni a hívők helyzetét az üdvösségre,

hogy ebből az utolsó és nehéz korból is legyenek Istennek némely üdvözültjei. Jézus aggódott, hogy amikor visszajön, talál-e hitet, igazi cselekvő hitet a Földön. Rengeteg hívő ember van a széles úton, mindenféle Isten szava elleni rebelliós hitben, amik a kárhóztatba vezetnek. **Miért nem keresik maguk az igazságot?**

Az üdvösségnek feltételei vannak, és Isten olyan engedelmes, jóakarátú, tiszta, szent életű embereket keres, akikben megbízhat és örök életet adhat nekik. Biztos akar lenni, hogy ezek az üdvösségre vágyók, a jó, a szép és a szeretet elve ellen többé nem lesznek ellenszegülők.

Nincs jogunk arra, hogy azt tegyünk, amit akarunk. Ami az Úrnak tetszik, azt kell tennünk, *mert az Úré a Föld és annak teljessége*; tehát az emberek is mind az Úr-Jézusé, minden hatalom az Övé mennyen és Földön. De mi biztosak lehetünk abban, hogy azok a dolgok, amiket Isten elvár tőlünk, azok mind a mi javunkat szolgálják.

**Istennek minden teremtett állata jó,
és semmi sem megvetendő,
ha hálaadással élnek azzal**

I. Timótheus. 4. 1-5 egy következő szöveg a bálványoknak áldozott húsokra vonatkozóan:

„A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztetve. Hazug beszédűeknek képmutatása által, akik megvannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben, akik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, akik megismerték az igazságot. Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; mert megszenteltek Istennek ígéje és könyörgés által.”

Az újabb bibliafordítások általában nem azt mondják, hogy minden teremtett állata jó, hanem minden teremtménye jó. A teremtmény alatt értjük az embert és az állatokat. Az embert nem teremtette Isten megevésre, tehát egyedül az állatok vannak, amikből a hívők és a bibliai igazság ismerői tudják, hogy melyikeket teremtette Isten hálaadással való élvezésre a hívőknek. Növénnyel nem helyettesíthetjük be a szövegben, mert az nem volt soha megtiltva, sem tisztának, vagy tisztátalannak nevezve. És különben, ki az, aki minden növényt megenne?, amikor olyan sok halálosan mérges és rettenetes ízű növény létezik. **Az egyháztanítók és a Biblia fordítói az állat szót szívesen kihagyták**, mert ha megmaradnának az állat szó mellett, az azt jelentené, hogy minden állat jó nekik a megevésre, hogyha ők hívők és hogyha megismerték az igazságot. Azt gyorsan észrevették, hogy az állat szó egy csapda, hiszen senki sem eszik meg minden állatot, ők sem, de minden növényt sem – még azok sem, akik hálát tudnának adni érte! Az állat szót tehát az egyháztanítóknak egyrészt eljuttatni kellett, másrészt azonban nagy szükségük van rá, hogy végre rá tudjanak mutatni egy szövegre, ami látszólag a tisztátalan állatok megevését is engedélyezi. Ilyen kicsavart, rosszul értelmezett tanítás azonban a saját vesztüket és mások vesztét fogja eredményezni (II. Péter 3, 16).

Egy Biblia-tanító a fenti szöveget olvasta fel nekem, a Timótheushoz írt levélből, amikor megtudta, hogy nem eszem a disznóhúst. Mit lehet mondani erre? Amit Ésaías mondott: **„Sötétség borítja a Földet és éjszaka a népeket”** (Ésaías 60, 2). A hivatalos vallás-tanítók, ha **nem fogadták be az igazságnak szeretetét az üdvösségükre, Isten rájuk bocsátja a tévelygés lelkét, hogy higgyenek a hazugságnak és elkárhozzanak** (II. Thess. 2, 10-12). Istennek joga van arra, hogy elzárhatja értelmüket, ha méltatlanok,

ha az igazság iránt nincsen szeretet bennük. Szinte hihetetlen, hogy mennyire nem értik a Biblia igazságait! Akik visszautasítják és megvetik a nagyobb lelki világosságot, azok nem tartják méltóknak magukat az örök életre (Apostolok cselekedetei 13, 46-48).

Próbáljuk megérteni a levélből ezt a kis szakaszt.

Pál a fiatal munkatársának, Timótheusnak írt személyes levelében természetesen nem ránk gondolt, akik valóban a végidőkben élünk, hanem az akkori megoldandó problémákra. Tanácsokat ad neki az újonnan keletkezett gyülekezetek javára és épülésére.

Az utolsó idő, hogy még 2 ezer év múlva lesz, azt senki sem merete volna elképzelni abban az időben. **Pál, a többi apostolokkal meg az összes hívőkkel együtt úgy hitték, hogy az utolsó időben élnek, amikor Jézus visszajön.** Ebben a szövegben tehát, és több más levelében is, sok ilyen kijelentése bizonyítja azt a hitüket, hogy az utolsó időben élnek: **„Az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől.”**

Arról volt meggyőződve Pál, hogy ő még élve megéri Jézus jövetelét. **Titus 2. 13: „Várva ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusnak dicsősége megjelenését.”**

„Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.” (I. Thessalonika. 4, 17.)

Egy másik alkalommal azt írja, hogy **„intsék és figyelmeztessék egymást, annál inkább, mivel látják, hogy az a NAP közeleg”** (Zsid. 10, 25). **„Megíratott a mi tanulásunkra, akikhez az idők vége elérkezett** – írja a korinthusiaknak (I. Kor. 10, 11). **„Legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára** (Filippi. 1, 10). Ilyen közel képzeltek Jézus nagy napját, az utolsó napot. De nem csak ők akkoriban, hanem a történelem folyamán minden korszakon keresztül az igaz hívők saját idejükben várták Krisztust vissza. Krisztus ezt el is várta mindenkitől – erre utalnak szavai ismételtelen a Jelenések könyvében is, az egymást követő történelmi korokhoz szóló üzeneteiben a 2. és 3. részben:

„hamar eljövök;

„tartásatok meg addig, amíg eljövök;

„elmegek hozzád, mint a tolvaj,

és nem tudod, mely órában megyek hozzád;

Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek...

Nekünk fennmaradtak a Pál levelei, mert igen sokat tanulhatunk belőlük, de jó néhány tanácsa elsősorban az akkori időre, az ottani körülményekre szól. Ha megpróbáljuk azokat a verseket mostanra felhasználni, akkor nehézségekbe ütközünk. Ha a Lélek erre az utolsó időre, amelyben mi élünk, jövendölte volna ezeket, amiket itt Timótheusnak sorolt fel Pál, akkor miért Timótheusnak írja ezt a levelet Pál, miért nem általánosan, vagy nekünk, akik valóban az utolsó időben élünk?

Kik tiltják ma a házasságot? Ma a katolikus papoknak, szerzeteseknek és apácáknak van megtiltva a házasság, 1563-tól a Trienti zsinat óta – Pál ezekre akkor még nem gondolhatott. Már az előbb tárgyalt szövegben megbeszéltük, hogy kik voltak, akik képmutató és hazug beszéddel sürgették az új hívőket, hogy tartózkodjanak a bálványáldozati húsoktól, de csupán azért, hogy nyerekedhessenek és az ő árúikat vegyék.

Ugyanezek tiltották akkor a házasságot –csak ennyit írt erről. Ezt is valami üzleti érdekből teheték, ami nincs megírva, csak kutathatunk utána, hogy mi célból tilthatták a házasságot. Mózes elváló levéllel megengedte a férfiaknak, hogy bizonyos okok miatt a feleségüket elküldjék. Jézust kérdezték emiatt egyszer, és Ő azt válaszolta nekik, hogy az ő kemény szívük miatt engedte meg ezt Mózes, de nem így volt kezdettől fogva. Aki elbocsátja feleségét paráznaság okán kívül, az paráználkodik; és aki elbocsátottat vesz el, az is paráználkodik. Erre ezt mondták Neki a tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni. (Lásd Jézus beszédét erről Máté 19, 3-12.)

Meglehet, hogy önző okok miatt nem akartak házasodni, hogy elkerüljék a felelősséget, vagy, hogy egyszerűbben elküldhessék, cserélgethessék feleségeiket. Akkoriban ugyanis a többnejűség általános volt. Ha házasság nélkül több partnerük volt, egyet-egyét feltűnés nélkül mindig elküldhettek, nem maradtak egyedül, és aztán másikat vehettek. A szabad-szerelem valószínű a pogányoktól ragadt rájuk, ezt tőlük tanulták, és még más egyebeket is. pl. a sok imádkozásokat, könyörgéseket (Máté 6,6). Mit tudnak az új gyülekezetek együtt csinálni, mint-hogy olvasgatnak, megbeszélnek és könyörögnek, imádkoznak, követelnek, némelyek egészen extázisba esésig. Ki nem ismeri Jézusnak a Samáriai asszonnyal való beszélgetését? Így leplezte le az asszonyt:

„Őt férjed volt, és a mostani nem férjed”. A pogány asszony tehát így élt, már 6 férfivel volt nemi viszonyban (János 4, 18). Több mint valószínű, ilyen okok miatt, Pál ugyanennek a levelének előző mondataiban azt a határozatot közli Timótheussal, hogy **püspököknek és diakónusoknak csak egy-feleségű férfiakat válasszanak** (3. rész). Püspök jelentése: felvigyázó, és a tanítói hivatást is végezte, a diakónus pedig szolgál, aki a gyülekezeti ügyekben szorgoskodott.

„Szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egy-feleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágó; hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pénz-sóvárgó; aki a maga házát jól igazgatja, gyermekeit engedelmséggel tartja, minden tisztességgel... Hasonlóképpen a diakónusok tisztességesek legyenek, nem kétnyelvűek,

nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágók. Ezek is először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. A diakónusok egy-feleségű férfiak legyenek, akik gyermekeiket és tulajdon házaikat jól igazgatják.” (I.Timótheus. 3,1-13 – kivonatossan.)

Amit Pál itt felsorolt és elvárt a püspököktől, azt lényegében Isten minden igaz hívőtől is elvárja. Ki találkozott már ilyen tiszta életű püspökkel: aki nem iszik bort; aki egy egyszerű munkás bérének nem a sokszorosát kasszírozza; akinek gyermekei vannak; aki nem verekedős...? Volt elég vallástanító, akik nagyon is verték úgy a fiúkat, mint a lányokat; némelyek csak felnőtt korukban merték szenvedésüket elmondani, de olyanokat is elmondanak, amit nem illik le sem írni. Egyre gyakrabban ki mernek mondani belőle valamit a TV-ben is, még ha a tudósítás erősen le is van fokozva. Talán most már nem nagyon mernek olyasmiket tenni, mert nyilvánosságra kerülhet. Egy néhányszor apám is elmondta nekünk, hogy a pap verte őket, aztán egyszer ráhúzta a kezére a két részes guruló táblát, és megsérült. Ez aztán elég volt neki, megelégtelte, és nem ment többet a katolikus hittan-órára. Különböznél apámat mindig azért verte meg a pap, mert nem tudta elolvasni, amit a táblára felírt. Rossz szeme volt neki ugyanis, a betűk elmosódtak előtte, és 1920 körül még nem volt úgy a gyerekeknek szemüveg, mint ma. Tehát a püspökök verekedősek se legyenek.

Nos, eddig arról volt szó, hogy némelyek tiltják a házasságot – amit itt megtárgyaltunk.

„Akik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, akik megismerték az igazságot.” (I.Timótheus. 4,3.) Ugyanazok a zsidók, akik tiltották a házasságot, azok sürgették a bálványáldozati húsoktól való tartózkodást is – üzleti okokból –, amelyeket Isten teremtett a hívőknek, azoknak, akik megismerték az igazságot. Az, akit említettem, hogy felolvasta nekem ezt a Timótheusnak írt szöveget, amit tárgyaltunk, azt hitte, hogy azok ismerték meg az igazságot, akik disznót esznek, mert Istennek minden teremtett állata jó. Nem hinném, hogy ő minden teremtett állatot le tudna nyelni.

Az igazság megismerése abban állt, hogy Isten csak egy van, bálványistenek nincsenek, ezért a bálványnak áldozott állatok húsát is nyugodt lelkiismerettel megehetik a hívők, örülhetnek annak, és hálát adhatnak érte.

Mit teremtett tulajdonképpen Isten a hívőknek, amiket élvezettel megehetnek?

Minden hívő Biblia-ismerő tudja, hogy a tiszta állatokat teremtette eledelre Isten a hívőknek, akik megismerték az igazságot. Na de akkor olyanokat is teremtett Isten, amiket nem ehetnek meg a hívők, akik megismerték az igazságot.

Elég világos ez, ugye? És tovább:

„Mert Istennek minden teremtetett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; mert megszenteltetik Istennek ígéje és könyörgés által.” (I.Timótheus. 4, 4 -5.)

Valóban minden állat jó – valamire! Nagyon sok fontos dolgot végeznek el az állatok, a legkisebbektől a legnagyobbakig, amik az élet gördülékenységét biztosítják ezen a Földön. Ha csak egy néhányra gondolunk: mikroorganizmusokra, baktériumokra, giliszták, vakondok, méhek, legyek, a dögevők, keselyűk, rákok, hiéna stb., a disznó meg mindent elpucol. Szinte mindegyik hasznos valamire. De az állatok arra is jók, és szükségesek, hogy egyik a másiknak eledele legyen – ami az ő éltrendjéül rendeltetett. Azonban nem minden állat jó evésre az emberek számára. Van nagyon sokféle állat, de még növény is, amik egyáltalán nem alkalmasak eledelre, pl. azért, mert halálos mérgeket rejtenek. Van olyan béka, amelyhez a nyíl hegyét hozzádörzsölik, és nagy állatok számára is halálos a nyíl mérge. Van olyan polip, aminek a mérge kétszáz ember halálát is okozhatná.

Ha valaki hálát adna ezekért, akkor megehetné azokat? Könyörgés által megehetővé, tisztává változna valami utálatos, mint pl. a disznó? Jézus elég finoman, de szemrehányóan és érthetően figyelmeztetett mindnyájunkat:

„Micsoda dolog az, hogy ti magatoktól is meg nem ítéletek, hogy mi az igaz?” (Lukács 12, 57.) Az igazsággal kapcsolatban Isten figyelmeztet újra és újra, hogy föltétlenül nézzünk utána, mit hiszünk és mit nem: **„Népem! a te vezéridek hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled!”** (Ésaiás 3, 13; 29, 15.)

A tisztátalan állatokkal kapcsolatban ez az utasítás: **„De legyenek is utálatosak néktek, azoknak húsából ne egyetek, és holttestüket is utáljátok” – ezt mondta az Úr (III.Mózes 11, 11).** Pál egyedül arra gondolhatott itt a tárgyalt szövegben, hogy a **bálványáldozati húsokat** – amik sokak számára akkor még mindig **megvetettnek és tisztátalannak számítottak** – ha valaki hálásan véve megette, mint tisztát (mert rájött, hogy élő bálványistenek nem is léteznek), akkor az jó, Krisztus szerinti, hiszen **Ő az Isten Igéje. Aki azt megszentelheti (azaz elkülöníti mint ehető!).**

Pál az ő rövid leveleiben nem gondolhatott mindennek eléggé utána. Több minden idegen ma számunkra, amik abban a korban népszokás, „divat”, tradíciók voltak, és Pál szemében is helyesek lehettek – de ma már nem! **Például ezt írja: A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól... Ha valaki férjhez adja hajadon lányát, az is jól cselekszi, de aki nem adja férjhez, még jobban cselekszi. Az asszonyt törvény köti, míg a férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet... de boldogabb, ha úgy marad – az én véleményem szerint.**

Ha az asszony nem fedi be fejét, nyiratkozzék is meg; hogy ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiratkozni, vagy megberetváltatni, fedezze be az ő fejét. (I.Kor. 7,25. 37-40; 11,6.) Ezek a tanácsok ma nem jók!

Hogy az állat **megszenteltetik könyörgés által**, amit Pál látszólag ajánl, az nincs eléggé átgondolva – az is csak az ő saját véleménye lehetett, az akkori szokásoknak megfelelően. **Hogy a bálványáldozati hús megehető legyen, ahhoz nincs szükség könyörgésre.** A pogány Samáriai asszony Jézussal való beszélgetését említettük, hogy nemileg túl szabad életet élt. Az asszony felismerte Jézusban, hogy próféta, és arról is tudott, hogy **jönni fog a Krisztus. Jézus bemutatkozott neki: Én vagyok az, aki veled beszélek.** Akkor az asszony gyorsan kihasználta az alkalmat, és máris a legfontosabb kérdést tette fel, amit, mint egy pogány asszony, tudni szeretett volna:

Hol kell imádkozni? Ma valószínű azt kérdezné, hogy melyik az igazi vallás – a sok ezer közül? A pogányok is hívők voltak, és nagyon sokat imádkoztak. Tőlük vették át a sok-imádkozást az akkori hívők, és később többminden mást, a keresztények is. Jézus azonnal elmondta neki, hogy nem templomokban, hanem *helyhez kötetlenül, gondolatban, lélekben kell imádni az Atyát; az Atya ilyeneket keres az Ő imádoíul (János 4. 23-24).*

Jézus már az első tanításában – ami fel van jegyezve számunkra – határozott utasításokat adott az imádkozásokra vonatkozóan. **TE pedig, amikor imádkozol, ajtódodat bezárva imádkozzál!** (Te, ez azt jelenti, hogy **te egyedül**; mert a te kérdéseid, belső ügyeid, bajaid, szorongásaid, érzelmeid nem tartoznak senki másra.) **És a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilvánosan. Ne terítsd ki magadat mások előtt! – így óv minket. És amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. Ne legyetek hát ezekhez hasonlóak! (Máté 6.5-8.)**

Nem tartozik az ima a nyilvánosság elé, senki elé nem tartozik, és **nem kell sokszor, és nem kell sokat imádkozni**, sem sokszor böjtölni, ahogy a pogányok teszik; **a sokszori ima Istent sértő, mert azt Ő megtiltotta.** Tudjuk, hogy a pogányok hogyan imádkoztak, pl. amikor a Baál és az Asera papjai ki akarták kényszeríteni az ő bálvány-isteneiktől, hogy gyújtsák meg az oltáron a tüzet Illés próféta és a nép előtt. És mit csináltak? Egész nap mormolták imáikat, aztán kiáltoztak és késekkel, borotvával vagdosni, metélni kezdték a testüket, hogy vérezzenek, és az istenük szánja meg őket. Délután már Illés gúnyolni kezdte a papokat, hogy hangosabban kiáltsanak neki, hátha alszik, és majd felébred (I.Királyok 18. rész). A pogányok szinte extázisba esve imádkoztak, és imádkoznak ma is, nagy vallásoknál meg rózsafűzért morzsolva, hogy az imáik sorozatát pontosan végigmondják, de Isten nem tekint arra, hiszen Ő az ellenkezőjét parancsolta:

Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok. A pogányoktól tanult sok könyörgések nem kellene az Istennek, Neki nincs szüksége rá! Az pedig, hogy könyörgés tisztává tenné a tisztátalant, az ki van zárva! A bálványoknak áldozott állatok, ételek és italok nem azért voltak tiszták, mert minden alkalommal addig kellett volna könyörögni Istenhez, amíg beleegyezne, megszentelné azt, és ehetővé tenné. Könyörgések nélkül is tiszta volt az, és tiszta maradt – ezt jól meg kell értenünk. „Semmi sem tisztátalan önmagában; hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja” (Róm. 14, 14). Hogyha valaki a **bálványáldozati húst tisztátalannak tartja, akkor azt nem eheti meg, mert különben bűnözik, és olyan az, mintha bálványt imádna. Hogyha nem tartja tisztátalannak, mert érti az ügyet, akkor megeheti, és nem vétkezik.**

■ **„Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; mert megszenteltetik Istennek ígéje és könyörgés által.”** (I.Tim. 4, 4-5.)

■ A levélnek ezt a mondatát a következőképpen lehetne értelmileg helyesebben lefordítani:

■ **Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő – amikért hálát tudnak adni; amik az Istennek ígéje szerint meg vannak szentelve és hálát lehet értük adni. (Megszentelve vannak, ami azt jelenti, hogy el vannak különítve a törvényben mint tiszta megehető állatok az étkezés céljára.)**

Hogyha valaki ezt az említett kijelentést a tisztátalan húsokra akarja felhasználni, az óriási hibát követ el, és nagy bűnbe keveri magát és másokat.

Akik a Pál leveleiben leírtakkal olyasmiket akarnak bizonyítani, amik Isten parancsaival ellenkeznek és amik a Biblia ösztánításának ellene mondanak – bármilyen teológiai iskolát végeztek is –, a tanításuk nem tiszta, nem igaz. Az ilyenek sürgősen hagyják abba az ilyen hamis tanítást, és őszinte bűnbánattal kérjenek bocsánatot Istentől eddigi tanításaik vétkeiért – ha még nem késő – hogy a végítéletben ezek miatt ne legyenek felelősségre vonva! **Jakab 3,1:** „**Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk lesz.**” Tehát jól gondoljátok meg, hogy igazat tanítatok, mert a hamis tanítókat Isten megbünteti.

A Biblia utolsó szavaiban még mindig figyelmezteti Isten a hamis tanítókat, akik sokakat a halálba vezetnek. Felsorol ott egy néhány kirívó bűnt, ami miatt az emberek a mennybe nem mehetnek be:

„De kinn maradnak az ebek és a bűbájosok [varázslók] és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók, és mind, aki szereti és szólja a hazugságot.” (Jelenések 22, 15.)

Kik azok, akik szeretik és szólnak a hazugságot?

Az egyházakban levő hamis tanítók ezek, akik ezt érdekből teszik, „mint bűbájosok,” varázslatos beszédekkel Jézusnak és Pálnak a tanításait kiforgatják, amikkel félrevezetnek, és miattuk nagyon sokan nem üdvözülhetnek. **A mennyei boldogságot csak azok kapják meg, akik megtartják az Isten minden parancsolatát. „Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat!”** – mondta Jézus (Máté 19, 17).

Milyen negatív tulajdonságuk van az ebeknek, amik miatt a hozzájuk **hasonló emberek** kint maradnak a mennyből? A legtöbb ember ismeri, vagy hallott róla, hogy az ebek milyen tisztátalanságokat tesznek és esznek, amiket le sem lehet írni. A tisztátalan emberek, és akik azt tanítják nekik, hogy minden tiszta, azok nem üdvözülnek. A **bűbájosok**, varázslók, azok lelkileg becsapják az embereket, mást mutatnak, mint ami a valóság. A paráznák is tisztátalanok közé számítanak; a hűtlenség pedig, **lelki értelemben:** az egyházi tanítók előnybe-helyezése az Igazság-Lelke tanítása és vezetése helyett (János 14, 16; 16, 13).

.....
Egy angyal mutatja képekben és szavakban Jánosnak, amiket Jézus mondani fog, mielőtt visszajön és az emberek megtérési lehetőségének idejét lezárja:

„Aki igazságtalan [aki az igazságot nem ismeri], legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes [vagyis tisztátalan], legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltesse meg ezután is. És íme, hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz.”

A szentek tehát az üdvözültek, akik elkülönítették magukat a hamisságtól és tisztátalanságtól (Jelenések 22, 11-12).

A II. és III. rész nagyon szorosan összetartozik.

Az új szövetség jégpályáján mindeddig azért csúsztak el a hívők, mert a mennyország és az üdvösség szisztémáját, amik Istennek az ó-szövetségben levő parancsolataiban és ünnepeiben vannak elrejtve, nem ismerték meg. Ezeket fogjuk ezután felfedezni.

Mózes a tízparancsolat 2 kőtábláját mérgében földhöz vágta, mert a nép arany borjú-szobrot kezdett imádni.

Időszámításunk utáni 31 - es év március hónapja

31-ben, az Istentől elrendelt év első hónapjának, Niszán hónap 14-én volt Jézus felfeszítése, amikor a Zsidóknak a Páskha bárányt kellett megáldozni, ami Jézus áldozatát szimbolizálta. Ez március 26. hétfőre, a nagy páskha-Szombat keddi napra esett, a feltámadás pedig szerdára.

Vasárnap	hétfő	<u>kedd</u>	szerda	csütörtök	péntek	<u>Szombat</u>
4	21 5	22 6	23 7	24 8	25 9	26 10 Kis Páskha Havdalah 8.17p
11	28 12 Jom Kippur Katan	29 13 Rosh Chodesch	1 14	2 15	3 16	4 17 Nisán
18	6 19	7 20	8 21	9 22	10 23	11 24 Kis Páskha Havdalah 8.27p
25	13 26 Erev Pesach Fasten Erstgeborener	14 27 Pesach	15 28 Chol Hamo'ed 1 Tag 1 des Omer	16 29 Chol Hamo'ed 2 Tag 2 des Omer	17 30 Chol Hamo'ed 3 Tag 3 des Omer	18 31 Kis Páskha Havdalah 8.32p
	Kereszthalál János 19, 31 III. Mózes 23, 4-8	Páskha-szombat Jézus a sírban nyugszik kedden	Feltámadás napja a hét közepe			

Évezredes a Szolunáris naptár a Hold-hónapokkal. Ez a lap az Időszámításunk utáni 31-es évnek a márciusi hónapja. A kockáknak, a napoknak a bal sarkában levő számok a keresztény naptár szerinti március hónapnak napjai 1-31-ig, a jobb sarkában levő számok a Hold-hónapok napjai. A Hold-naptár Isten ünnepeinek a meghatározásához szükséges.

Itt az előző év utolsó Hold-hónapjából: Adár hó napjai 18-29-ig, és az újév első hold-hónapjából: Niszán hó 1-19-ig. Isten tavaszra határozta meg az év kezdetét, ami az Abib, vagyis Niszán hó első napján van (II. Mózes 12,2). Isten minden Hold-hónap elsejét ugyanúgy, mint a hét hetedik napját is, nyugalomnapnak parancsolta meg: Shabbat (magyarul Szombat). Csak a Szombatok vannak névvel nevezve a Bibliában, és az előtte lévő nap előkészületi napnak van nevezve (péntek), a hét többi napjai csak számokkal vannak megadva. A Hold-hónapok első napjai – az Újhold-szombatok – és az évenkénti Szombatok is, a hétnék bármelyik napjára eshetnek; ezek nagy Szombatok. A Biblia ezt írja a Jézus sírban levő napjának Páskha (húsvét) Szombatjáról: Annak a Szombatnak napja NAGY nap volt (János evangéliuma 19, 31).

Minden évben 7 ünnepet adott Isten, amiknek keretén belül 7 nagy jelentőséggel bíró Szombat van. A Biblia első nagy évenkénti ünnepe a Páskha-bárány és Kovásztalan kenyér ünnepe. Isten ezt az ünnepet Izraelnek az Egyiptomból való szabadulásakor rendelte el. A megöleendő bárány, amit azon este, éjjel meg is ettek, Jézusnak, a Szabadítónak a véres áldozatára utalt. Az Isten szerinti év első hónapján, Niszán hó 14-én kellett mindig egy bárányt megáldozni. Ezen a napon kellett tehát Jézusnak is felfeszítettetni, mégpedig egészen pontos időben. A jövendölés megadja, hogy melyik évben kell annak megtörténni, és ez Jézus áldozatában pontosan beteljesedett: i.u. 31-ik évben Niszán hó 14-én, ez pedig, amint itt látjuk a naptárban, Március 26.-ra, hétfőre esett. Az utána való napon, kedden Jézus a sírban nyugodott, és a hét felén, szerdán támadott fel – a Dániel könyvében megjövendölt időben. Dániel azt is megjövendölte, hogy jön egy hatalom, aki megváltoztatja az időket és a törvényt. Ezt meg is tette, és pl. a Páskha-ünnepet Húsvétnek nevezte, és a feltámadást a hét közepéről, szerdáról vasárnapra tette. Isten Fia az ördög munkáit lerontja c. írásban, és a Jézus megfeszítése mikor volt cím alatt ezzel kapcsolatban részletesebben van minden leírva. A Hold-napokat ma már pontosan meg tudják állapítani az évezredekre visszamenőleg, és előre is; ha nem tudnák, akkor annyira pontatlanok volnának a számítások, hogy sohasem tudnának célbajutni a Hold- vagy Mars-rakéták. Manapság nagy a tudás!